ISSN 2063-0077

A MAGYAR CSALÁDTÖRTÉNET-KUTATÓ EGYESÜLET KIADVÁNYA

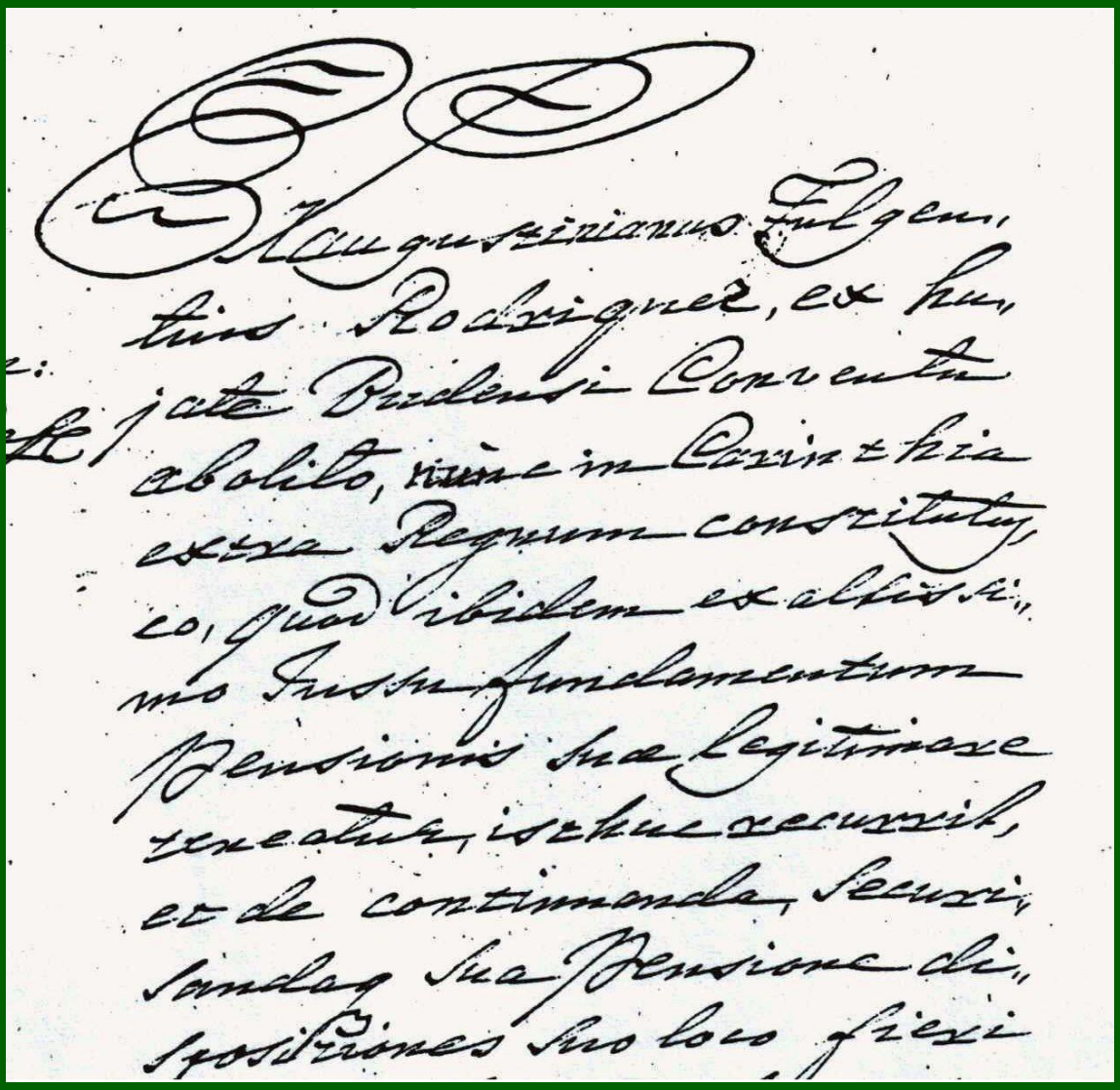

Kiemelés Rodriguez Fulgentius kérvényéből

VIII. évfolyam, 1. szám

2018

IMPRESSZUM

Matrikula

a

MAGYAR

CSALÁDTÖRTÉNET-KUTATÓ

EGYESÜLET

kiadványa

matrikula@macse.hu

Felelős kiadó: Dr. Kollega Tarsoly István

Szerkesztő: Mincsik Veronika, Szabó Előd

Szaklektor (számítástechnika): Lerch János

Nyelvi lektor: Hirschler András

Megjelenik évente négyszer: március, június, szeptember és december hónapokban. A kiadvány szabadon és csakis díjmentesen terjeszthető. Kéziratokat a szerkesztő e-mail címére várunk legkésőbb a megjelenési hónap elsejéig. A cikkek tartalmáért, beleértve a cikkhez kapcsolódó képanyagot is, a szerzők felelnek.

VIII. évfolyam 1. szám

© MACSE 2018

TARTALOM

Dr. Barsi Béla: *A bánáti Rodriguez Fulgentius Ágoston-rendi szerzetes pap élete és genealógiája* 1

Dr. Sipos III.Béla: *A Murár-Rédey (Ritter) családfa* 10

Könyvismertetés 75

Szerzőink figyelmébe 76

A bánáti Rodriguez Fulgentius Ágoston-rendi szerzetes pap élete és genealógiája

Dr. Barsi Béla, Budapest (drbarsibela@gmail.com)

Előszó

A XVII. és a XVIII. században a török háborúk alatt és azt követően is jelentős számban jelentek meg spanyolok a Bánátban, részint, mint migránsok, részint pedig, mint a kardforgató harcosok leszármazottai. A birtokrendszeren alapuló feudális társadalomban földhöz nem juthattak, fennmaradásukat egyedül a tanulás és alkalmazkodás biztosíthatta a török pusztítás után kialakuló társadalmi környezetben. Így vert gyökeret a Rodriguez (Rodrich) család is, amelynek tagjai katonai pályán vagy a közhivatalokban, sőt az egyházi életben is szerephez juthattak. A XVIII.- századi magyarországi spanyolok életével foglalkozó történészek[1] révén közülük és leszármazottaik közül is számosan ismertek.

A szerző korábbi közleményében[2] is megjelenő *Rodriguez Fulgentius* Fallenbüchl Ferenc írásában is szerepel[3]. A szerző korábbi kutatásában is kulcsszemély volt, mivel *Rodriguez Károly* seborvos nagybátyjaként fontos láncszemet jelentett a spanyol őshöz (*de Rodriguez Antal*) vezető szálon.

A szerző családkutatása során előkerülő számos egyháztörténeti és művelődéstörténeti adat Fulgentius életrajzának megírását és genealógiájának kutatását is lehetővé teszi. Az adatok egyike pedig Fulgentius személyének azonosításával kétségtelen bizonyosságot adva támasztja alá a szerző korábbi közleményében vázolt, a Rodriguez család eredetére vonatkozó hipotézist.

---

[1]dr. Fallenbüchl Zoltán: Spanyolok Magyarországon a XVIII. században. Különlenyomat a Századok 1977. évi 6. száma 1992-1230.-ig. Espagnoles en Hongrie au XVIIIe siécle 1. Revista de Archivos, Bibliotecas y Museos 82. dr. Fallenbüchl Z.: Espagnols en Hongrie au XVIII siecle (II) Liste des noms Espagnols...de l'mmigration vers le Banat et du refluxe vers Buda et Pest 1736-1748 és Augusti Alcoberro: L'exili austriacista (1713-1747) Volum II: documents Fundacio Noguera Textos i document 36. Barcelona 2002.és Miletz J.:Adatok a délmagyarországi spanyol telepek történetéhez (=Délmagyar Tört. és Rég. Múzeum Társ. Értesítője) Temesvár 1878.IV.köt. 75-86. és Réti László: Magy.-i spanyol telepek. Ethnographia 1890. 300-302 és dr. Anderle Ádám: Kora Újkor. Új Barcelona: város a Duna mentén? 87.-92.o.

[2] dr. Barsi Béla: A Rodriguez család története MACSE Matrikula 2014.3-4. és 2015. 1.szám.

[3] Fallenbüchl Ferenc: Az ágostonrendiek Magyarországon (Szent István Akadémia II. III. kötet Budapest, 1943) .

1.

A Rodriguez család kutatásában kezdetben *Rodriguez Fulgentius* név nélkül, csak mint neves egyházi személy (*Rodriguez Károly* nagybátyja) szerepelt, aki Milánóban élt. A szerző kutatásából kiderült, hogy valóban élt egy *Rodriguez Giuseppe* nevű plébános Comóban, ő azonban nem rokon.

A Rodriguez ős kutatása során, amelyet főleg az Országos Levéltárban folytattam és ami elsősorban *Rodriguez Károly* seborvosra irányult, váratlanul felbukkant egy egykori Ágoston-rendi szerzetesre, *Rodriguez Fulgentiusra* vonatkozó dokumentum is.

A Kancellária iratait az *Acta Generalia* (1770-tól 1848-ig) tartalmazza, a hozzáférést a *Protocollum Exhibitorium* (C2) biztosítja. Ennek betűrendes regiszterében található *Rodriguez Fulgentius* neve[4]. Az *Acta Generaliában* lévő irat *Rodriguez Fulgentius* petíciójáról szól, nyugdíjának kompenzációja ügyében[5].

II. József 1782-ben kiadott, az egyes szerzetesrendek feloszlatásáról szóló rendelete súlyos csapást jelentett az Ágoston-rendi szerzetesekre is. Hazánkban Buda dicsőséges visszafoglalása után[6] a rend újraszerveződött, mivel az 1729. évi 50. t.c. erre lehetőséget adott. Ám alig kezdte meg működését, a jozefinizmus máris gúzsba kötötte. Az Ágoston-rendi remeteszerzetesek csak alig egynéhány kolostorukat tudták talpra állítani. Ezek közt a budai volt a legjelentősebb. A budai Ágoston-rendi kolostor feloszlatásának kihirdetésére 1785. március 21.-én került sor. A feloszlatási rendeletet „tisztelettel vette tudomásul" *P. Háusler Felicián* perjel, *P. John István* alperjel, *P. Lutz Jordán* vasárnapi hitszónok, *P. Rádl Kázmér* plébános helyettes, P. *Pamer Lipót* ünnepi hitszónok és *P. Rodriquez Fulgent* is, aki a grazi rendházból (*St. Johann bei Herberstein*) tartózkodott Budán, de a rendelet őt is érintette. Helyettük a kolostorba ferenceseket telepítettek. A kolostor átadása szigorú gazdasági leltározás után történt meg. Az ágostonosok Őfelsége parancsát elfogadva annak alávetették magukat, de mert más rendek kolostoraiban nem remélhettek állandó biztos tartózkodást, ezért azt kérték, hogy az egyes rendtagok maguk bérelhessenek szállást, és a világban (t.i. a kolostoron kívül) is lakhassanak. Sokuk így arra kényszerült, hogy feladja addigi megszokott, szigorú remete életmódját. Megélhetésük is veszélybe került, többen világi papként éltek tovább hivatásuknak.

Így pl. *Pater Lipót* Korneuburgban lett világi pap, *Rodriguez Fulgent* pedig a Lajta melletti Bruckba került[7]. Lehetséges azonban, hogy egy ideig Pécsett is tartózkodott. A szerző kutatása során azt találta, hogy a pécsi belvárosi templom plébániáján egy bizonyos *Roderich Antal* plébános esketett 1799-ben[8]. Valószínű, hogy azonos *Fulgentiussal*.

---

[4] Protocollum Exhibitorium (C2) (19259 filmtekercs)

[5] Acta Generalia Az A-39/1285-ös jelzetű irat

[6] Horváthné Hanny Erzsébet Phd: Buda visszafoglalása a 17. századi spanyol híradásokban btm.hu/feltöltés/tbm/38/2.pdf

[7] Fallenbüchl Ferenc: Az ágostonrendiek Magyarországon (Szent István Akadémia II. III. kötet Budapest, 1943)

[8] Family history library catalog 7993450 film 349. kép

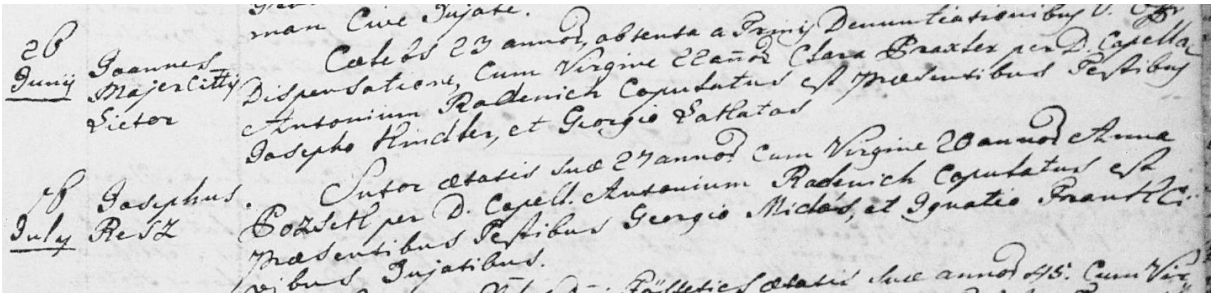

Roderich Antal esket (Pécs, 1799. 06. 26 és 07. 16)

Nem végleg a völkermarkti ágostonos rend fogadta be tagjai közé. Innen küldte nyugdíjára vonatkozó kérvényét a Kancelláriának.

Rodriguez Fulgentius a petíciójára válaszként, az uralkodó rendeleteinek visszavonása után, 1798-ban l0 év és 3 hónap nyugdíj kompenzációját kapta meg kárpótlásként. A kérvény különösen érdekes, ugyanis annak felső szélén „Lovasb", azaz Lovasberény rövidítése olvasható. *Fulgentius* levelét *Völkermarkból* küldte Lovasberénybe gróf *Cziráky Antalnak*, aki - titoknok lévén - közrejátszhatott az ügyében.

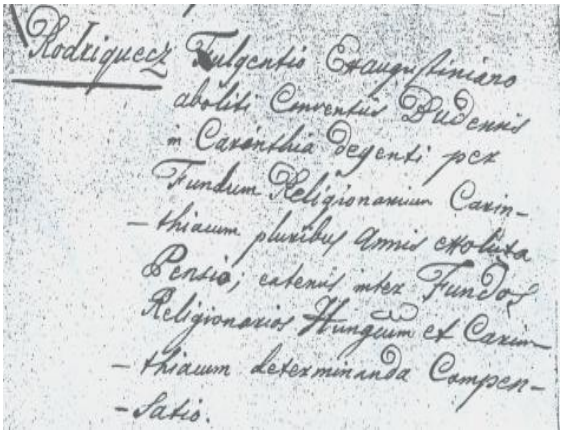

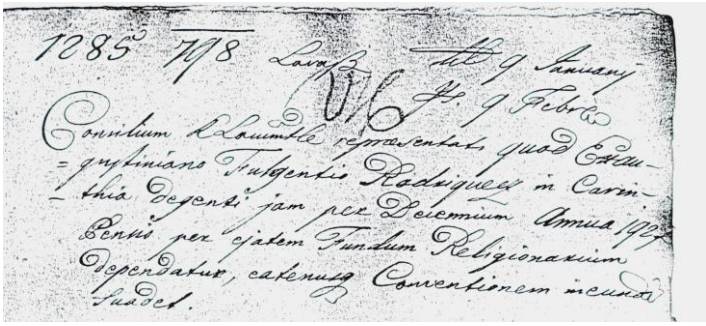

Kiemelés Rodriguez Fulgentius kérvényéből

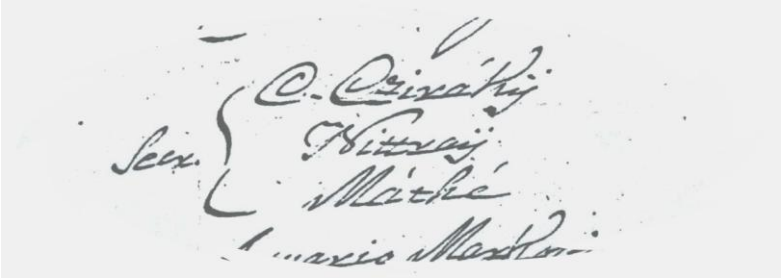

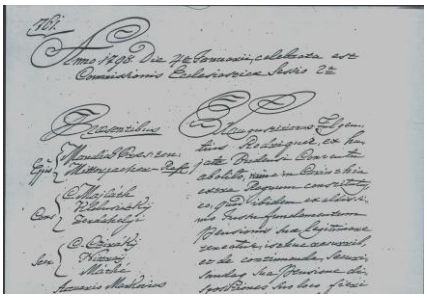

Kiemelés Fulgentius kérvényéből

Valószínű, hogy Rodriguez Károly akkoriban már bejáratos volt a lovasberényi uradalomba. A 20002. számú iraton[9] jól olvasható a karintiai *Völkermark* neve, ahonnan *Fulgentius* a gót betűs kérvényét írta.

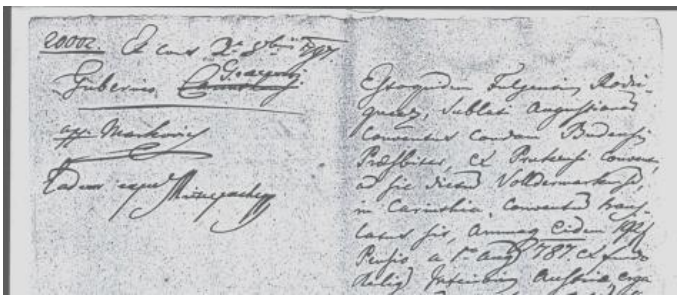

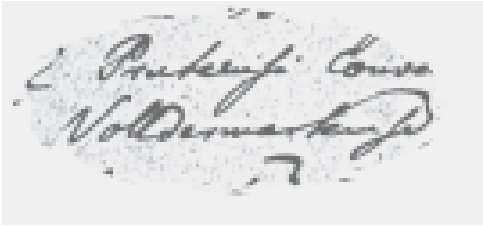

Kiemelés Fulgentius kérvényéből

Az 1797-ben a völkermarkti kolostorból a Helytartótanácsnak küldött kérvény latin nyelvű mellékletet is tartalmaz, amely *Fulgentius* barát karinthiai tevékenységét támogatóan méltatja. Katekizmust is oktatott a gentifori iskolában.

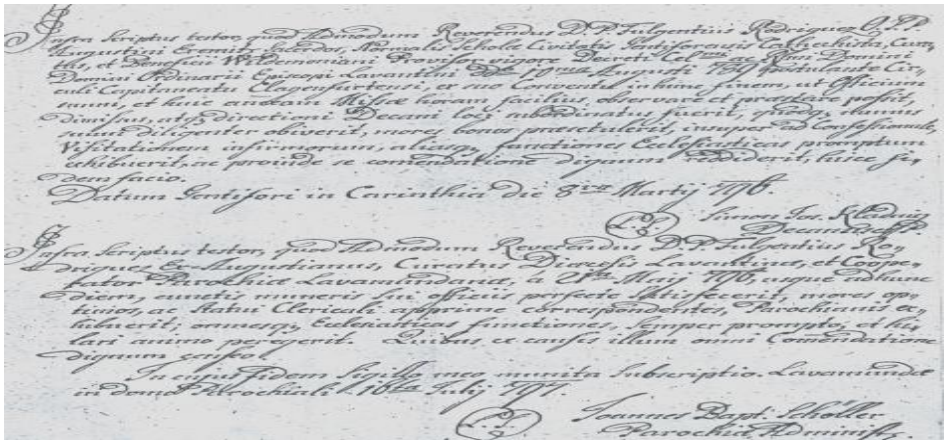

Fulgentius kérvényének melléklete.

Petícióját a klagenfurti püspökség is támogatta. A szerzőnek a Klagenfurti Püspökségnek küldött levelére dr. Christine Tropper válaszolt,[10] és mellékelte a völkermarkti Ágoston-rendi kolostor szerzeteseinek akkori névsorát. Köztük volt *Rodriguez Fulgentius* is. A rövid jellemzés szerint 1789-ben 34 éves volt, magyarul, németül beszélt, katekizmust tanított, teológiát végzett.

---

[9].Acta Generalia (17815 film

[10] Részlet a völkermarkti szerzetesek névsorából Archiv der Diözese Gurk Zl: A-98106 dr. Christine Tropper levele

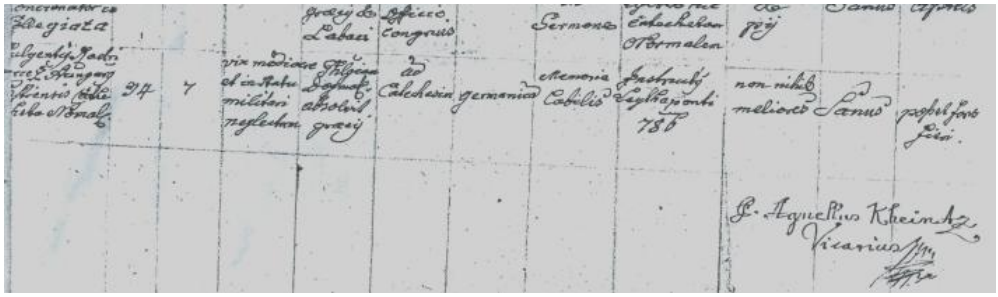

A völkermarkti szerzetesek névsora és jellemzésük

A gratzi püspökség archívumából előkerült Fulgentius 1782. évi pappá szentelésének dokumentuma is[11]. Ez utóbbi tette lehetővé később a világi papként való működését.

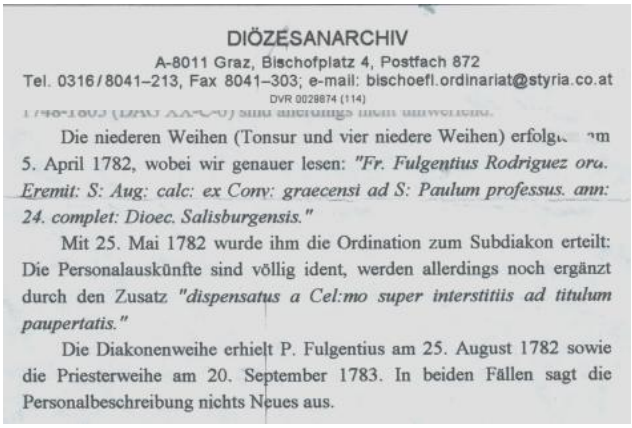

DIÖZESANARCHIV
A-8011 Graz, Bischofplatz 4, Postfach 872
Tel. 0316/8041–213, Fax 8041–303; e-mail: bischoefl.ordinariat@styria.co.at
DVR 0029874 (114)

Die niederen Weihen (Tonsur und vier niedere Weihen) erfolgten am 5. April 1782, wobei wir genauer lesen: *"Fr. Fulgentius Rodriguez ord. Eremit: S: Aug: calc: ex Conv: graecensi ad S: Paulum professus. ann: 24. complet: Dioec. Salisburgensis."*

Mit 25. Mai 1782 wurde ihm die Ordination zum Subdiakon erteilt: Die Personalauskünfte sind völlig ident, werden allerdings noch ergänzt durch den Zusatz *"dispensatus a Cel:mo super interstitiis ad titulum paupertatis."*

Die Diakonenweihe erhielt P. Fulgentius am 25. August 1782 sowie die Priesterweihe am 20. September 1783. In beiden Fällen sagt die Personalbeschreibung nichts Neues aus.

Rodriguez Fulgentius pappá szentelése

A további kutatásnak nagy lendületet adott Kiss József Mihály levéltáros (Ludovika levéltára). Évekkel azelőtt felmérést végzett a külföldi egyetemeken tanult magyar diákokról. Utána nézett annak, hogy a *Josephinum* hallgatói között szerepelt-e *Rodriguez Károly*. Jegyzetei alapján kiderült, hogy nem szerepelt, ám volt egy *Rodriguez Anton* magyar, cívis, temesvári származású diák, aki Bécsben, l781-ben teológiát tanult[12].

[11]A gráci püspökség levele

[12] Kiss József Mihály levele

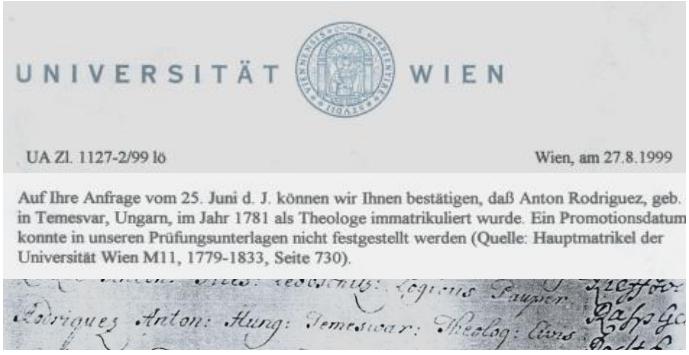
UNIVERSITÄT WIEN

UA Zl. 1127-2/99 lö Wien, am 27.8.1999

Auf Ihre Anfrage vom 25. Juni d. J. können wir Ihnen bestätigen, daß Anton Rodriguez, geb. in Temesvar, Ungarn, im Jahr 1781 als Theologe immatrikuliert wurde. Ein Promotionsdatum konnte in unseren Prüfungsunterlagen nicht festgestellt werden (Quelle: Hauptmatrikel der Universität Wien M11, 1779-1833, Seite 730).

Rodriguez Anton: Hung: Temesvar: Theolog: Eccles

Rodriguez Fulgentius (Anton) teológiai studiuma

Rodriguez Anton tehát azonos *Rodriguez Fulgentiussal* és a *Fulgentius* a szerzetesi felvett neve. Ezt a tényt igazolja *Fallenbüchl Ferenc* tanulmánya is, amelyben a budai szerzetesrend feloszlatásának körülményeiről ír, és amelyben *Rodriguez Fulgentet* is többször említi. A keresztnév ismeretében a további kutatás is könnyebbé vált.

Hősünk tehát 1754-ben született. Születéskori neve *Antonius*, majd *Anton*, később azonban már csak a szerzetesi nevét használta. Sajnos születésének pontos helyét nem sikerült megállapítani (Pest vagy Temesvár), mivel matrikuláját nem tudtuk fellelni. Ennek az oka valószínűleg az, hogy a spanyolok gyakran saját papjaikhoz fordultak keresztelés vagy házasságkötés céljából.

Új kiindulópontot adott ekkor *dr. Fallenbüchl* történetírói hagyatékának tanulmányozása[13]. Ő tett ugyanis először említést arról, hogy e cikk szerzőjének apja, *Barsi Rodriguez Ödön* rádiórendező és annak bátyja, Rodriguez Endre filmrendező a bánáti spanyol *Rodriguez* család egyenes ági leszármazottjai. A szerző kutatása alapján is a bevándorló spanyol ős (*de Rodriguez Antal*) leszármazottai voltak *de Rodrich János Károly* határőrvidéki prefektus családja és rokonsága, akik a Temesközben telepedtek le[14]. Nagy gondot fordítottak fiaik taníttatására. *Dr. Fallenbüchl* írásában kiemelte a Pesti Piarista Gimnáziumot, ahol számos spanyol diák tanult. Írói hagyatékának tanulmányozása mindezt tovább pontosította.

Ez idő tájt Temesvárott még nem működött piarista gimnázium. A Pesti Piarista Gimnázium anyakönyve szerencsére számos fontos adatot tartalmaz az ott tanuló spanyol diákokról[15]. Köztük említik *Rodriguez Józsefet* és *Antalt* is. Az előbbi nagy valószínűséggel a seborvos *Rodriguez Károly* egyenes ági őse, az utóbbi pedig a későbbi *Rodriguez Fulgentiussal* azonosítható, figyelembe véve annak halotti anyakönyvi bejegyzését (lásd alább).

---

[13]Dr. Fallenbüchl Zoltán történetírói irathagyatéka HU BFL XIV.67.

[14]Dr Barsi Béla: El origen de la familia Rodriguez del banato a través de la historia militar del siglo XVIII. El ascediente espanol Acta Hispanica 2017 (2017) 22:121-136.

[15]A pesti Piarista Gimnázium anyakönyve 1761-1765. 41. és 65. o.

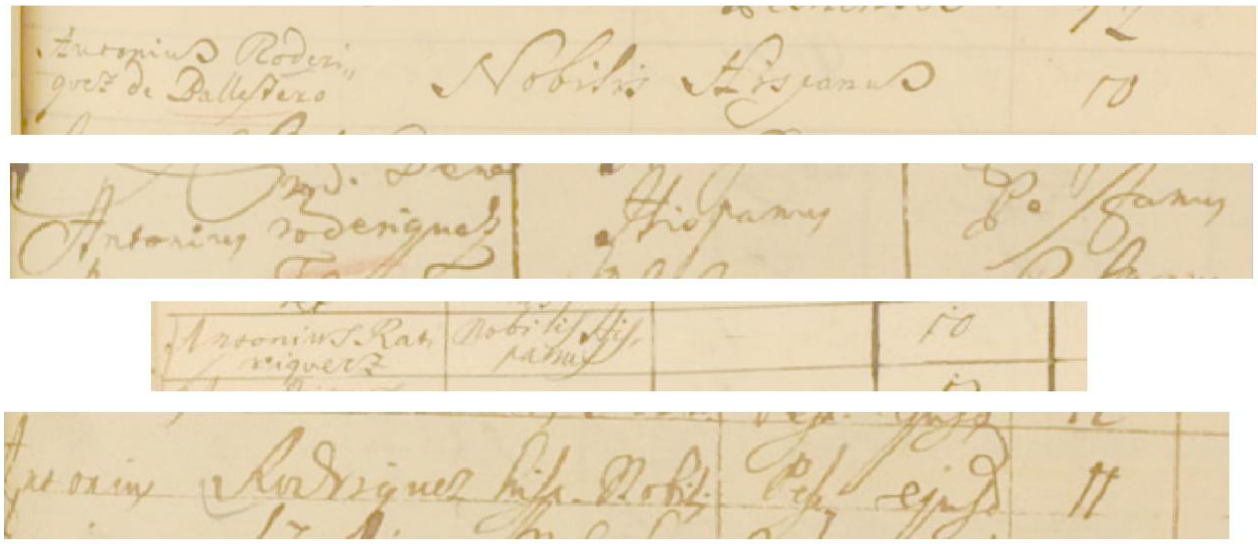

Kiemelés a Piarista Gimnázium Anyakönyvéből

Az 1764-ben és 1765-ben íródott iskolai anyakönyvi bejegyzések szerint Antonius ekkor 10, illetve 11 éves volt. Tehát 1754-ben született, mely dátum egyezik *Fulgentius* születésének évével. „Hispanus nobilis", és az egyik bejegyzésben a nevéhez a „*de Ballestero*" jelző társul. Két bejegyzésben a „pestamus és a pestiensis" jelző is szerepel, amely akár az aktuális tartózkodási helyére, akár a születési helyére is vonatkozhatott.

Nagyon valószínű az, hogy *Fulgentius* a Pécsett eskető *Roderich Antal* plébánossal is azonos, ami alátámasztja a bánáti *Roderich* családból való származását. (A *Rodriguez - Roderich* átmeneti névváltásra több példát is találunk). *Rodriguez Fulgentius* életét a *Dr. Peter Troppertől* (Klagenfurti Püspökség) szerzett információk alapján sikerült tovább követni. Plébános volt *Lavamündben* 1796-ig [16]. Papi hivatását gyakorolta *Wölfnitzben*,*Witseldorfban* és *Mistelbachban* is[17]. Ez utóbbi helyen halt meg, amely adathoz Dr. Johann Weißensteiner (Bécsi Püspökség Archívuma) segítségével sikerült hozzájutnom. Eszerint 81 éves korában, 1835. április 18.-án hunyt el.

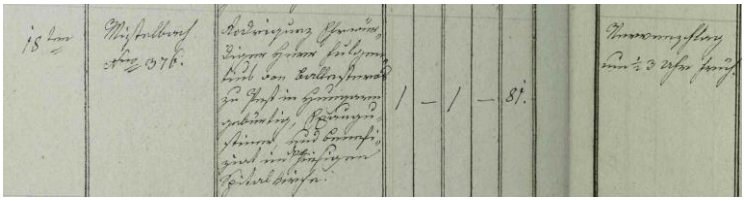

Kiemelés a mistelbachi plébánia halotti regiszteréből N376

[16]Dr. Peter Tropper (Klagenfurti Püspökség) közlése 2018. 06.12.

[17]Personalstand der Sekular- und Regular-Geistlichkeit der Fürsterzbischöflichen Wiener Diözese: 1837 és Personalstand der Konsistorium und der gesamten Welt-und Klosters. 1837. J. Leon's Erben

A halotti bejegyzés szerint *Ballesterosból* származott, de Pesten született. A *mistelbachi* kórház papja volt, és lelki vigaszt adott a betegeknek.

Spanyol gyökereinek kutatására szüleinek említése adhatott volna támpontot, azonban a feljegyzésekben ez sehol sem szerepel. Egyedül a származási jelző „*de Ballesteros*" alapján és a család birtokában lévő *Rodriguez* címer alapján lehetett tovább kutatni ebbe az irányba.

A hímzett gobelin Rodriguez-címer a XX. század elején készült, a hátoldalán „*Arma Rodriguez de la Rod*" olvasható.

A Rodriguez címer

Ballestero helység Spanyolországban, Albacete municípiumban van. Az Albacete név andalúziai eredetű. Albacete tartomány egy másik városa El Roda. (A Rodriguez címer hátoldalán lévő kézírás forrása ez lehet.) La Roda anyakönyveit on line, eredetiben lehet kutatni[18]. Három bejegyzésen kívül azonban *Rodriguez Ballestero* nem található sem Ballesteroban, sem La Rodában, de Albacete többi városában sem. La Roda Szent Salvador templomának plébániáján található a három bejegyzés közül az, amely a Magyarországra bevándorolt spanyol család rokonságára vonatkozott.

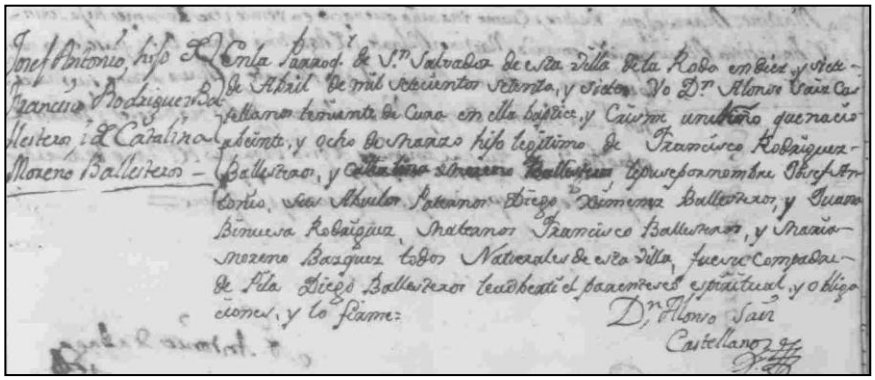

Josef Antonio Rodriguez Ballesteros matrikulája

[18]Family search.org. Espagna, Diocesis de Albacete.reg. parroquiales,1504-1979.

Eszerint *Josef Antonio Rodriguez Ballesteros* 1777. április 17-én született Albacete municipium La Roda városában. Apja neve *Francisco Rodriguez Ballesteros*, anyja neve *Cathalina Moreno Ballesteros*. *Rodriguez Fulgentius* életrajzi adatai ily módon családkutatásra is lehetőséget adtak.

Összefoglalás

A tanulmány a szerzőnek egy korábbi, a bánáti spanyol Rodriguez (Rodrich) család történetével foglalkozó közleményéből[19] már ismert szerzetes pap életét írja le mozaikszerűen összekapcsolódó dokumentumok alapján. Leküzdve a korszak nehézségeit, a szorgos tanulásnak és kitartásnak köszönhetően a bevándorló spanyol család fia – miképpen ezt a bánáti Rodriguez család szájhagyománya - tartja tekintélyes egyházi személyiséggé vált. A mistelbachi halotti bejegyzése a Rodriguez család további kutatásának újabb kiinduló pontja lehet, ezért a szerző a család spanyolországi gyökereinek feltárására is kísérletet tesz.

Kulcsszavak: volt Ágoston-rendi szerzetes pap, II. József, Ballestero, La Roda, családkutatás

[19] dr. Barsi Béla: A Rodriguez család története MACSE Matrikula 2014.3-4. és 2015. 1.szám.

A Murár-Rédey (Ritter) családfa

Dr. Sipos III. Béla (sipos.bela1945@gmail.com Pécs)

„Sine praeteritis futura nulla”
(Múlt nélkül nincs jövő)
Latin közmondás

Bevezető gondolatok

A rendszerváltás után a családfa-kutatás egyre népszerűbb lett. A politikai akadályok megszűnése mellett mindezt elősegítette az informatikai környezet (személyi számítógépek, digitális fényképezőgépek, lapolvasó- vagy szkennergépek, internet, stb.) kifejlesztése. Az adatok elsődleges forrásai az anyakönyvek. Egyszerűbb a családfa-kutatás, ha nemesek az ősök, és rendelkezésre áll a szakirodalom. Saját őseim egy kivétellel Erdélyben éltek (nagyapám Sipos Béla I. felesége, Fodor Malvin, felvidéki evangélikus családból származott), nemesek voltak. Sok adat állt a rendelkezésemre, mégis a teljes családfákat csak akkor tudtam elkészíteni, amikor az erdélyi levéltárakban is elkezdhettem az anyakönyveket fotózni. Mindez 2003-ban következett be. A levéltárosok mind Magyarországon, mind Romániában és Szlovákiában is udvariasan és érdemben válaszoltak leveleimre.

A családfa-kutatás nem csak a múltról és a holtakról szól, hanem az élőkről is. Saját kutatásom során 1989 óta 40 olyan rokonommal kerültem kapcsolatba, akiket korábban nem ismertem. Harminc rokonnal találkoztam személyesen is, hat másod-unokatestvérem került elő. A rokonok többsége segítőkész volt, teljes családfarészleteket, iratokat, családi fotókat kaptam tőlük.

Feleségem, Rédey Katalin őseinek a kutatását 2007-ben kezdtem el. Olyan családról van szó, amelynek ősei a jelenlegi Magyarország területén éltek, legalább is a XIX. század elejétől, így az anyakönyveket a Magyar Nemzeti Levéltár Lángliliom utcai épületében (Óbuda) mikrofilmeken meg lehetett tekinteni (a fotózást nem engedélyezték). 2013-tól kezdve digitalizálták a mikrofilmeket és a vidéki levéltárakban is lehetett az anyakönyveket kutatni. A következő és lényeges fordulatot az hozta, hogy a mormon egyház (Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza) a familysearch.org honlapon letölthetővé tette a digitalizált anyakönyveket. Ehhez a dr. Hatvany Béla Csaba által kifejlesztett FS-TOOLS programot használtam. Hatvany professzor önzetlen segítségét ezúton is megköszönöm.

A munka során 25 élő rokont találtunk meg, közülük néggyel találkoztunk is. A fellelt rokonok többsége leveleimre nem válaszolt, de akik segítettek, azoktól sok iratot, családfa részletet, fotót stb. kaptam. A részletes kutatómunka során kiderítettem, hogy az ősök többsége Németországból, Csehországból és Szlovákiából, a Felvidékről származott és közülük több is nemesi család volt. Feleségem őseinek nagy része evangélikus volt jól jött tehát, hogy az evangélikus egyház anyakönyvei is kutathatók már az otthoni számítógépeken (Őskereső) viszonylag csekély költségtérítés ellenében.

A szakmámat tekintve közgazdász vagyok, főleg prognosztikával, ökonometriával foglalkoztam. Meglehetősen fiatalon, 43 éves koromban, 1988-ban védtem meg az MTA doktori címet (DSC), első voltam Magyarországon, aki ökonometriából szerezte meg a tudományos fokozatot. Az ökonometria és a családfakutatás látszólag meglehetősen távol áll egymástól. Az igazság azonban az, hogy a prognosztikában a legtöbb esetben a múltbeli folyamatokat vizsgáljuk, és ennek alapján fogalmazunk meg következtetéseket a jövőre vonatkozóan. Több publikációm a két világháború között működött legjelentősebb polgári közgazdász professzor, Heller Farkas, valamint iskolájának tagjai életéről és szakmai munkásságáról szólt. E munka során ismertem meg az életrajzi kutatás módszertanát, a levéltári kutatás, a családtagok megkeresésének, az iratok, a forrásanyag felkutatásának és feldolgozásának stb. gyakorlatát.

Mindig is volt bennem érdeklődés az ősök iránt. 1963-ban érettségiztem az Óbudai Árpád Gimnáziumban, és ettől kezdve próbáltam a forrásanyagokat összeszedni. Leveleztem Erdélyben élő rokonaimmal, ha valaki meghalt, az iratokat, fényképeket hoztam el, az anyagi javak nem érdekeltek. A családfakutatással 1989 óta foglalkozom intenzívebben. A Boldog Gyöngyi unokahúgommal írt első tanulmányunk 2015-ben jelent meg a MACSE Matrikula c. folyóiratában.

Miért fontos a családfakutatás? Bár nem vagyok genetikus, a szakirodalomból és saját tapasztalataimból is kiderült, hogy a lehetőségeinket és a korlátainkat jó részt őseinktől örököljük. Szondi Lipót írta: *„Minden ős családi tudattalanunkban egy bizonyos sorslehetőséget képvisel. Sorsunk belső tervében – amit mi családi tudattalannak nevezünk – számos különböző őst hordozunk sok, gyakran ellentétes sorslehetőséggel. A családi tudattalan minden ősfigurája az utód sorsához példaként szeretne szolgálni. Ebben áll az ősök kényszere a szerelem-, a barátság, - a foglalkozás, - a betegség- és a halálnem megválasztásában. A sorsnak az ősöktől függő és ránk kényszerített darabját nevezzük kényszersorsnak….A sorsnak az én által választott, illetve integrált részét nevezzük választott sorsnak…. Véleményünk szerint a sors szabad része az, amelyet az én az ősök életéből szabadon választ.”*[1] Szondi Lipót a Sorsanalízis és önvallomás című[2], a halála után megjelent tanulmányában[3] ezt írta: *„A saját családomban már egész fiatalon láttam, hogy a választást gyakran a család, vagyis az öröklődés irányítja, és ez a választás alakítja a sorsot.”*

---

[1] Szondi Lipót. Ember és sors. Kossuth Könyvkiadó, 1996. 14.

[2] A kék betűszín és az aláhúzás azt jelenti, hogy a CTRL billentyű lenyomása mellett a hiperhivatkozásra kattintva az internetes forrás elérhető. Az internetes elérések a 2018. szeptember 1.-30. közötti állapotot tükrözik. Néhány link csak az adott adatbázisra történő előfizetéssel érhető el.

[3] Ponticulus Hungaricus. XI. évfolyam 12. szám. 2007.

Kutatási források[4]

1. Anyakönyvek

A családfakutatás forrásai elsődlegesen az anyakönyvek. Az anyakönyvezés történetéről a Wikipédia szócikkében részletesen olvashatunk[5]. Az un. második zsidótörvény[6] miatt feleségem, Rédey Katalin szülei 1939 és 1944 között beszerezték a származási adatokat, ezek az anyakönyvi kivonatok képezték a kiindulást a családtörténeti kutatásokhoz. Mint a Bevezetőben is említettük, a Mormon Egyház az 1960-as években mikrofilmre vette mind az 1895 előtti egyházi, mint az 1895 utáni polgári anyakönyveket. Az anyakönyveket a MNL OL-ben mikrofilmen őrizték, az elmúlt években pedig digitalizálták. Azt, hogy milyen anyakönyvek vannak meg, település illetve vallás bontásban, az MNL OL honlapján lehet megnézni.[7]

2. A Mormon Egyház adatbázisának használata

Internetes elérés: https://familysearch.org/ A belépéshez fiókot kell létrehozni, belépési név és jelszó megadásával.

3. FS-TOOLS program

A szoftver letölthető: https://www.dropbox.com/s/a99q66k4f9zq9ei/FS-TOOLS.zip?dl=0

A programot a MACSE egyik alapító tagja, prof. Hatvany Béla Csaba fejlesztette ki, használatához az FS-TOOLS_Fontos_tudnivalok.pdf részletesen leírja a program használatát. Sokat segít a Családfakutatás. Index.hu Fórum (Topic) is, ahol a téma iránt érdeklődők tapasztalatot cserélhetnek.[8]

4. Evangélikus anyakönyvek

A Bevezetőben említettem, hogy az evangélikus anyakönyvek Őskereső honlapon érhetők el előfizetés ellenében. Jómagam 2005-ben a Balassagyarmati Evangélikus Egyházban (Bartha István lelkész segítsé-

---

[4] A teljes kutatási anyag, a digitalizált iratok letölthetők a www.terray.hu családtörténet oldalról a Családtörténet menüpontra kattintva. (Családfa kutatási iratok: Murar-Redeycsaladinternetre.zip). Az eredeti iratokat, kinyomtatott kéziratokat a Magyar Nemzeti Levéltár Országos Levéltárnak (a továbbiakban MNL OL) adom át. A kéziratokat Kurecskó Mihály levéltáros gondozza. Jelzet P2342. „Dr. Sipos Béla családtörténeti gyűjteménye, köztük a kutatás során készített digitális anyakönyvi és szakirodalmi képállomány. Bp. 2013. április 12. ad. OL.03/63/2013 ajándékozási nyilatkozat." Ld. még: Sipos család története III. rész. (S. B.)

[5] https://hu.wikipedia.org/wiki/Anyakönyv

[6] A második zsidótörvényt (1939. évi IV. tc.) Teleki Pál miniszterelnöksége idején fogadták el. A törvény nagyrészt faji szempontból határozta meg, hogy ki számít zsidónak, bár a vallási hovatartozás is fontos viszonyítási alap maradt. Zsidónak minősült, aki önmaga, legalább egy szülője vagy legalább két nagyszülője az izraelita felekezet tagja volt a törvény hatálybalépésekor vagy az előtt.

[7] AdatbázisokOnline Béta v1.6 Adatbázisok - Genealógia, családtörténet - Anyakönyvek-Mikrofilm anyakönyvek.Az 1960-as években készült anyakönyvi mikrofilmmásolatokat 2013-2016 között digitalizálták és ezekre a digitális képfájlokra épül a Magyar Nemzeti Levéltár adatbázisa. Döntő többségében a gyűjtemény egyházi anyakönyveket tartalmaz 1895-ig, azonban bizonyos esetekben előfordulnak 20. század első feléig vezetett kötetek, illetve állami- és egyházi anyakönyvek másodpéldányai is.

[8] A hozzászólók száma 996. 2018. október 24-én. A topic 1999 óta működik.

gével) lefotóztam az 1826-1959 közötti anyakönyveket, 2017-ben pedig Orosházán az Evangélikus Egyház Levéltárában (Koszorús Oszkár levéltáros szakmai támogatásával) az 1744-1895 közötti anyakönyveket.

4. Az internet és a szakirodalom

Az internet használatával számos további családtörténeti forráshoz jutottam, közöttük van pl.az Arcanum adatbázis, a Magyar Elektronikus Könyvtár, a Hungaricana Közgyűjteményi portál, a Magyar Wikipedia, a MACSE (Magyar Családtörténet-Kutató Egyesület) adatbankjai, a Magyar Nemzeti Levéltár Országos Levéltára (MNL OL), Magyar Evangélikus Digitális Tár (MEDiT), stb. Az Országos Széchényi Könyvtár (OSZK) Plakát- és Kisnyomtatvány tárában hatalmas gyűjtemény található 1840-től 1990-ig terjedő időszakra. A szakirodalmi, levéltári és internetes források keresésében nagy segítségemre volt a következő szakkönyv: Kollega Tarsoly István-Kovács Eleonóra-Pandula Attila-Vitek Gábor: Genealógia. I. kötet és II. kötet. Budapest. Tarsoly Kiadó, 2012. és 2013.

5. Sírok adatai

Sok adatot gyűjtöttem a temetőkben járva, lefényképezve és feldolgozva a temetői sírkövek adatait. (Balassagyarmat, Budapest, Orosháza, Pécs.). A Széchenyi Könyvtár több százezer gyászjelentést tartalmazó gyűjteménye lekereshető formában érhető el a https://dspace.oszk.hu/ címen.

6. A települések adatait a Wikipédiából vettem át.

Köszönetnyilvánítás

A kutatás legfontosabb dokumentumai feleségem, Dr. Rédey Katalin szüleinek, Dr. Rédey Sándornak és Murár Valériának, valamint nagynénjének Murár Kornéliának a hagyatékából került elő, amit feleségem és testvérei Rédey Zsuzsanna és Rédey Marianna gondosan megőriztek. Munkámat sokan segítették a feleségem rokonságából, így – többek között - Antal Éva, Antal Zsuzsa, Fazekas Mária, Fazekas Zsuzsanna, Harnóczy Eőrs, Papp László, Rédei Géza, Szabó Gábor, Szemerády Miklós, akik fotókat, anyakönyveket, családfa részleteket küldtek el. Az anyakönyvek többségének a megkeresését – mint említettem – Dr. Hatvany Csaba programja az FS-TOOLS tette lehetővé. A levéltárosok, mint mindig igen segítőkészek voltak, így Koszorús Oszkár, az Orosházi Evangélikus Levéltár munkatársa, aki számos kutatási eredményének átadása mellett a kéziratot áttanulmányozta, és értékes észrevételeit 2018 júniusában elküldte. Czenthe Miklós az Evangélikus Országos Levéltár igazgatója, Lóczi Ágnes az MNL OL Baranya Megyei Levéltárának levéltárosa, Dr. Wencz Balázs, MNL Komárom-Eszergom Megyei Levéltár igazgatója, Fehérné Hajdú Mónika a Komárom-Esztergom Megyei Önkormányzat Levéltára kutatótermi felügyelője, Csuthy András régész, muzeológus ugyancsak értékesen segítették munkámat. A Marthon nemességigazoló per iratait Csuthy András régész, muzeológus fotózta le Nyitraivánkán a helyi levéltárban. Végezetül köszönetet mondok Hirschler András lektornak a kézirat alapos átnézéséért, szerkesztéséért és módosítási javaslataiért.

Kutatásaimat 2018. július 10.-én zártam le. 2007 óta igen sok anyakönyvet néztem át, de annak, aki majd folytatja a munkámat, bőven lesz még feladata. Bizonyos, hogy az anyakönyveket feldolgozva valamennyi őst még nem találtam meg, a levéltárakban, különösen a nyitrai levéltárban is lehet még számos forrásanyag.

Az ősök közül többen Németországból és Csehországból, illetve a Felvidékről származtak. Pl. a Pikl család származási helye Abensberg, a Szemerády (eredetileg Semerád) család származási helye Jenikau városa. Az ősök között szép számmal voltak nemesek, illetve értelmiségiek, főleg lelkészek, jogászok és tanítók. A következőkben felsorolom a nemesi családokat, zárójelben a nemesség vagy birtokszerzés éve látható. Valamennyi család Turóc megyéből származott (ma Szlovákia), kivéve a Marthon (Marton) családot, amelynek tagjai Komárom megyében éltek.

- Buocz de Nagy Rákó (1754 előtt)
- Jeszenszky de Nagy-Jeszen (1489)
- Lacsny, majd Folkusházy de Folkusfalvi (1528)
- Marthon alias Zsido (1622)
- Thomka (Tomka) de Tomkaháza, Folkusfalva (1527)
- Tomtsanyi de Tomtsin (1389)

A Buócz család a Murár család női ágán, a többi nemesi család a Rédei (Ritter) család női ágán volt az eredeti anyakönyvek alapján bizonyítható. Lelkészek, jogászok illetve tanítók voltak, pl.: Rédei Károly I. (*1782) és Rédei Károly II. (*1905) evangélikus lelkész, Folkusházy László (*1744) tanító, Szemerády Miksa (*1845) községi főjegyző, Ritter János (*1846) tanító. Ritter, (Rédei) Sándor I. (*1878) nagyközségi aljegyző, Dr. Rédey Sándor II. ügyvéd (*1909). Dr. Rédey Sándor II. négy unokája lett jogász, mindegyikük a Pécsi Tudományegyetem Állam- és Jogtudományi Karán szerezték meg diplomájukat, Dr. Sipos Béla IV. (*1971) ügyvéd, Dr. Sipos Balázs (*1972) bíró, Dr. Lászay György (*1973) ügyvéd, Dr. Enzsöl Péter (*1979) ügyvéd, Rédei Géza I. (*1935) fia Dr. Rédei Géza II. (*1963) bíró, Rédei András (*1937), főiskolai tanár. Az ősök többsége viszont valamilyen szakmát gyakorolt, pl. Szemerády József (*1819) pék, ispán, Murár Lajos (1883) építész, Novák László I. (*1804) kovács, Ritter János (*1846) apja Ritter Sámuel (*1814) szőlőműves, Pikl Katalin (*1816) gazdasszony, Tomka Károly kovács, (*1825) Benkó Károly (*1858) molnár, Szikora Amália (*1854) cipész, Simkó Mihály és felesége Szlankó Mária fiákeres, stb.

A Murár-Rédey (Ritter) családfák[9]

A Murár és Rédey család ősei az elvégzett anyakönyvi kutatás alapján az 1700-as évek elejétől Magyarországon illetve a Felvidéken (ma Szlovákia) éltek. Az említett FS-TOOLS programmal az elérhető anyakönyveket települések és nevek szerint a születésiket (katolikusok, reformátusok, felvidéki evangélikusok) letöl-

[9] Jelölések: *=a születés vagy keresztelés időpontja, Θ=a házastárs (férj vagy a feleség) neve, a házasságkötés helye és ideje, †=a halál vagy a temetés időpontja, helye, k.= körülbelül, nincs pontos adat, de becslést lehetett végezni, N. a vezeték vagy keresztnév ismeretlen. Vastag betű=egyenesági ős.

töttem és feldolgoztam. A csak az MNL OL-ben kutatható anyakönyveket az MNL Baranya Megyei Levéltárában néztem meg. Az evangélikus ősök esetében, ha nem volt meg a település anyakönyve, az Őskeresőt használtam. A következő települések anyakönyveit néztem át:

Katolikus ősök: Balassagyarmat (1706-1895), Bártfa (Sáros vármegye -1592-1928), Bátorfalu (Nenince) -1700-1896), Heréd (1747-1895), Kapuvár (1684-1895), Kesztölc (1787-1895), Kőtelek (1735-1895), Kunhegyes (1820-1895), Nagykörű (1697-1895), Sáp-alsó és -felső (1787-1895), Tiszafüred (1776-1895), Kapuvár (1684-1895).

Reformátusok: Tiszaroff (1736-1895)

Evangélikus ősök: Balassagyarmat (1785-1895), Blatnica (1785-1898), Dengeleg (1712-1895), Galgaguta (fiókegyházak: Felső- és Alsó-Sáp, Kövesd, Berczel, Becske (1742-1895), Jeszen-Felső, Körmend (1783-1895), Kőszeg (1725-1895), Lapujtő, Karancslapujtő (1798-1895), Lucfalva (1782-1895), Nagyszalanta (1623-1895), Necpál (fiókegyház Folkusháza - 1689-1917), Orosháza (1744-1895), Sámsonháza (1809-1987), Szák (1710-1987), Szend (1786-1987), Szécsény (1869-1895), Szirák (1697-1987), Nagy-Jeszen (1718-1900), Turócszentmárton (1776-1900), Turócremete (1787-1898), Vanyarc (1749-1987), Ruttka (1690-1895), Zaturcsány (1783-1895).

A. Szemerády (Semerad) családfa

A1. **Semerad Antal.** (Semerad Antn, Anton, Antonius: Antal) Katolikus (*Jenikau, 1790. k.) Θ **Bakman Terézia.**

Származási helyük: Jenikau városa[10].

B1. **Semerád József.** (*1819.-†Kúnhegyes, 1871. december 5. Temette Fábry János plébános). Pék, ispán[11], nőtlen, római katolikus. Θ **Pickl (Pieckl) Katalin**, hajadon, római katolikus (*Németország, 1816-†1871-1881) Tiszafüred, 1841. április 19.

Pickl Katalin nevét különböző módón írták, általában Pickl, de előfordult Pikl, Pieckl, Phikl, Puickl is. Nem tudni, hogyan került Németországból Magyarországra, Tiszafüredre. Keresztanya volt Tiszafüreden több alkalommal is. Pickl Katalin nem Tiszafüreden született, de 21 éves korától biztosan Tiszafüreden élt. Pickl Katalin Szemerády Józseffel kötött házassága (1841. április 19.) előtt, 1838. május 20. és 1841. március 15. között (22 éves korától 25 éves koráig) Jósa (Józsa) György (1789-1849), a híres, az irodalomból is ismert bohém földbirtokos szobalánya, cselédje, zsellére, majd 1841-ben gazdasszonya volt. Pankotay Jósa Györgynek Tiszafüreden volt kúriája. A földbirtokos bizarr tréfáiról országszerte be-

[10] Jenikau városa. (németül: Goltsch-Jenikau) város Csehországban, a Havlíčkův Brod-i járásban, Vysočina kerületben. Történetileg Csehország (Bohémia) és Morvaország határán terült el a cseh oldalon.

[11] Az ispán (latinul comes) legismertebb jelentésében a vármegye király által kinevezett első emberét jelentette a középkorban, az újkorban a tisztség neve főispán lett.

szélték, és mindenki csak Jósa (Józsa) Gyuri néven emlegette. Jókai Mór róla mintázta az "És mégis mozog a föld" című regényének Csollány Bertijét, de egyes vonásaiban az "Egy magyar nábob" Kárpáthy Jánosában is ráismerhetünk. Jósa György rokona lehetett Jósa Julianna, akinek férje volt Ördög Alajos (*1801.-†1841. április 4.). Férje halála után Jósa Julianna özvegyasszonynak két törvénytelen gyermeke született, mindkettőjük keresztanyja Pickl Katalin volt.

[Pickl Katalin szülei: **Pikl Alajos** (Pikl Aloyz, Aloysius). Münchenben orvos volt, Szemerády József II. testvérei emlékeztek erre.) Θ **Szimán Karolina** (Karola). Származási helyük Németország, Abensberg.

C1. Szemerády Miksa József I. Községi jegyző, majd főjegyző, római katolikus birtokos és földbérlő, (*Tiszafüred, 1845. április 9. -†1897. február 24.-1908. augusztus 8.) A halál oka öngyilkosság, gyomorrákja volt, levelet hagyott. Θ **Német Zsuzsanna II** (*Tiszaroff, 1844. szeptember. 22.-†Balassagyarmat, 1921. május 31.[12] A halál oka vakbélgyulladás). Θ Tiszafüred.1866.április 11. [Német Zsuzsanna szülei **Német Ferenc** θ **Hamza Judit**.] A folytatást ld. Németh Zsuzsanna (férje Szemerády Miksa József I.) családfája.

D1. Szemerády József II. Miksa. (*Nagykörű, 1869. október 14.13-†Balassagyarmat, 1935. október 1. agyonlőtte magát, sírja Szandán[14] van). Balassagyarmaton élt, 1902-ben Galántán[15] lakott, később Szandára költözött. Királyi járásbírósági írnok (1903-ban), törvényszéki irodaigazgató, jegyző.

1. Θ Erdős Mária (Mariska) (*Hajduszoboszló, 1871. február 1.-†Kőtelek, 1897. november 14.) Karcag, 1897. február 24. [Erdős Mária szülei Erdős Antal, református földbirtokos, rézműves mester, lakott Hajduszoboszlón. θ Jebreczeni Mária, Hajduszoboszló]

2. Θ Zipera Heléna, Ilona. (*Csíkszereda, 1881. július 30. -†1960. november 24. után. Sírja a Mátranovák-Bányatelepi temetőben, itt nyugszik testvére Zipera Stefánia is.) 1902. április 19. [Zipera Heléna szülei Zipera József. (Czipera) (*Brád, Horvátország, 1846.-) királyi tartalékos hadnagy, telekkönyvezető, lakik Csíkszereda, római katolikus. Θ Sprencz Mária (*Csíkszereda,

[12] Sírja a Balassagyarmati temetőben van.

[13] Lakik Nagykörű, forrásparti tanya. Jász-Nagy-Kun-Szolnok megye. Keresztszülők Tóth Endre jegyző ur és neje Németh Erzsébet. Római katolikus. Keresztelő pap Horek József, mint érsekileg kinevezett helybeli káplán.

[14] Szanda község Nógrád megyében, a Balassagyarmati járásban.

[15] Galánta (szlovákul: Galanta, németül: Gallandau) város és járásközpont Délnyugat-Szlovákiában. A Mátyusföld központja, a Nagyszombati kerület Galántai járásának székhelye. Hódi, Javorinka és Nemesnebojsza tartozik hozzá.

1852.-) római katolikus. Csíkszereda, 1871. szeptember 21. [Zipera József szülei Zipera Ferenc Θ Samek Magdolna, római katolikusok. Sprencz Mária (*Csíkszereda, 1852. augusztus 12.-) szülei Sprencz Pál, római katolikus kereskedő Θ Mánya Ilona. Római katolikus. Zipera Heléna másik testvére Zipera Paula, Kiss Ferdinándné Nógrád megyében Szanda községben lakott.] Szemerády József II. Miksa gyermekeinek az anyja Zipera Heléna.

Szemerády József II. Miksa és felesége Zipera Heléna. 1960 k

E1. Szemerády Margit. („Manci néni”) (*Galánta, 1903. április 9.-†1989. május 12. Mátranovák-bányatelepi temető. Szemerády Margit halotti értesítője. Özvegy Szemerédy Lajosné, sz. Szemerády Margit 1989. május 12-én 86 éves korában váratlanul elhunyt. Gyászolják gyermekei: Papp Győzőné, Szemerédy Jolán, özvegy Harnóczy Györgyné, Szemerédy Margit, veje: Papp Győző, unokái: Harnóczy Csaba, Örs és Emese, Papp László és Judit. Testvére Szemerády József.) θ Tichy Lajos János II (*Radvány, 1894. június 22.-†Mátranovák-bányatelepi temető. 1960. november 24.) Balassagyarmat, 1920. március 10. Folytatás ld. Tichy (Szemerédy) Lajos János II. (felesége Szemerády Margit) családfája.

E2. ***Szemerády Zoltán I. (****Galánta, 1907. január 25.-†Alexandria, Egyiptom, 1966. május 18. Halotti értesítő „*Szemerády Zoltán hj. tengerészkapitány 1966. május hó 18-án, életének 59., boldog házasságának 29. évében, Alexandriában hirtelen elhunyt. A Farkasréti temetőben temették el.”)* Θ ***Unger Margit*** (*Gárdony, 1911. június 10.-†Budapest, 1988. május 21. Farkasréti temető.) Veszprém, 1937. június 12. [Folytatás ld.: Unger Margit, Szemerády Zoltánné családfája.]

Egy hír 1933-ból. Huszadik Század. 1946. Bulvár. 1933. Október. *„Az elsüllyedt Magyar gőzös megmenekült tisztjeit és legénységét ünnepélyesen fogadták vasárnap a Délivasút pályaudvarán… Vasárnap reggel érkezett haza a délivasúti pályaudvaron az a huszonkilenc magyar tengerész, akik a portugál partoknál elsüllyedt Magyar nevű tengeri gőzösről*

szerencsésen megmenekültek. Civil ruhában áll a kis csoport előtt az elsüllyedt hajó parancsnoka: Sághy Ödön tengerészkapitány, tömött aktatáskát szorongat a hóna alatt, abban tartja a hajó összes adatait. Körülötte állnak Szemerády Zoltán távírdásztiszt, Szemerády József kadét,… Sághy kapitány ezt mondja: Szárazföldi ember nem is tudja elképzelni, hogy ezek a derék magyar fiúk milyen hősiesen viselkedtek a hajó elsüllyedésekor. A Figurera-foknál, ahol a szerencsétlenség ért minket, már nagyon sok hajó pusztult el. Nagy viharban haladtunk célunk felé és ott, lehet, hogy egy elsüllyedt hajóroncs ütődött hajónkhoz, amely a csavartengely közelében léket kapott. A hajót el kellett hagyni, megmentéséről szó sem lehetett..."

Szemerády József és Szemerády Zoltán. Ravenna, 1933. március 24.

E3. Szemerády Lajos. (*Galánta, 1911. november 30.-†Pásztó, 1982. szeptember 11. A halál oka szívelégtelenség. Temetve Pásztó, Felsőtemető.) Θ Pap Margit (*Barót, Erdély, 1909. október 4.-†Salgótarján, 1997. november 19. A halál oka érszűkület.) Sepsiszentgyörgy, 1942. [Pap Margit szülei Pap András. Θ Czirmai Erzsébet. 8 gyermekük született]

E4. Szemerády József III. (*1915.-†Komló, 2005. január 19. Sírja a Komlói temetőben.) Tengerész. 1. Θ Szemerády Aranka (meghalt 1988. előtt) 2. Θ Szemerédy Margit (*1923.-†2013. december).

D2. Szemerády Ilona, Zsuzsanna, Gabriella. (*Nagy Körű, 1872. január 17. –†Balassagyarmat, 1945.[16] Balassagyarmati temető, sírhelye VI. parcella 135.sz.)

D3. Szemerády Vilmos I. Imre. (*Tiszafüred, 1874. június 23. -†1874.)

[16] A balassagyarmati halotti állami anyakönyvekben 1944-1946 között adatot nem találtam haláláról. S. B.

D4. Szemerády Vilmos II. Imre. (*Kőtelek, 1875. október 13. -†Kőtelek, 1876. július 12.)

D5. Szemerády Júlianna, Piroska, Margit. (*Kőtelek, 1878. október 17. -†Balassagyarmat, 1963. Balassagyarmati temető, VI. parcella 135.sz. mellett.)

D6. Szemerády Róza, Szeréna, Izabella. (*Kőtelek, 1880. november 3. -†Balassagyarmat, 1968. február 12. Hajadon, nyugdíjas. A halál oka tüdőgyulladás. Lakik Balassagyarmat, Köztársaság út. 6. Balassagyarmati temető, VI. parcella 135.sz. mellett.)

D7. Szemerády Béla, Gyula, Szilárd. (*Kőtelek, 1883. február 14. -†Balassagyarmat, 1960. július 15. A halál oka gyomorrák, testszerte rákos áttételek. Balassagyarmaton van eltemetve.) Halotti értesítője: *„özvegy Szemerády Béláné, sz. Zrinyi Margit maga és az egész kiterjedt rokonság nevében tudatja mindazokkal, akik szerették és ismerték, hogy szeretett jóságos férje Szemerády Béla hosszas szenvedés és a halotti szentségek felvétele után 1960. július 15-én délelőtt 10 órakor életének 77., boldog házasságának 40. évében az Úrban csendesen elhunyt."* Θ Zrinyi Margit, Anna (*Budapest II. kerület, 1883. március 23.-†Balassagyarmat, 1970. december 1.) [Zrinyi Margit, Anna szülei Zrinyi József, a házassági anyakönyvben viszont Zimmorl, valószínűleg Zrinyire magyarosított θ Russ Ilona. Budapest, IX. kerület, Ferencvárosi templom, 1921. április 6. Özvegy Szemerády Béláné, sz. Zrinyi Margit halotti értesítője. *„Életének 84. évében 1970. december 1-én rövid szenvedés után csendesen elhunyt."]*

D8. Szemerády István, Dezső, Bertalan. (*Kőtelek, 1885. augusztus 3. -†Kúnhegyes, 1894. február 14.)

D9. **Szemerády Vilma, Erzsébet és Mária**. (*Kőtelek 1887. január 18. -†Jászberény, 1976. április 6. A jászberényi Fehértói temetőben nyugszik.) Θ **Rédey Sándor I (***Ritter Sándor, 1896-tól Rédey Sándor[17] Orosháza, 1878. november 4.-†Nagyszécsény, 1915. július 19.) ev. vallású, Θ Ipolyvarbó, 1908. augusztus 8. Folytatás ld. Ritter (Rédey, Rédei) családfák. (Szemerády Vilma, Erzsébet, Mária férje Rédey Sándor I.)

[17] A magyar királyi belügyminisztérium 1896.78.058/v.b. sz. alatt kelt engedéllyel Ritter János neve Rédeire változtatott.

Unger Margit (férje Szemerády Zoltán I.) családfája

A1. Unger N. János I. (*Kohfidisch, Németország, 1807. június 18.-) Θ Simon Rozália.

B1. Unger János II. (*Felsőrajk, 1842. szeptember 2.-) Θ Jandó Vilma (*Sümeg, 1854. október 8.-) Sümeg, 1872. augusztus 21. [Jandó Vilma szülei Jandó Ferenc (*Sümeg, 1823. március 8.-) Θ Kiss Borbála (*Zsid[18], 1821. május 27.-) Zsid, 1848. február 13.]

C1. Unger János III. (*Felsőrajk, 1875. május 16.-†1937. március 21.) Θ Laky Ilona (*Kisbér, 1880. augusztus 5.-†1946. május 23.) Kisbér, 1904. december 4. [Laky Ilona szülei Laky László (Keszthely, 1849. január 17.-) Θ Marton Mária (*Vécs, 1859. május 30.) Mezőhegyes, 1876. szeptember 4. Marton Mária szülei Marton József Θ Tvedy Mária. Iszkaszentgyörgy, 1851. január 5. Laky László szülei Laky József (*Keszthely, 1817. január 10.-) Θ Horváth Zsófia (*Keszthely, február 14.-) Keszthely, 1842. május 29.]

D1. Unger Vilma. (*Kisbér, 1905. november 19.-†Kaposvár, 2003. augusztus 21. Budapest, Farkasréti temető.) Θ Gregorits Jakab (*Klingenbach, 1903. július 8.-†Budapest, 1974. február 24. Farkasréti temető.) Szanda, 1935. február 2.

D2. Unger Ilona (*Agárd, 1908. május 21.-)

D3. ***Unger Margit.*** (*Gárdony, 1911. június 10.-†Budapest, 1988. május 21. Farkasréti temető.) Θ ***Szemerády Zoltán I. (****Galánta, 1907. január 25.-†Alexandria, Egyiptom, 1966. május 18.)

Tichy (Szemerédy) Lajos János II. (felesége Szemerády Margit) családfája

A1. ***Tichy Sámuel***, késmíves, késcsináló. 1. Θ ***Bakoss Zsuzsanna*** (*Mezőköz[19], 1830. március 2.-†1870. előtt.) Laknak Radvány 7. 2. Θ Klimo Zsuzsanna. Laknak Radvány 7. 1- 5 gyermeke az első feleségétől, a 6-8 gyermeke a második feleségétől született.

B1. Tichy Sámuel. (*Radvány, 1855. augusztus 20. -)

B2. Tichy Dániel. (*Radvány, 1859. február 17. -†Radvány, 1859. március 1.)

---

[18] Zsid, ma Várvölgy község Zala megyében, a Keszthelyi járásban, Keszthelytől országúton mintegy 15 km-re. A Balaton-felvidéki borvidék cserszegi körzetének része.

[19] Mezőköz (1899-ig Medzibrod, szlovákul: Medzibrod) község Szlovákiában, a Besztercebányai kerületben, a Besztercebányai járásban.

B3. **Tichy Lajos I. (***Radvány, 1864. szeptember 17.-†Radvány, 1927. január 4.) Késgyártó, kézmíves. Θ **Klimo Emília.** (*1874. március 8.-†Radvány, 1945. december 4.)

Tichy Ludovit (Lajos I.) Θ Klimová (Klimo) Emília és fiuk Tichy Sámuel sírja, Radvány.

C1. ***Tichy Lajos János II.***[20] (*Radvány, 1894. június 22. -†1960. november 24. Mátranovák-bányatelepi temető. Halotti értesítő, *„Szemerády Lajos nyugalmazott telekkönyvi főelőadó életének 71. évében rövid szenvedés után elhunyt")* Evangélikus. Községi aljegyző 1920-ban. Θ ***Szemerády Margit***. („Manci néni") (*Galánta, 1903. április 9.-†1989. május 12. Mátranovák-bányatelepi temető.) Balassagyarmat, 1920. március 10. [Szemerédy Tichy Lajos testvérei 1. Tichy Jolán θ Petelen János (*1895.-†Zólyomlipcse, 1969. június 8.) és 2. Tichy Géza.] [Szemerády Margit szülei Szemerády József II. Miksa (*Nagykörű, 1869. október 14.–†Balassagyarmat, 1935. október 1.) θ Zipera Heléna, Ilona (*Csíkszereda, 1881. július 30.-†1960. november 24. után.)]

Szemerády Margit

[20] 30.303/1934 szám. III. Magyar Királyi Belügyminiszter. Igazolás. Tichy Lajos, János Radványban, 1894-ben született ág. h. evangélikus vallású, körjegyző, szandai lakos kérésére családi nevét „Szemerédy" névre változtatom át. E névváltoztatás hatálya Jolán, Margit (*1921.) és Margit, Mária (*1923.) nevű gyermekeire is kiterjed. Budapest, 1934. június 20.

Fájdalomtól megtört szívvel jelentjük, hogy a legjobb férj, apa, testvér, nagyapa és rokon

Szemerédy Tichy Lajos

1960. november hó 24-én, rövid szenvedés után, életének 66-ik, boldog házasságának 41-ik évében hirtelen elhúnyt.

Drága halottunkat f. hó 26-án du- 3 órakor helyezzük örök nyugalomra az ág. h. ev. egyház szertartása szerint a mátranováki bányatelepi temetőben.

Emléke örökké élni fog közöttünk!

Gyászolják:

özv. Szemerédy Lajosné sz. Szemerédy Margit felesége
Petelen Jánosné sz. Tichy Jolán
Tichy Géza testvérei

Papp Győzőné sz. Szemerédy Jolán
Harnóczy Györgyné sz. Szemerédy Margit leányai

Papp Győző
Harnóczy György vejei
sógorai és sógornői

Papp László és Judith
Harnóczy Csaba, Előrs és Emese
unokái

özv. Szemerédy Józsefné anyósa
Zipera Stefánia nagynénje

60.3313 Szerjánl Nyomdaipari V.

Halotti értesítő. Szemerédy Tichy Lajos 1960. november hó 24-én, rövid szenvedés után, életének 66-ik, boldog házasságának 41-ik évében hirtelen elhúnyt. Gyászolják: özvegy Szemerédy Lajosné, sz. Szemerédy Margit felesége, Petelen Jánosné, sz. Tichy Jolán és Tichy Géza testvérei, Pap Győzőné, sz. Szemerédy Jolán és Harnóczy Györgyné, Szemerédy Margit leányai, Papp Győző és Harnóczy György vejei, Papp László és Papp Judith, Harnóczy Csaba, Eőrs és Emese unokái, özvegy Szemerédy Józsefné anyósa, Zipera Stefánia nagynénje.

Szemerády Margit és Szemerédy Lajos II. János sírja, Mátranovák.

D1. Szemerédy Jolán, Margit, Mária. (*Balassagyarmat, 1921. február 15. -†2013. március 22. Balassagyarmati temetőben nyugszik) Θ Papp Győző, Tibor (*Nógrád, 1916. október 18.-†Balassagyarmat, 2004. február 28. Balassagyarmati temetőben nyugszik). Állami tanító. Evangélikus. Szanda, 1947. augusztus 3. Folytatás, ld. Papp Győző (felesége Szemerády Jolán, Margit, Mária) családfája.

Papp Győző és Szemerédy Jolán sírja a Balassagyarmati temetőben

D2. Szemerédy Margit, Mária. (*Balassagyarmat, 1923. május 5.-†2013. december 16-án temették a Komlói temetőben.) 1. Θ Harnóczy György, Gyula, Károly (*Budapest, 1915. december 18.-†Komló, 1988. július 15. A komlói temetőben nyugszik.) Katolikus. Honvédfőhadnagy. Bányatisztviselő. Szanda, 1944. július 15. 2. Θ Szemerády József (*1913.-†Komló, 2005. január 19. [Harnóczy György szülei Harnóczy Károly és Varga Ilona]

Harnóczy György (1915-1988),
Szemerády József és Harnóczy-Szemerédy Margit sírja a komlói temetőben

C2. Tichy Géza Sámuel. (*Radvány, 1897. május 27.-)

C3. Tichy Jolán. (*Radvány, 1898. május 29.-)

C4. **Tichy Sámuel.** (*Radvány, 1899. augusztus 12.-†Radvány, 1925. január 15.) Mérnök.

B4. Tichy Zsuzsanna. (*Radvány, 1867. szeptember 22. -†Radvány, 1867. szeptember 23.)

B5. Tichy Pavlina. (*Radvány, 1867. szeptember 22. -†Radvány, 1867. szeptember 23) Zsuzsanna ikertestvére.

B6. Tichy Kornélia. (*Radvány, 1871. augusztus 6. -†Radvány, 1877. november 11.).

B7. Tichy Pauline, Mária. (*Radvány, 1872. szeptember 1. -†Radvány, 1878. október 31.)

B8. Tichy János. (*Radvány, 1874. március 8.-)

Papp Győző (felesége Szemerády Jolán, Margit, Mária) családfája

A1. Pántyik (Pántik) Sámuel. Θ Chalupka Mária.

B1. Pántyik Pál. (*Sása[21], 1848. október 20.-†1906. január 11. előtt.) Θ Sutóris (Szútoriszová) Emília (*Potor, 1858. június 17.-1906. január 11. után.) Evangélikusok. Turom Poli, 1880. március 16. [Sutóris Emília szülei Sutóris István Θ Roznyai Emília.]

[21] Szász (szlovákul: Sása) Lég község része, egykor önálló község Szlovákiában, a Nagyszombati kerület Dunaszerdahelyi járásában.

C1. Papp (Pántyik) János. (*Turopolya[22], 1883. augusztus 10. -) Θ Jankó Irén (*Mlágya, 1884. október 21.-). Öskü, 1906. január 11. Kelt, Öskü, 1909. augusztus 7-én a bejegyzett Pántyik János a családi nevének Pappra változtatása a B. M. 6053/1909. sz. rendeletével engedélyezett. [Jankó Irén szülei Jankó Dániel, Sámuel II (*Babinec, 1851. december 29.-) Iskolabeli tanító. Θ Kalanda Mária, Irma (*Lipovec, 1854. október 31.-) Evangélikusok, Driencany, 1874. augusztus 12. Jankó Dániel, Sámuel II. szülei Jankó Sámuel I. Θ Genetay Terézia. 1851. március 26. Jankó Sámuel I. szülei Jankó András Θ Bugázova Zsuzsanna. Genetay Terézia szülei Genetay János Θ Kovácova Judit. Kalanda Mária szülei Kalanda Sámuel Θ Liszkay Terézia.]

D1. Papp László. (*Gácsliget, 1908. július 8.-)

D2. ***Papp Győző, Tibor.*** (*Nógrád, 1916. október 18.-†Balassagyarmat, 2004. február 28.) Állami tanító. Θ ***Szemerády Jolán, Margit, Mária*** (*Balassagyarmat, 1921. február 15.-†2013. március 22. Balassagyarmati temetőben nyugszik) Szanda, 1947. augusztus 3.

C2. Pántyik Július I. (*Túrmező[23], 1885. szeptember 13.-†Alsópalojta[24], 1968. január 15.) Θ Pántiková Malvína (*Alsópalojta, 1902. szeptember 8.-†Pusztafödémes[25], 1983. június 4.)

D1. Pántyik Július II. (*Középpalojta[26], 1922. január 15.-†Pozsony, 2002. augusztus 25.) 1. Θ Buzalková Magdalena (*Alsópalojta, 1919. szeptember 13.-) 2. Θ Pántiková Jolana (*Bolesó[27], 1920. július 3.-†Pozsony, 1992. január 23.)

Németh Zsuzsanna (férje Szemerády Miksa József I.) családfája

1698 és 1895 között Kapuváron 48.324 katolikus vallású, Németh vezetéknevű gyermek született az anyakönyvek alapján. A Németh család tehát igen kiterjedt család volt.

---

[22] Turopolya, (Turopole), kisközség Nógrád vármegye balassagyarmati járásában.

[23] Túrmező (1899-ig Turopolje, szlovákul: Turie Pole) Lest településrésze, korábban önálló falu Szlovákiában, a Besztercebányai kerületben, a Zólyomi járásban.

[24] Alsópalojta (szlovákul Dolné Plachtince) község Szlovákiában, a Besztercebányai kerület Nagykürtösi járásában.

[25] Pusztafödémes (szlovákul Pusté Úľany) község Szlovákiában, a Nagyszombati kerületben, a Galántai járásban.

[26] Középpalojta (szlovákul: Stredné Plachtince) község Szlovákiában, a Besztercebányai kerületben, a Nagykürtösi járásban.

[27] Bolesó (szlovákul Bolešov) község Szlovákiában, a Trencséni kerületben, az Illavai járásban.

A1. **Németh György. (***1768-) özvegy, aki Kapuvárról származik, Osliban laktak. Θ **Bider Erzsébet** (*Osli,[28] 1769.-) özvegy, Kapuvár, 1797. június 18.

B1. Németh Ferenc I. (*Kapuvár, Osli, 1801. február 8. -†Kunhegyes, 1853. május 12. Eltemették Tiszaroffon) Θ Hamza Judit (*Tiszaroff, 1814. december 21. -†Kunhegyes, 1853. május 12. után és 1858. előtt) Θ Kunhegyes, Jász-Nagykun-Szolnok megyében 1834. április 7. Tisza-Roffi lakosok. [Hamza Judit szülei: **Hamza József**, aki Tiszaroffról származik θ **Csete Mária**, aki Kapuvárról származik.]

C1. Németh Erzsébet. (*Tiszaroff, 1838. március 29. -) Θ Tóth András (*1813.-) Tiszaroff, 1855. augusztus 12. [Tóth András szülei: Tóth János Θ Czeglédi Szívos Helena Tisza Roffi lakosok.]

C2. Németh Ferenc II. (*Tiszaroff, 1841. november 19. -)

C3. Németh Zsuzsanna I. (*Tiszaroff, 1843. július 15. -†Kúnhegyes, 1843. szeptember 29.)

C4. **Németh Zsuzsanna II. (***Tiszaroff, 1844. szeptember. 22. -†1895. után) Θ **Szemerády Miksa József I (***Tiszaroff, 1845. április 9. -†1895. után). Tiszafüred. 1866. április 10.

C5. Németh Imre. (*Tiszaroff, 1846. július 29. -)

C6. Németh István. (*Tiszaroff, 1847. március 23. -)

C7. Németh Mária, Rózália. (*Tiszaroff, 1850. május 18. -†csecsemő korában)

C8. Németh Heléna. (*Tiszaroff, 1853. március 28.-)

B2. Németh Anna. (*Kapuvár, Osli, 1804. december 26. -) Osliban laktak.

B3. Németh Éva. (*Kapuvár, Osli, 1806. december 8. -) Osliban laktak.

Ritter (Rédey, Rédei) családfák. (Szemerády Vilma, Erzsébet, Mária férje Rédey Sándor I.)

A Ritterek német származásúak és evangélikus vallásúak voltak, az anyakönyvek alapján az 1700-as évek elejétől Kőszegen éltek. Az evangélikus gyülekezet megalapítását II. József türelmi rendelete (1781. október 25.) tette lehetővé Kőszegen is. A templom 1783-ban készült el. A kőszegi evangélikus anyakönyvek az 1725-1895 közötti időszakra állnak rendelkezésre. Vélhető tehát, hogy itt 1725 és 1781 között is működött valamilyen formában evangélikus gyülekezet.

Az evangélikus születési, a házassági és a halotti anyakönyveket 1725 és 1841 között németül, 1842-től magyarul írták. A kőszegi katolikus anyakönyvek az 1633-1895 közötti időszakra állnak rendelke-

[28] Osli község Győr-Moson-Sopron megyében, a Kapuvári járásban, Kapuvártól északkeletre, 10 km távolságban helyezkedik el.

zésre. Névmutatót az 1697-1799 közötti időszakra készítették el. A katolikus anyakönyveket 1841-ig latin nyelven vezették, utána tértek át a magyar nyelvre.

Az anyakönyvekből kiderül, hogy 1725 előtt katolikus Ritterek is éltek itt. A keresztneveket 1842 előtt szintén németül, illetve latinul, 1842-től magyarul anyakönyvezték. (A keresztneveket a családfákon az 1842 előtti esetekben is a magyar változatban tüntettük fel.) 1841-ben Michaelis Frigyes (Friedrich Michaelis) pozsonyi származású evangélikus lelkész névregisztert készített, ennek köszönhető, hogy az anyakönyvi adatok beazonosíthatók, mert a lelkészek egyébként gót betűkkel, régi német nyelven és többnyire igen nehezen olvashatóan írták be az adatokat.

A1. **Ritter Frigyes.** (*1722.-†Kőszeg, 1811. december 9. 40 évi házasság után, 89 éves korában halt meg.) Θ **Floris Erzsébet.** 1771. Nem Kőszegen születtek és nem ott házasodtak.

B1. **Ritter Mihály. (***1786[29]-†Kőszeg, 1832. szeptember 6.) Θ **Brunner Mária**. (†1823.) Θ Kőszeg, 1814. február 20. Kőszegen[30] éltek. [Brunner Mária apja **Brunner István**. Brunner Mária nem Kőszegen született.]

C1. **Ritter Sámuel I. (***Kőszeg, 1814. szeptember 18. -†Kőszeg, 1863. február 18. A halál oka tüdővész.) Θ **Zwaller Mária (***Kőszeg, 1814. július 5.-†Kőszeg, 1875. december 10.) Kőszeg, 1839. július 2. [Zwaller Mária szülei **Zwaller Sámuel** (*1780. május 22.-) Θ **Heinnich Zsuzsanna**. Zwaller Sámuel szülei **Zwaller Pál** Θ **Szefor Mária**.] Folytatás ld. a Zwaller családfák (Zwaller Mária férje Ritter Sámuel I.).

D1. Ritter Mihály I. (*Kőszeg, 1840. augusztus 22. -) Szőlőműves Θ Weber Katalin (*Kőszeg, 1842.- †Kőszeg, 1880. március 24.) Kőszeg, 1862. május 14. [Weber Katalin szülei Weber Mihály, köműves θ Huber Terézia, mindketten élnek 1862. május 14-én.]

E1. Ritter Mihály II. (*Kőszeg, 1864. április-†Kőszeg, 1864. június 17.)

E2. Ritter János (*Kőszeg, 1865.-†Kőszeg. 1867. március 18.)

D2. Ritter Sámuel II. Szőlőműves (*Kőszeg, 1842. augusztus 22. -). Θ Papot Katalin (*1845.-) Kőszeg, 1865. október 19.

D3. **Ritter (Rédey) János. (***Kőszeg, 1846. május 16. -†Orosháza, 1911. január 23.) 1896-tól Rédei) tanító. Orosházán élt, ág. hitv. evang. vallású, evangéli-

[29] Ritter Mihály nem Kőszegen született.

[30] Keveházi László. Szegletkő, 2004. Karácsony. 450 éve alakult a Kőszegi evangélikus gyülekezet.

kus néptanító 1865-1900. 1866-1869 között segédtanító, 1869-től tanító. Θ **Tomcsányi Ida** (*1851. március 8. - †Orosháza, 1923. január 1. délután. Eltemették Orosházán 1923. január 2-án. A halál oka agyszélhüdés) Orosháza, 1870. szeptember 27. [Tomcsányi Ida szülei **Tomcsányi (tomtsinfalvi) József,** evangélikus, nagyszénási tanító. Θ **Folkusházy Erzsébet**. Lakhely Orosháza.]

Rédei (Ritter) János[31] ipariskolai igazgató[32], karnagy. *„Az úgynevezett boldog békeidőkben élt. A kiegyezés előtt jött Orosházára, Művészember volt, azonban a helyi néppel: földművesekkel, iparosokkal, kereskedőkkel fennálló napi kapcsolata, életük megismerése, az évek folyamán reálisan gondolkodó, tenni akaró értelmiségivé érlelte. Tudta azt, hogy csak kiművelt emberfők szerezhetnek megbecsülést Orosházának, bizonyára azért is vállalta elsőként a megalakuló tanonciskola igazgatói tisztét. … Ritter János útja a soproni tanítóképzőből 1865-ben egyenesen Orosházára vezetett, ahol segédtanítói állást kapott az evangélikus egyháznál[33]. Egyszer engedett a csábításnak, amikor 1 hónapra a Szepes megyei Gölnicbányára ment, valószínű, hogy csak ijesztgetni próbálta munkaadóit, mert aztán haláláig választott falújában, Orosházán maradt. 1868-ban itt is rendes tanító lett, visszafoglalta állását. Díjlevele szerint szabad lakást kapott, évente 70 köböl búzát, 50 font húst, 30 font faggyút, 50 font sót, 2 akó bort, 3 öl fát, 37 hold szántóföldet és készpénzben 79 forintot. A belterületi iskolában 140-160 gyereket tanított egy tanteremben. A napi munka mellett a pedagógia elméleti kérdései is érdekelték, például az Orosháza című lap 1878-as évfolyamában három részes vezércikket írt Fegyelemtartás a népiskolában címmel. Plusz feladatokat is vállalt: egy feljegyzésből megtudjuk, hogy 1883-ban „Ritter úr tanítja saját termében a földműves ismétlőket, míg az iparos ismétlősök oktatására a Kotsondi-féle iskolát jelölték ki." A tanítási idő szombat délután 1-4-ig, vasárnap délelőtt 8-10-ig tartott, majd istentiszteletre mentek a tanulók. Ideérkezése után egyik első dolga volt, hogy 1865-ben 22 férfi taggal létrehozta az Orosházi Dalegyletet, főként fiatal iparosokból. Gyakran szerepeltek dalestélyeken, a templomban, temetéseken. Többször viselte az Orosházi Tanító Fiókegylet elnöki, (pl. 1883-1884) alelnöki tisztségét, első könyvtárosa volt az 1867-ben alakult Orosházi Polgári Olvasókörnek, tevékenyen munkálkodott az Orosházi Kaszinó vezetőségében is. Néhányszor írtak a helyi lapok arról, hogy a pusztaföldvári kincstári földek megvásárlása után rendezett hatalmas ünnepség egyik fő szervezője volt. 1870-ben házasságot kötött egy tekintélyes orosházi család, Tomcsányi József és Folkusházy Erzsébet lányával, a 17 éves*

[31] Koszorús Oszkár. Orosháza jelesei. a XIX. század végéig. I. Orosháza Város Önkormányzata. 1994. 147-148.

[32] Koszorús Oszkár. Rédei (Ritter) János, tanító, az első orosházi ipariskolai igazgató. In.: Dr. Szabó Ferenc, szerkesztő. 120 éves az Orosházi Ipartantestület. 1885-2005. Orosháza, 2005. 276-277.

[33] Az evangélikus egyház előbb Gottstag István mellett „ötödik éneklő tanítóul" alkalmazta, majd az idős Hermann Pálhoz került. 1868. augusztus végén a Központi fiúiskolába választották meg rendes tanítónak. Öt éven át vezeti az evangélikus egyház jegyzőkönyveit, presbiteri tisztséget vállal. Koszorús Oszkár Id. mű. 276-277.

Idával. Sorban születtek gyermekeik: János, Károly, Mária, Elemér, Sándor, Béla. Életének külön fejezetét jelenti az, hogy 1884-ben Orosházán megindult az iparostanonc iskola, amelynek alapító igazgatója lett. Az iskolarendszerű tanoncoktatásban a gyakorlati képzés kapott nagyobb teret, Ritter azonban mindig fontosnak ítélte meg az elméleti tárgyak tanítását is. Négy szakmai csoportot alakítottak ki, mégpedig a szabó, a csizmadia. a fémipari és az építőipari tagozatot. Kezdetben munkatársai voltak még Podsztrelen György, Varga István és a fiatalon elhalt Erőss Sámuel. 1896-ban nevét Rédeire magyarosította. Fiatalon, 1900-ban nyugdíjba vonult. Utolsó éveit Terényi (ma Dózsa György) utcai házában töltötte családi körben, tüdőgyulladás vetett véget életének. Fiai közül Rédei Károly 1910-ig pusztaföldvári evangélikus lelkész volt, majd Nagykárolyba került, tucatnyi népszerű vallásos könyvet írt."

A volt iskola épülete (ma Zombai utca 63. sz.)

Balogh Örse rajza az 1878-ban épült Zombai (volt: Megye) utcai Evangélikus Elemi Népiskoláról.
Orosházi Harangszó. XXII. évfolyam 1. szám. 2015. húsvét. 5

2004-ben Koszorús Oszkár levéltáros kezdeményezésére Rédei (Ritter) János nevét kőbe vésték. Az emlékmű az Orosházi Evangélikus templom (H-5900 Orosháza Thék Endre utca 2.) kertjében van elhelyezve. A döntést a presbitérium hozta.[34]

Rédei (Ritter) János. Orosháza. Templomkert. 2017. november 7.[35]

[34] Orosházi Harangszó. XI. évfolyam 3. szám. 2004. pünkösdje. 4-5. Koszorús Oszkár: Veres Józsefre és Rédei (Ritter) Jánosra emlékezve.

Ritter-Rédei János II. Θ Tomcsányi Ida. 1890. k.
Készítette Bercze Gyula aradi fényképész[36]

Csete Ilona: Márványba vésve az elődök neve. Lelkészekre és tanítókra emlékeznek az evangélikus templomkertben. Békés Megyei Hírlap. 2004. július 26. (59. évfolyam, 173. szám. 6. oldal) *„Az orosházi városalapítók emlékére 10 évvel ezelőtt emeltek az evangélikus templom kertjében márvány obeliszket. A presbitérium döntése alapján akkor egy hajdani lelkész és egy tanító nevét vésték a márványba. Orosháza. A városalapítás 260. évfordulója tiszteletére immáron a 19. és a 20. emlékkő avatásán is túl van az egyházközség. Horváth András, Szimonides János, Ágoston István, Szigethy János, Mikolay István, Balassa Pál, Torkos Károly, Győry Vilmos és Harsányi Sándor lelkészek, illetve Dénes Sándor, Folkusházy László, Skolka Sámuel, Kovács Timóteus, Gottstag István, Gólián Mihály, Molnay Károly, Kovács János, valamint Kotsondi József tanítók kövei díszíti az egyháztörténeti emlékparkot. 2004-ben Veres József lelkész és Rédei-Ritter János tanító emléke előtt adózott az utókor. Koszorús Oszkár helytörténész emlékezett meg a városalapító evangélikusság 10. beiktatott lelkészéről, Veres Józsefről, aki kiemelkedő képességű, országosan is elismert és tisztelt orosházi volt és Rédei-Ritter Jánosról. Ritter János adományozott is jövedelméből, pl. 1883. Karácsonyi ajándékok az orosházi protestáns árvaház részére.*

[35] A Szerző és felesége Rédey Katalin (akinek dédapja Ritter János) az első alkalommal 2017. november 7-én látogattak Orosházára. Ekkor kerültek kapcsolatba Koszorús Oszkár levéltárossal, aki nagy segítséget nyújtott az anyakönyvek fotózásában, továbbá átadta a Folkusházy Lászlóval, Marthon Péterrel és Ritter Jánossal kapcsolatos kutatási eredményeit. Az orosházi anyakönyvek névregisztere (1744-1895) nagy segítséget nyújtott a családfák felépítésében.

[35] Rédei János II. és felesége fotóit közölte az Orosházi Harangszó. XXIV. évfolyam 4. szám-2017. advent – karácsony. Koszorús Oszkár Fotóalbum. 11.

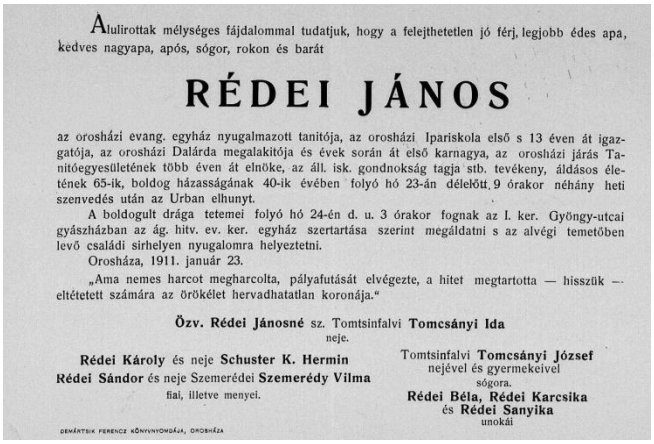

Alulirottak mélységes fájdalommal tudatjuk, hogy a felejthetetlen jó férj, legjobb édes apa, kedves nagyapa, após, sógor, rokon és barát

RÉDEI JÁNOS

az orosházi evang. egyház nyugalmazott tanitója, az orosházi Ipariskola első s 13 éven át igazgatója, az orosházi Dalárda megalakitója és évek során át első karnagya, az orosházi járás Tanitóegyesületének több éven át elnöke, az áll. isk. gondnokság tagja stb. tevékeny, áldásos életének 65-ik, boldog házasságának 40-ik évében folyó hó 23-án délelőtt 9 órakor néhány heti szenvedés után az Urban elhunyt.

A boldogult drága tetemei folyó hó 24-én d. u. 3 órakor fognak az I. ker. Gyöngy-utcai gyászházban az ág. hitv. ev. ker. egyház szertartása szerint megáldatni s az alvégi temetőben levő családi sirhelyen nyugalomra helyeztetni.

Orosháza, 1911. január 23.

„Ama nemes harcot megharcolta, pályafutását elvégezte, a hitet megtartotta — hisszük — eltétetett számára az örökélet hervadhatatlan koronája."

Özv. Rédei Jánosné sz. Tomtsinfalvi **Tomcsányi Ida**
neje.

Rédei Károly és neje **Schuster K. Hermin**
Rédei Sándor és neje Szemerédei **Szemerédy Vilma**
fiai, illetve menyei.

Tomtsinfalvi **Tomcsányi József**
nejével és gyermekeivel
sógora.
Rédei Béla, Rédei Karcsika
és **Rédei Sanyika**
unokái

DEWÁNTSIK FERENCZ KÖNYVNYOMDÁJA, OROSHÁZA

Rédei János halotti értesítője. Rédei János az orosházi evangélikus egyház nyugalmazott tanítója, az orosházi Ipariskola első s 13 éven át igazgatója, az orosházi Dalárda megalakítója és évek során át első karnagya, az orosházi járás Tanítóegyesületének több éven át elnöke, az általános iskolai gondnokság tagja, stb. tevékeny, áldásos életének 65-ik, boldog házasságának 40-ik évében 1911. január 23-án délelőtt 9 órakor néhány heti szenvedés után az Urban elhunyt. Az orosházi alvégi temetőben a családi sírhelyen helyezték nyugalomba. Gyászolják özvegy Rédei Jánosné, sz. Tomtsinfalvi Tomcsányi Ida neje, Rédei Károly és neje Schuster K. Hermin, Rédei Sándor és neje Szemerédei Szemerédy Vilma, fiai és menyei. Tomtsinfalvi Tomcsányi József nejével és gyermekeivel sógora. Rédei Béla, Rédei Károly és Rédei Sándor unokái.

E1. Ritter János, Soma. (*Orosháza, 1871. augusztus 4. -†Orosháza, 1871. augusztus 26.)

E2. Rédei Károly I.[37] [38](*Orosháza, 1872. november 1. -†Nagykároly, 1952. november 3.)[39]. 78052/V-b belügyminiszteri rendelettel Ritter Károly nevének Rédeire Károlyra változtatása megengedett. Lutheránus egyházi író, lapszerkesztő. Középiskoláit Pozsonyban, Békéscsabán, Újverbászon és Szarvason végezte; a pozsonyi evangélikus teológián szerzett lelkészi képesítést (1895). Tiszaföldváron segéd, Pusztaföldváron rendes lelkész, majd 1910-től nyugdíjazásáig (1945) a nagykárolyi (carei, Románia) gyülekezet lelkésze; 1920 és 1923 között a szatmárnémeti evangélikus gyülekezet adminisztrátora. (1928 decemberétől a fia, ifj. Rédei Károly volt a szatmárnémeti gyülekezet lelkésze, aki 1934 júniusáig szolgált itt.) 1947-től haláláig nyugdíjasként is tovább szolgál. 1912-1917 között Nagykárolyban hitoktató. Cikkei, prédikációi, vallásos

[37] Rédei (Ritter) Károly. In.: Romániai magyar irodalmi lexikon: Szépirodalom, közírás, tudományos irodalom, művelődés IV. (N–R). Főszerk. Dávid Gyula. Bukarest: Kriterion; Kolozsvár: Erdélyi Múzeum-Egyesület. 2002. Ld.még Wikipédia

[38] Rédei Károly I. publikációi illetve a róla írt írások a Magyar Evangélikus Digitális Tárban

[39] Zoványi Jenő. Magyarországi protestáns egyháztörténeti lexikon. Rédei (előbb Ritter) Károly.

elbeszélései 1893-tól jelentek meg többek között a Nagykároly, az Érmellék, a Nagykároly és Vidéke, 1918 után a szatmárnémeti Egyházi Híradó, a máramarosszigeti Jó Pásztor, a zilahi Lelkipásztor, a Szatmármegyei Közlöny hasábjain. Ez utóbbinak 1931-ben főszerkesztője, 1932-33-ban főmunkatársa. Lefordította Arnold Scheller, Louis Harms, Theodor Harms, Ernst Siedel, Karl Gerock több hitépítő munkáját; írt evangélikus népiskolai és középiskolai valláskönyveket; több prédikációja és alkalmi beszéde [többek között A harangok című szabadelőadása (Nagykároly 1923)] önálló kiadásban nyomtatásban is megjelent. 1904-ben Scheller Arnold: „Hasonlatok a kátéhoz" c. német nyelven megjelent segédkönyvét lefordította magyarra. A Corvina, a Magyar Könyvkereskedők Egyletének közlönye 1904 és 1917 között rendszeresen beszámolt Rédei Károly publikációiról, fordításairól. (Pl. Rédei Károly. Mit köszönhetünk az áldott reformációnak? Ünnepi szentbeszéd[40].) 1907-ben jelent meg Rédei Károly. A keresztyén anyaegyház története c. munkája. További művei:[41] Hasonlatok a kátéhoz (Scheller után ford. Orosháza, 1905); Pál apostolnak Filemonhoz írott levele (Harms után ford. Uo. 1905); Szent János evangelista élete (Uo. 1905); A magvetőről szóló példázat - Prédikáció (Szekszárd, 1905); Az apostoli hitvallás (Magyarázat Harms után, Orosháza, 1907); Bibliai történetek (tankönyv, uo. 1907); Bibliaismertetés (tankönyv, uo. 1907); A keresztény anyaszentegyház története (tankönyv, uo. 1907); A pogányok megtérítésének nagy és fenséges tana (prédikáció, uo. 1908); Jövel Uram Jézus! (Adventi prédikációk Siedel után, uo. 1908); Íme, az Istennek ama báránya! (böjti prédikációk Siedel után, uo. 1908); Húsvéti szentbeszéd (Gerok után ford., uo. 1910); Keresztelési beszéd a nagybányai templomszentelésen (Nagybánya, 1912); Hű mindhalálig (Nagykároly, 1912); Főgimnáziumi tanár özvegye felett (uo. 1916); Nemzetünk megújulása (gyámintézeti prédikáció, uo. 1916); Mit köszönhetünk az áldott reformációnak (prédikáció, uo. 1917); A harangokról (uo. 1923); Emlékkönyv (Siedel után ford., uo. 1925)

Θ Schuster Katalin, Hermin (*Pozsony, 1879.-†Nagykároly, 1948. június 15.) 1896.

---

[40] Corvina, 1917-12-30. 40. évfolyam. 36. szám. 9.

[41] Debreceni Református Kollégium Nagykönyvtára. Elektronikus Könyvtár. Zoványi Jenő: Magyarországi protestáns egyháztörténeti lexikon. Rédei (előbb Ritter) Károly. 2347.

Martini Varga Berta, Rédei Károly II.-né, Rédei Károly I.-né, Schuster Katalin, Rédei Károly I. ölében Rédei Géza unokája, hátul állnak Rédei Károly I. és Rédei Pál Béla. 1938. k.

Koszorús Oszkár[42] így emlékezett meg Rédei Károly evangélikus lelkészről. „Rédei Károly 1891-ben Pozsonyban beiratkozott a teológiára. … Országosan ismert egyház író lett, legalább 30 önálló kötete, kisebb-nagyobb füzete, könyve látott napvilágot az évtizedek folyamán.”….

F1. Rédei Endre. (*Orosháza, 1899. január 12.-†Orosháza, 1899. január 22.)

F2. Rédei Pál Béla. (*1903. k.) Orosháza. Θ Mogyorós Julianna.

G1. Rédei Katalin.

F3. Rédei Elemér Károly II. ócsai evangélikus lelkész. (*Pusztaföldvár, Orosháza közelében, Békés megye, 1905. december 2.-†Ócsa, 1988. március 12.) Θ Martini-Varga Berta (*Szatmárnémeti, 1908. február 23.-†Kistarcsai Evangélikus Otthon, 1997. július 12. Ócsai temető). Nagykároly, 1931. április 7. [Varga Berta szülei Varga János és Fodor Julianna, 1931. április 7.-én már nem éltek. Martini-Varga Berta Varga Bertaként született, de középiskolás korában árván maradt és Martini Móric és annak felesége, az egyik tanárnője fogadták örökbe. A nevükre akarták íratni, de Varga Berta ragaszkodott eredeti nevéhez is.]

Rédei Károly II. 1924-ben érettségizett, majd a kolozsvári református theológiai fakultáson 1928-ban végzett, az első lelkészképesítő vizs-

[42] Orosházi Harangszó 2005. advent-karácsony (XII. évfolyam 4. szám. 10.-11.)

gálaton jeles eredményt ért el, és 1928. október 18-án segédlelkészi szolgálatra alkalmasnak nyilvánították. Az erdélyi Nagykárolyban szentelték lelkésszé, Szatmárnémetiben és Nagybányán volt lelkész.
1940. február 25-én kelt belügyminiszteri levél alapján Rédei Károly és családja, aki eredeti állampolgárságát az 1921:XXXIII. törvénycikkel becikkelyezett trianoni békeszerződés 61. cikke alapján elvesztette, a magyar állam kötelékébe visszavétetik, illetve visszahonosítattik
A II. világháború idején a magyar honvédség tényleges állományában 1940. november 1. és 1946. szeptember 28. között tábori lelkészként szolgált. 1945. május 10-én amerikai hadifogságba került, szolgálati beosztása megszünt, de lelkészi szolgálatát folytatta. Nemzetvédelmi kereszt kitüntetést kapott. Fegyelmi eljárás alatt nem állott, a Honvédelmi Minisztérium állandó igazoló bizottsága 647/1948. szám alatt 1948. július 31.-én igazolta.
Rövid soproni segédlelkészi szolgálat után 1947. december 1.-jén került helyettes lelkészként Ócsára, a missziói egyházközség gondozására. Rédei Károly 1972. január 1.-én ment nyugdíjba. 25 éven keresztül vonattal és kerékpárral látogatta a kicsiny gyülekezeteit Pusztavacstól 5-6 községen keresztül Gyálig. Rédei Károly nyugdíjba vonulásával az ócsai Egyházközség, mint önálló egyház megszünt.
Az ócsai evangélikus családok 1942-ig Gyónhoz tartoztak. Az önálló evangélikus lelkészség a községben 1942-ben jött létre. Az északi egyházkerület anyagi hozzájárulásával megújult ócsai imaház a gyülekezet egykori lelkészéről, Rédei Károlyról kapta nevét. A megújult épületet dr. Fabiny Tamás püspök szentelte fel 2010. október 9-én.

Az ócsai Rédei Károly imaház. 2016.

Rédei András 2012-ben írt visszaemlékezése szerint: *„Édesapám Nagybányán 1939-ben egy csírájában elfojtott, szerencsétlen románellenes szervezkedésbe keveredett, és elfogása után Kolozsváron volt vizsgálati fogságban. Társaival együtt ki*

akarták végezni, de Hitler vagy a pápa közbenjárására végül megúszták vagyonelkobzással (szüleimnek nem volt vagyona) és kiutasítással, családostul. Ekkor kerültem én is Magyarországra és édesapám visszahonosítási kérelmének elfogadása után ötévesen, 1942-ben lettem magyar állampolgár. Hogy édesapám hogyan szerveződött be ebbe az összeesküvésbe, arról soha egyetlen szóval se tett említést. Csak azt mesélte el, hogy Kolozsváron vallatáskor a talpukat verték gumibottal. ...Édesanyám említette egyszer, hogy egy barátja kérte meg, hogy segítsen neki robbanóanyagot eldugni. A temetőbe vitték egy üres kriptához, de már követték őket a román nyomozók.... Az 1950-es évek elején történt valami a családunkban: az ÁVH (valószínűleg a HM irattárában) megtalálta édesapám egykori ajánló levelét, amelyben az volt: „szolgálatokat tett a nemzetnek". Kíváncsiak lettek, hogy ezek miféle szolgálatok voltak. Édesapám idézést kapott az Andrássy út 60-ba, az ÁVH központjába, egy napot töltött ott, váltott kihallgatók elmondatták vele többször az élettörténetét, szerencsére nem hallgatta el egykori romániai kalandját, erre megnyugodtak és elengedték, de előbb be akarták szervezni, hogy néha számoljon be a falu, hívei hangulatáról… Édesapám nem vállalta, mondván, hogy ilyesmire alkalmatlan. Gondoljon a fiaira, mondták, biztosan tovább akarnak tanulni. Rájuk gondolok, és nem vállalhatom, volt édesapám válasza. Szerencsére erőszakot nem alkalmaztak, de később is szemmel tartották, és elsőre sem engem, a bátyámat később sem vették fel egyetemre. "

Bár említése több helyen történik az Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltárának nyilvántartásában, Rédei Károlyról jelentéseket nem találtam.[43]

Martini Varga Berta, Rédei Károly II.-né, két fiúk András és Géza I. Rédei Károly II. 1943. k.

[43] Rédei Károly II. evangélikus lelkész neve –többek között- a következő dossziékban megtalálható. Dosszié jelzete. O-9482. Dosszié tárgya. Kekken András. Keken András Deák téri evangélikus lelkészt 1948-tól kezdve megfigyelték, 1950-ben fél évre internálták, utána állását elvesztette, 1952-ben személyi dossziét nyitottak rá, 1956-ban Ordass Lajos evangélikus püspökkel együtt rehabilitálták és visszatérhetett korábbi állásába. 1956 utáni tevékenységéről az O-13599/1,2 dossziékban /Evangélikus egyházi reakció/ találhatók információk. Az O-9482-es dosszié az evangélikus egyház illetve annak vezető személyiségeinek tevékenységéről is tartalmaz fontos adatokat. Dosszié jelzete. A-473. Dosszié tárgya. A kaposvári szűrőtábor kirendeltség névjegyzéke a Nyugatról hazatértekről. Dosszié jelzete. A-933/8. Dosszié tárgya Pest megye területén élő volt horthysta katonatisztek.

E3. Ritter Mária. (*Orosháza, 1874. július 19. -†Orosháza, 1875. augusztus 27.)

E4. Ritter Elemér, Lajos. (*Orosháza, 1876. május 13. -†Orosháza, 1877. szeptember 26.)

E5. **Rédei Sándor I. (***Orosháza, 1878. november 4.[44]-†Nagyszécsény, 1915. július 19.) Szécsény városában adóügyi jegyző volt 1904-től haláláig. Θ **Szemerády Vilma, Erzsébet, Mária** (*Kőtelek. 1887. január 18. -†Balassagyarmat, 1976. április 6.) Θ Ipolyvarbó, 1908. augusztus 8. Szemerády Vilma férje halála után Balassagyarmatra költözött. 1915. augusztus 1-től özvegyi nyugdíjat kapott férje után, amit a Nógrád vármegye községjegyzői nyugdíjalapja folyósított.

Rédey Sándor I. Θ Szemerády Vilma. 1887.

F1. **Dr. Rédey Sándor II.** (*Szécsény, 1909. október 18. -†Budapest, 1975. má-jus 27. Farkasréti temető. 2017. október 26. Rédey Sándor II. és felesége Murár Valéria hamvait három leánya, Zsuzsa, Katalin és Marianna áthelyezték a Budapest, Deák téri Evangélikus urnatemetőbe.) Θ Murár Valéria (Balassagyarmat, 1922. december 17.-†Budapest, 1998. október 28. Farkasréti temető). Folytatás ld. A Murár családfa.

Rédey Sándor II. tanulmányait a balassagyarmati ág. hitv. evang. elemi iskolában 1916-ban kezdte el, majd a balassagyarmati róm. kath. elemi fiúiskolában folytatta és fejezte be. 1920-1928 között a balassagyarmati magyar királyi állami Balassi Bálint főgimnázium tanulója, jó eredménnyel érettségizett.

[44] 78052/V-b belügyminiszteri rendelettel Ritter Sándor nevének Rédeire változtatása megengedett.

Rédey Sándor II. érettségi képe. 1928.

Jogtudományi doktorátust szerzett a szegedi Tudományegyetem Jog és Államtudományi Karán, a diploma kelte: 1934. december 15. 1939-ben egységes bírói és ügyvédi vizsgát tett Budapesten. ügyvédi esküjét 1939. július hó 17.-ik napján. 1940 januárjában kezdte meg szolgálatát a balassagyarmati törvényszéknél, majd 1941-től a budapesti ítélőtáblánál működött. 1942 februárjában a szécsényi járásbíróságon járásbírói kinevezést nyert el. Állásáról 1945 júniusában lemondott. 1945-ben a szécsényi igazoló bizottság határozata alapján igazoltnak tekintették. A Budapesti Ügyvédi Kamara Rédey Sándort 1948. április 4-én vette fel az ügyvédek névjegyzékébe. 1950. március 14.-én a rendeletben előírt esküt a Magyar Népköztársaságra és annak Alkotmányára letette.

1958. augusztus 25.-én a felülvizsgáló bizottság határozata alapján ügyvédi hivatása gyakorlására alkalmatlannak minősítik, és az ügyvédek névjegyéből is törlik. A vád ellene az volt, hogy részt vett a forradalmi eseményekben. Fellebbezésében igazolta, hogy betegsége miatt a lakását 1956. október 23. és november 4. között nem hagyta el. Egykori ügyfeleinek támogató nyiltakozatait is csatolta fellebbezéséhez, és megemlítette azt is, hogy apósa, Murár Lajos 1919-ben a balassagyarmati direktórium elnöke volt. A fellebbezés eredményes volt: az ügyvédeket felülvizsgáló bizottság határozatát megváltoztatták, és Rédey Sándort az ügyvédi kamara a tagságában megerősítette. 1967-ben ment nyugdíjba.

Az Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltárában Rédey Sándor II.-re vonatkozóan több iratot is találtam. Jelentett róla „Tolmácsi."[45], „Kerekes János"[46] Utóbbi Kovács Rudolf volt horthysta tiszt személyi kapcsolatait kutatta.

[45] A 6. karton alapján. Gelléh Zoltán. Fedőneve: „Tolmácsi" Sz. 1926. március 24. Balassagyarmat. Anyja neve: Gáthi Lenke. Foglalkozása: postatiszt, értelmiségi származású. Ügynök, tmb. a kémelhárítás vonalán.

Salgótarján 1961. június 16. *„Dékány László elmondta az ügynöknek, hogy egy társaság a Magyar Televizió egyes sportadásait Dr. Rédei ügyvéd lakásán szokta nézni, ahol megjelenik mindenkor Dr. Szabó evangélikus püspök is… Értékelés: Az ügynök a találkozókon pontosan megjelent. Az ügynök Kovács R. „V" személy kapcsolatait feltárta és foglalkozott olyan személyekkel is, amiről (sic!) tudomásunk nem volt. Új információ, hogy Dr. Rédei ügyvéd lakásán szoktak összejárni a jelentésben szereplő személyek, ahol megjelenik mindenkor Dr. Szabó evangélikus püspök is. A cél Kovács R. társaságához közel kerülni és tanulmányozni azt, kit lehetne beszervezni. …Dékány mondta el, bár az ügynök nem kérdezte, hogy a televíziót Rédei* [47]*ügyvédnél szokták nézni és felsorolta azt is, kik, bár erre az ügynök nem kérte."*

Salgótarján. 1961. augusztus 24 Adta „Kerekes János" ügynök, vette Boros Sándor r. főhadnagy. *„Jelentés Dr. Rédei Sándor ügyvéd és Okolicsányi György bíró életkörülményeiről és személyi jellemzéséről. Annak ellenére, hogy mindkét személy tősgyökeres helyi patrióta, mivel közelebbi kapcsolatom velük nincs, csak általános ismertetésre vagyok utalva. Dr. Rédei Sándor iskolái elvégzése után a balassagyarmati bíróságon dolgozott sokáig a felszabadulás előtt és csak ezt követően lépett át az ügyvédi testületbe. Kispolgári családból származik, kispolgári család sarja. Jól álló építő iparos családba nősült, amelyből úgy tudom két leánya született. Igen jó menetelű ügyvédi irodája volt. Különösen a vidékiek halmozták el megbízásaikkal, bízva ravasz és gyors észjárású ügyintézésében. Később az ügyvédi szövetkezet tagja lett, de egy időben ismét szabaddá tette magát. Jelenleg ismét az ügyvédi közösség tagja. Legérdekesebb jellemvonásai közé tartozik, hogy nagyon tetszeleg magának az Evangélikus Egyház egyik leghívebb világi vezetője szerepében. Ennek kapcsán a legközvetlenebb kapcsolatot tartja fenn a helyi egyházközség vezetőjével, a volt püspökkel, Szabó Józseffel. Dékány Lászlótól tudom, hogy a televízió egyes előadásait is Szabó József itt tekinti meg többedmagával. Az említett esetben a családtagokon kivűl ott volt Dékány László, Okolicsányi György és Dr. Huber Jenő. Rédei Sándor nyilvános helyre nem jár, otthonában csak a barátait fogadja. Ellenforradalmi időkben történt szerepéről nem tudok. Passziója saját homoki szőlőben elfekvő szőlős kertjének látogatása, ahová rendszeresen kijár."*

„Kerekes János" jelenti. 1968. október 16. *„A Rédey Sándor tulajdonát képző szőlőterület présházzal Balassagyarmaton a homoki szőlőknek nevezett területen fekszik. Pontosabban a nagyligeti sportpályától kissé délnyugatra kb. háromszáz méterre. Jelenleg határos a Magyar Kábelművek beépítésre váró területével. Messziről jól látható, mert*

---

[46] A 6. karton alapján. Kövi Jenő. Előző neve Kalapcza. Fedőneve: „Kerekes János" Született. 1920. január 25. Balassagyarmat. Anyja neve: Leszenyiczki Anna. Foglalkozása: üzemvezető, ügynök, tmb. a belső reakció vonalon. 1977. december 31. kérte a kapcsolat megszakítását.

[47] Dr. Rédey Katalin megjegyzése: ebben az időben a házukban nem volt televízió-készülék.

a környék legmagasabb épülete a présház. Az elmúlt évek folyamán közelállók körében hallani lehetett, hogy rendszeres találkahelyül szolgált a helyiség. Főleg bírósági emberek, ügyvédek voltak látogatói. Hogy a borozgatáson és intim ügyeken kívül mi történt még, arról nincs tudomásom." Boros értékelése: *„Rédei Sándor szőlőskertjében több „V" személy is megfordult, kivizsgálni kell a látogatások gyakoriságát."*

Rédey Zsuzsa, Rédey Katalin, Rédey Marianna, Rédey Sándor II.-né, Murár Valéria, özvegy Rédey Sándor I.-né, Szemerády Vilma és két felnőtt gyermeke Rédey Sándor II. és Rédey Vilma, dr. Fazekas Ágostonné. Szécsény. 1961.

F2. Rédey Vilma. (*Szécsény, 1911. november 12.-†Jászberény, 1985. január 7. jászberényi Fehértói temetőben nyugszik.) Θ Dr. Fazekas Ágoston III (*Jászberény, 1913. március 28.-†Jászberény, 1985. április 5. A jászberényi Fehértói temetőben nyugszik. Halotti értesitője: Dr. Fazekas Ágoston ny. járásbíró 1985. április 5-én Jászberényben hirtelen elhunyt.) [Fazekas Ágoston III. szülei Fazekas Ágoston II. (*Kiskunfélegyháza, 1880. szeptember 4.-†Jászberény, 1963. január 28.) Θ Bakos Franciska. (*Szabadka, 1888.-†Jászberény, 1964. május 19. Halotti értesítő. Gyászolják gyermekei: Dr. Kartal Béláné, sz. Fazekas Mária, Császár Lászlóné, sz. Fazekas Piroska, Dr. Fazekas Ágoston, menye: Dr. Fazekas Ágostonné, sz. Rédey Vilma, unokái: Dr. Kartal Béla, Kartal Sári, Fazekas Ágoston, Fazekas Zsuzsanna, Fazekas Mária.) Kiskunfélegyháza, 1908. Fazekas Ágoston II. a Pázmány Péter Tudományegyetemen tanult, történelem, latin szakos tanár volt, 1903 és 1910 között különböző városokban, helyettes illetve rendes tanár volt. 1911-1940 között Jászberényben az Állami Főgimnáziumban tanárként szolgált, újságírással is foglalkozott, politizált. 1919-ben részt vett a Keresztény Kisgazda és Földműves Párt megalapításában, amely elnökének választották.

1920-ban az Ébredő Magyarok Egyesületének az elnöke. Világi elnöke volt a Központi Katolikus Körnek és tagja volt számos politikai és egyházi testületnek. A Jász Hírlap c. politikai hetilap alapító felelős szerkesztője 1919-1945 között. 1940-ben nyugdíjazásakor Horthy Miklós kormányzó a közélet terén szerzett érdemei elismeréséül a magyar királyi kormánytanácsosi címet adományozta neki. Irodalom: Uferné, Sárközi Ágnes: Fazekas Ágoston (II). Gimnáziumi tanár és főszerkesztő emlékezete. Örökségünk. Jászsági Évkönyv. 2016. (273-281.) Fazekas Ágoston II. apja Fazekas Ágoston I. (*1858. május 27.-†Kiskunfélegyháza, 1928. december 13. Halotti értesítő. Fazekas Ágoston I. Kiskunfélegyháza diszpolgára, országgyülési képviselő, tizenkét esztendeig alispán volt.)]

Fazekas Ágoston II. 1933-ban és 1960. k.

E6. Ritter Béla. (*Orosháza, 1880. november 12. -†Orosháza, 1887. március 25. A halál oka agylob.)

D4. Ritter Dániel. (*Kőszeg, 1850.-december 8. -†Kőszeg, 1894. február 27. A halál oka tüdőbetegség) Mészáros. Θ Freyler Erzsébet (*1853.-†1894. február 27. után.) Kőszeg, 1876. május 30. [Freyler Erzsébet szülei Freyler Todor, postás és Hamerschmidt Erzsébet]

E1. Ritter Mária. (*Kőszeg, 1880. április.-†Kőszeg, 1883. november 4.)

E2. Erzsébet. (*Kőszeg, 1882. június-†Kőszeg, 1883. január 1.)

C2. Ritter Mihály II. (*Kőszeg, 1817. május 21.-†Kőszeg, 1824. július 14.)

C3. Ritter János, István. (*Kőszeg, 1823. november 27.-) Mészáros. θ Celler-Meyerhofer Zsuzsanna, (*1817.) született Meyerhofer Zsuzsanna, 45 éves, özvegy. Kőszeg, 1862. szeptember. 11.

A Zwaller családfák. (Zwaller Mária férje Ritter Sámuel I.)

A1. Zwaller András, szőlőműves (*1783.-†Kőszeg, 1847. január 21. A halál oka tüdővész.) 1. Θ Kappel Jozefa. (-†1814. előtt.) Kőszeg, 1807. július 26. 2. Θ Böhm Borbála. (-†Kőszeg, 1844. január 28. előtt) Kőszeg, 1814. szeptember 18.

B1. Zwaller Erzsébet. (*Kőszeg, 1809.-†Kőszeg, 1846. február 9.) Anyja Kappel Jozefa. Θ Schwahofer János. Kőszeg, 1830. május 24.

B2. Zwaller Mihály. Szölőműves (*Kőszeg, 1820. május 6.-†Kőszeg, 1851. március 6. A halál oka tüdőbénulás.) Anyja Böhm Borbála. Θ Ringhofer Anna. 1844. január 28. [Ringhofer Anna szülei Ringhofer János még élő günsecki földműves és néhai felesége Hottlinger Erzsébet.]

C1. Zwaller János, Mihály. (*Kőszeg, 1844. augusztus 29.-†Kőszeg, 1851. április 10. A halál oka hurut.)

C2. Zwaller Mária. (*Kőszeg, 1847.-†Kőszeg, 1851. március 23. A halál oka hurut.)

C3. Zwaller Mihály. (*Kőszeg, 1849. †Kőszeg, 1851. február 24.)

B3. Zwaller János. (*Kőszeg, 1828. április 19.-†Kőszeg, 1884. február 24. után.) Anyja Böhm Borbála. Θ Janich Zsuzsanna. (-†Kőszeg, 1884. február 24. után.)

C1. Zwaller Johanna. (*Kőszeg, 1861.-) Θ Korzor József, köműves legény (*Kőszeg, 1856.-) 1884. február 24. [Korzor József, szülei néhai Korzor János fuvaros és Baar Mária.]

A2. Zwaller Mihály.

B1. Zwaller Tamás. (*Kőszeg, 1774.-†Kőszeg, 1836. szeptember 23) Θ Jost Eleonóra (*Kőszeg, 1788. március 2.-) Kőszeg, 1806. szeptember 21. [Jost Eleonóra szülei Jost Mihály I. Θ Weber Erzsébet] Folytatás ld. Jost Mihály I. családja. (Zwaller Tamás felesége Jost Eleonóra.)

C1. Zwaller János, György. (*Kőszeg, 1811. november 26.-†Kőszeg, 1824. november 13.)

C2. Zwaller János, Mihály. (*Kőszeg, 1813. július 4.-†Kőszeg, 1814. március 24.)

C3. Zwaller Katalin. (*Kőszeg, 1821. április 12.-)

C4. Zwaller Terézia. (*Kőszeg, 1823. augusztus 26.-)

A3. Zwaller András. Θ Hermann Rozina. Kőszeg, 1833. február 3.

B1. Zwaller Terézia. (*Kőszeg, 1835. július 10.-)

A4. **Zwaller Mihály**. Θ **Szoinnr Barbara**.

B1. **Zwaller Pál. (***Kőszeg, 1735.-†Kőszeg, 1806. május 24.) Θ **Flesch Mária.** Kőszeg, 1761. november 23. [Flesch Mária szülei **Flesch György**. Θ **Hajnár Erzsébet.**]

C1. Zwaller Mária. (*Kőszeg, 1763. szeptember 20. -).

C2. Zwaller Rosina. (*Kőszeg, 1766. k.-) Θ Kappel Hans. Kőszeg. 1786. május 29. [Kappel Hans szülei Kappel József Θ Martin Zsuzsanna)]

C3. Zwaller János. (*Kőszeg, 1769. június 27. -)

C4. Zwaller Erzsébet. (*Kőszeg, 1776. augusztus 8. -)

C5. **Zwaller Sámuel I.** (*Kőszeg, 1780. május 22.-†Kőszeg, 1848. március 20. A halál oka idegláz.) Θ **Heinrich Zsuzsanna (***1775.-†Kőszeg, 1846. január 8. Zwaller Sámuel polgári szőlőműves felesége. A halál oka aggkor.) Nem Kőszegen született. Kőszeg, 1800. november 10.

D1. Zwaller Erzsébet. (*Kőszeg, 1801. október 6. -)

D2. Zwaller Sámuel II. (*Kőszeg, 1804. február 29.-) 1. Θ N. N. (-†Kőszeg, 1848. előtt.) 2. Θ Stobel Judit, Grimmné, özvegy. Kőszeg, 1848. február 20.

D3. Zwaller Terézia. (*Kőszeg, 1806. június 7.-†Kőszeg, 1825. december 24.)

D4. Zwaller András, szőlőműves, gazda (*Kőszeg, 1808. március 26.-†Kőszeg, 1862. március 2. előtt.) Θ Hermann Terézia (*1810. k. nem Kőszegen.-†Kőszeg, 1868. február 23. után és 1871. április 23. előtt.) Kőszeg, 1833. február 3.

E1. Zwaller Sámuel. (*Kőszeg, 1838. március 25. -) Θ Glatz Katalin (*1836. október 30.-) Kőszeg, 1862. március. [Glatz Katalin szülei: néhai Glatz János Θ élő Domján Teréz.]

F1. Zwaller Karolina. (*Kőszeg, 1865.-†Kőszeg, 1867. március 28. A halál oka agygyulladás.)

F2. Zwaller Sámuel. (*Kőszeg, 1868. május.-†Kőszeg, 1868. július 3. A halál oka agygyulladás.)

E2. Zwaller Zsuzsanna. (*Kőszeg, 1841. január.-†Kőszeg, 1842. július 8. A halál oka köhögés, hurut.)

E3. Zwaller Mária. (*Kőszeg, 1842. december 5. -) Θ Zobcsják János II (*Radvány, Zólyom vármegye, 1830-) lakatosmester. Kőszeg, 1861. január 21. [Zobcsják János II. szülei néhai Zobcsják János I. Θ néhai Hallama Zsuzsa]

E4. Zwaller Terézia. (*Kőszeg, 1844. augusztus 11. -) Θ Baldauf János II., szíjgyártó mester, rohonci lakos, (*Rohonc,[48] 1835.-) Kőszeg, 1868. február 23. [Baldauf János II. szülei néhai Baldauf János I. szíjgyártó mester Θ még élő Antmam Terézia. Rohoncon éltek.]

E5. Zwaller Zsuzsanna. (*Kőszeg, 1846. december 27.-†Kőszeg, 1846. december 28. A halál oka nehéz szülés.)

E6. Zwaller Zsuzsanna. (*Kőszeg, 1848 április 1.-) Θ Kappel Mihály II (*1839.-) gazda, Kőszeg, 1871. április 23. Esketési tanú Zwaller Sámuel szőlőműves. [Kappel Mihály II. szülei még élő Kappel Mihály I. Θ néhai felesége Binder Anna]

E7. Zwaller András. (*Kőszeg, 1849. december 13.-†Kőszeg, 1849. december 13. 2 órát élt, a halál oka nehéz szülés.)

E8. Zwaller Erzsébet. (*Kőszeg, 1850. szeptember-†Kőszeg, 1850. október 4. A halál oka nyavalya.)

E9. Zwaller András. (*Kőszeg, 1851. július 7.-†Kőszeg, 1851. július 8. A halál oka gyengeség.) János ikertestvére.

E10. Zwaller János. (*Kőszeg, 1851. július 7.-†Kőszeg, 1851. július 8. A halál oka gyengeség.) András ikertestvére.

D5. Zwaller Zsuzsanna. (*Kőszeg, 1810. április 15.-)

D6. **Zwaller Mária.** (*Kőszeg, 1814. július 11.-†1875. december 10.) Θ **Ritter Sámuel I (***Kőszeg, 1814. szeptember 18.-†Kőszeg, 1863. február 18.) Kőszeg, 1839. július 2

Jost Mihály I. családja. (Zwaller Tamás felesége Jost Eleonóra.)

A1. Jost Mihály I. Θ Weber Erzsébet. Kőszeg, 1783. június 2.

B1. Jost Erzsébet. (*Kőszeg, 1783. október 20.-)

B2. Jost Eleonora. (*Kőszeg, 1785. március 12.-) θ Zwaller Tamás (*Kőszeg, 1774.-†Kőszeg, 1836. szeptember 23.)

B3. Jost Mihály II. (*Kőszeg, 1787. január 30.-†1793. előtt.)

B4. Jost Eleonora. (*Kőszeg, 1788. március 2.-)

B5. Jost Sámuel. (*Kőszeg, 1790. január 8. -)

B6. Jost Barbara. (*Kőszeg, 1791. december 4.-)

B7. Jost Mihály III., János (*Kőszeg, 1793. augusztus 27.-)

B8. Jost József (*Kőszeg, 1795. március 19.-)

[48] Rohonc (németül: Rechnitz) mezőváros Ausztriában Burgenland tartományban a Felsőőri járásban.

A Leihtner családfák. (Ritter János I. felesége Leithner Jozefa.)

A1. **Leihtner Sámuel**. (1824. április 26. özvegy.)

B1. Leithner István. (*Körmend, 1791.-†Kőszeg, 1812. március 13.)

B2. Leithner András I. Kőműves mesterember, nem nemes. Θ Schuszter Terézia. Kőszeg. 1824. április 26. [Schuszter Terézia apja Schuszter András özvegy, kőműves mesterember Kőszegen, nem nemes.] Körmend.

C1. Leithner Terézia. (*Körmend, 1825. március 11.-)

C2. Leithner Jozefa. (*Körmend, 1826. augusztus 7.-)

C3 Leithner Károly. (*Körmend, 1828. május 22.-)

C4. Leithner András II. (*Körmend, 1829. november 24.-) Θ Prey Jozefa.

D1. Leithner Károly, Frigyes, János. (*Körmend, 1858. február 12.-†Körmend, 1858. szeptember 25.)

D2. Leithner Sándor, János. (*Körmend, 1859. március 6.-†Körmend, 1863. november 12.)

D3. Leithner Anna, Kornélia. (*Körmend, 1861. január 13.-†Körmend, 1861. március 24.)

D4. Leithner Anna, Vilma. (*Körmend, 1862. július 19.-†Körmend, 1883. június 19.)

D5. Leithner András Sándor. (*Körmend, 1864. március 14.-†Körmend, 1885. július 8. A halál oka tuberkolózis)

D6. Leithner Malvin. (*Körmend, 1868. október 29.-)

D7. Leithner Gizella, Jozefa. (*Körmend, 1870. május 13.-†Körmend, 1870. június 14.)

C5. Leithner Rózália. (*Körmend, 1837. augusztus 7.-)

B3. **Leithner Jozefa**. Sál, Vas megye. Θ **Ritter János I.** 1823. február 10. (Leithner Jozefa apja Leithner Sámuel élt csak a házasságkötés időpontjában)

A Salamon családfák. (Salamon Terézia férje Ritter Márton)

A1. Salamon György.

B1. *Salamon József*. Mézárus (*1760.-†Kőszeg, 1835. január 23.) Θ *Seybold (Seibold) Mária* (*Kőszeg, 1779. június 10.-†Kőszeg, 1847. március 28. A halál oka tüdőbénulás.) Kőszeg, 1803. január 16. [Salamon József. apja Salamon György. Katolikus. Seybold Mária, szülei Seybold János I. Θ. Palliseh Mária. Kőszeg, 1765. november 19. Evangélikusok.]

C1. Salamon Judit. (*Kőszeg, 1803. november 16.-)
C2. Salamon János. (*Kőszeg, 1805. április 28.-)
C3. Salamon Sámuel. (*Kőszeg, 1805. április 28.-)
C4. Salamon Kristóf, gazda. (*Kőszeg, 1821. február 28.-) Θ Wölfel Julianna (*1830.) Kőszeg, 1867. január 29. [Wölfel Julianna szülei néhai Wölfel Pál, polgári csizmadia és még élő felesége Erkinger Katalin]

B2. Salamon János. Θ Paus Erzsébet. Kőszeg, 1803. május 10. [Salamon János apja Salamon György. Paus Erzsébet, apja Paus György.]

C1. Salamon József. (*Kőszeg, 1805. március 1.-)

Salamon József felesége Seybold (Seibold) Mária

A1. Seybold János I. Θ. Palliseh Mária. Kőszeg, 1765. november 19.
B1. Seybold János II. (*Kőszeg, 1771. január 6.-)
B2. Seybold Sámuel. (*Kőszeg, 1773. január 20.-)
B3. Seybold Katalin. (*Kőszeg, 1777. március 27.-) Katalin és János, György ikrek.
B4. Seybold János, György. (*Kőszeg, 1777. március 27.-) Keresztszülő Szép János.
B5. eybold Mária. (*Kőszeg, 1779. június 10.-†Kőszeg, 1847. március 28.) Θ Salamon József (*1760.-†Kőszeg, 1835. január 23.) Kőszeg, 1803. január 16.
B6. Seybold Judit. (*Kőszeg, 1781. december 15.-)

A1. Salamon János. Θ Balogh Zsuzsanna. Katolikus.
B1. Salamon Erzsébet. (*Kőszeg, 1704. május 25.-)
B2. Salamon Mihály. (*Kőszeg, 1706. február 19.-)
B3. Salamon János. (*Kőszeg, 1709. május 9.-)

B4. Salamon József. (*Kőszeg, 1715. március 7.-) Θ Pintér Judit (*Kőszeg, 1719. április 6.-) Katolikusok voltak, amikor születtek, de evangélikus vallásra tértek át amikor összeházasodtak. Kőszeg, 1740. február 16. [Pintér Judit szülei Pintér Pál. Θ Német Erzsébet. Katolikusok.]

C1. Salamon Sámuel. (*Kőszeg, 1745. november 27.-)
C2. Salamon Pál. (*Kőszeg, 1748. június 6. -)
C3. Salamon János, György. (*Kőszeg, 1751. április 22.-)
C4. Salamon István. (*Kőszeg, 1753. december 23.-) Θ Littig Katalin. Kőszeg, 1779. február 15. [Littig Katalin apja Littig Sámuel]
D1. Salamon Terézia. (*Kőszeg, 1783. október 30.-) Θ Ritter Márton (*1779. k.-†Körmend, 1831. február 2. után.)
C5. Salamon Judit. (*1756. november 27.-)

A Murár, a Buocz (Buotz), a Prokssa (Prokscha) és a Chorváth (Horvát) családok (Felvidék, Turóc vármegye)

A családfa korábban Murár Pálig volt ismert, aki 1847-ben született és 1901-ben halt meg. Felesége Sinkó (Simkó) Amália (*1854-†1921), Balassagyarmaton éltek. A már többször említett FS-TOOLS program tette lehetővé, hogy a Murár ősöket kikutassam. Murár Pál szülei Murár János II (*1808.-) Θ Buocz (Buocz) Mária (*Laszkár. Blatnica, 1818. május 17.-†Nagy-Rákó, 1848. október 7.) Házasság: Blatnica, 1837. június 25. Murár János II. szülei Murár János I. és Prokscha (Prokssa) Zsuzsanna. Buocz Mária szülei Buocz János és Chorváth (Horvát) Zsuzsanna. Folytatás ld. Chorváth (Horvát) családfák. Ennek alapján kutatásokat végeztem a nagyrákói (1783-1928) és a blatnicai (1785-1929) evangélikus anyakönyvekben.

A Murár család tagjai anyai ágon 1839 előtt rokonságban voltak a Buocz, a Prokssa és a Chorváth családokkal.
A születési anyakönyvekben a Felvidéken, evangélikus vallásúaknál 1700-1917 között a Murár nevű keresztelteк száma 4399.
A születési anyakönyvekben a Felvidéken, evangélikus vallásúaknál 1700-1917 között a Buocz nevű keresztelteк száma 30988.
A születési anyakönyvekben a Felvidéken, evangélikus vallásúaknál 1700-1917 között a Chorváth nevű keresztelteк száma 8440.
A születési anyakönyvekben a Felvidéken, evangélikus vallásúaknál 1700-1917 között a Prokssa nevű keresztelteк száma 11546.

A Felvidéken 1700 és 1917 között Buocz tehát a keresztelési anyakönyvek alapján hétszer kiterjedtebb család volt, mint a Murár család. A Chorváth és a Prokssa családok esetében ez a különbség nagyjából kétszeres.

A Murár egyenességú ősök 1839-től Nagy-Rákón éltek, de más Murárok már korábban ott éltek, a Turócszentmártoni járás különböző falvaiban. Nagy-Rákó Turócszentmártontól (Martin-tól) 13 km-re délre, a Turóc jobb partján, a Zsolnai kerületben fekszik.

Murár apák

A1. Murár Jakab. Θ N. Barbara. 1663. k.

B1. Murár Márton (*Znióváralja,[49] 1664. február 4.-)

A1. Murár György I. Θ Dowakege Anna. Szócoc.[50] 1727. k.

B1. Murár Rozina. (*Nagy-Rákó, 1728. november 18.-)

B2. Murár György II. (*Nagy-Rákó, 1730. július 30.-)

B3. Murár András. (*Nagy-Rákó, 1735. december 11.-)

B4. Murár Katalin. (*Nagy-Rákó, 1737. augusztus 11.-)

A1. Murár János. Θ Skorka Zsuzsanna. 1786. k.

B1. Murár Pál. (*Nagy-Rákó, 1787. május 27.-)

A1. Murár András, Nagy-Rákói bérlő, zsellér. Θ Murár Anna. 1811. k.

B1. Murár Mária. (*Nagy-Rákó, 1812.-) Θ Feja György I (*Nagy-Rákó, 1809.-) Nagy-Rákói nemes. Nagy-Rákó, 1832. július 29. [Feja György II. szülei Feja János és Csaplonics Ilona, Nagy-Rákói földbirtokosok. Feja György I. (*Nagy-Rákó, 1805. április 13.-†1809. előtt.)]

C1. Feja Károly. (*Nagy-Rákó, 1834.-))

C2. Feja György II. (*Nagy-Rákó, 1836.-)

C3. Feja Johanna. (*Nagy-Rákó, 1841.-)

C4. Feja Boldizsár. (*Nagy-Rákó, 1849.-)

A1. Murár György I. Θ Flak Zsuzsanna. 1844. k.

B1. Murár György II. (*Pribóc, Nagy-Rákó, 1845. április 10.-) Folytatás ld. Brocko családfák.

---

[49] Znióváralja (szlovákul Kláštor pod Znievom) község Szlovákiában a Zsolnai kerület Turócszentmártoni járásában. Lazány tartozik hozzá. A znióváraljai katolikus anyakönyvek 1653-1895. megtalálhatóak a Mormon egyház honlapján és az FS-TOOLS programmal letöltöttem. S. B.

[50] Szocóc (1899-ig Nagy-Szoczócz, szlovákul Socovce) község Szlovákiában, a Zsolnai kerületben, a Turócszentmártoni járásban.

A1. Murár György. Θ Trizna Anna. Nagy-Rákóiak.

B1. Murár András, özvegy. (*1777.-) Θ Parinya Anna (*Nagy-Rákó, 1792. október 23.-) Nagy-Rákó, 1813. június 7. [Parinya Anna szülei Parinya János és Kmet Zsuzsanna, Nagy-Rákóiak]. Folytatás ld. Parinya János családja.

C1. Murár Mária. (*Pribóc, Nagy-Rákó, 1816. március 6.-)

Parinya János családja

A1. Parinya János. Θ Kmet Zsuzsanna. Nagy-Rákó.

B1. Parinya János I. Θ Prokssa Zsuzsanna. Pribóc, Nagy-Rákó, 1802. október 24. [Prokssa Zsuzsanna szülei Prokssa György és Hrusz Anna.] Folytatás ld. Prokssa családfák.

C1. Parinya János II. (*Nagy-Rákó, 1804. december 9.-)

C2. Parinya Zsuzsanna. (*Nagy-Rákó, 1808. május 22.-)

C3. Parinya Anna. (*Nagy-Rákó, 1811. január 20.-† Nagy-Rákó, 1873. március 27.)

C4. Parinya György. (*Nagy-Rákó, 1814. február 20.-)

C5. Parinya Mária. (*Nagy-Rákó, 1819. május 4.-)

C6. Parinya Katalin. (*Nagy-Rákó, 1826. június 16.-)

A1. Murár András. Θ Szomora Anna. Nagy-Rákó.

B1. Murár Zsuzsanna. (*Nagy-Rákó, 1801.-) Θ Holko Pál (*Kostyán[51], 1798.) Nagy-Rákó, 1825. május 23. [Holko Pál szülei Holko András és Mayer Zsuzsanna, Kostyáni lakosok.]

B2. Murár Anna. (*Nagy-Rákó, 1805.-) Θ Faczuna Pál (*Nagy-Rákó, 1801.-) Nagy-Rákó, 1825. május 23. [Faczuna Pál szülei Faczuna János és Kovács Katalin Nagy-Rákói.]

A1. Murár György I. Θ Flak Zsuzsanna. 1844. k.

B1. Murár György II. (*Nagy-Rákó, 1845. április 10.-)

A1. Murár György (Jiri). Θ Samec Zsuzsanna. 1854. k.

B1. Murár Zsuzsanna. (*Nagy-Rákó, 1855. augusztus 19.-) Θ Gyurkovics György.

C1. Gyurkovics N. (*Nagy-Rákó, 1889.-)

[51] Kostyán (szlovákul Košťany nad Turcom) község Szlovákiában, a Zsolnai kerületben, a Turócszentmártoni járásban.

Murár anyák

A1. Buocz Gábriel. Θ Murár Mária. Nagy-Rákó. 1797. k.

B1. Buocz Mária. (*Necpál, Folkusháza, 1798. szeptember 16.-) Θ Halama János (*Szenmárton,[52] Liptó vármegye, 1799.-) Nagy-Rákó, 1819. október 24. [Halama János szülei Halama János és Gyungyal Anna, Szentmártoniak]

B2. Buocz József. (*Nagy-Rákó, 1810.-) Θ Murár Anna (*Nagy-Rákó, 1812.-) Nagy-Rákó, 1832. július 22. [Murár Anna szülei Murár János, bérlő, zsellér és Prokssa Anna (*Blatnica, Laszkár, 1793. február 22.) Nagy-Rákóiak. Prokssa Anna szülei Prokssa Mihály és Balko Zsuzsanna.]

C1. Buocz Mária. (*Nagy-Rákó, 1834. március 28.-†Pribóc, Nagy-Rákó, 1876. július 31.)

C2. Buocz József II. (*Nagy-Rákó, 1839. június 16.- †Pribóc, Nagy-Rákó, 1874. július 26.)

C3. Buocz János. (*Nagy-Rákó, 1849. május 24.-†Pribóc, Nagy-Rákó, 1874. május 30.)

C4. Buocz Anna. (*Nagy-Rákó, 1855. március 4.-)

A1. Tomka Andor. Nemes. Θ Murár Johanna. Tarnoban[53] éltek. Tarno. 1836. k. Folytatás ld. Tomka család.

B1. Tomka János. (*Tarno, 1837. december 4.-)

B2. Tomka Johanna. (*Tarno, 1840. április 24.-)

B3. Tomka Károly. (*Tarno, 1841.- november 11.-†csecsemő korában)

B4. Tomka Mária. (*Tarno, 1843. január 22.-)

B5. Tomka Ferninánd I. (*Tarno, 1845. április 15.-)

B6. Tomka Terézia. (*Tarno, 1847. szeptember 8.-)

B7. Tomka György. (*Tarno, 1849. április 15.-)

B8. Tomka Katalin. (*Tarno, 1850. október 9.-)

B9. Tomka Gábriel. (*Tarno, 1855. augusztus 26.-)

B10. Tomka Maximilian. (*Tarno, 1858. május 28.- †Tarno, 1860. március 23.)

B11. Tomka József. (*Tarno, 1860. január 7.-†Tarno, 1870. július 5.)

B12. Tomka Péter. (*Tarno, 1863. november 25.-)

---

[52] Szentmárton (szlovákul Martinček, korábban Svätý Martin) község Szlovákiában a Zsolnai kerület Rózsahegyi járásában, Rózsahegytől 3 km-re északkeletre a Vág jobb partja feletti Barát-hegy északi tövében.

[53] Tarnó (szlovákul Trnovo) község Szlovákiában, a Zsolnai kerületben, a Turócszentmártoni járásban.

A1. Parinya András. Θ Murár Katalin. 1788. k.

B1. Parinya Zsuzsanna. (*Nagy-Rákó, 1789. november 18.-)

A1. Paradics András I. Θ Murár Katalin. 1790. k.

B1. Paradics Anna I. (*Nagy-Rákó, 1791. május 29.- †Pribóc, Nagy-Rákó, 1795. előtt)

B2. Paradics Anna II. (*Nagy-Rákó, 1795. május 25.-†Pribóc, Nagy-Rákó, 1795. május 25.)

B3. Paradics András II. (*Nagy-Rákó, 1796. május 15.-)

Brocko családfák

Brocko apák

A1. Brocko Mátyás I. Θ Tatár Katalin.

B1. Brocko Mátyás II. (*1780. k.) Θ Parinya Mária. Nagy-Rákó. 1802. szeptember 5. [Parinya Mária szülei Parinya György és Trizna Anna]

C1. Brocko Mária. (*Nagy-Rákó, 1814.-† Nagy-Rákó, 1851. január 25.) Θ Buocz. N. Nagy-Rákó.

B2. Brocko Katalin. (*Nagy-Rákó, 1786. december 30.-†Nagy-Rákó, 1786. december 30.)

B3. Brocko András. (*Nagy-Rákó, 1789. szeptember 20.-)

B4. Brocko János. (*Nagy-Rákó, 1792. február 20.-)

B5. Brocko György. (*Nagy-Rákó, 1794. április 15.-)

A1. Brocko Mátyás. Θ Murár Mária.

B1. Brocko Zsuzsanna. (*Nagy-Rákó, 1806.-) Θ Pinko György. (Benic[54], 1796.-) Nagy-Rákó, 1824. február 1. [Pinko György szülei Pinko János és Sztaricska Katalin Benicen lakók.]

B2. Brocko Mária. (*Nagy-Rákó, 1816.-) Θ Buocz János (*Nagy-Rákó, 1815.) Nagy-Rákó, 1837. augusztus 13. [Buocz János szülei Buocz Gábriel és Murar Mária, Nagy-Rákói földbirtokosok]

B3. Brocko Anna. (*Nagy-Rákó, 1825.-) Θ Bartko József (*Kosztolis, 1824.-) Nagy-Rákó, 1844. május 27. [Bartko József, szülei Bartko János és Csjernyi Anna, Kosztolisiek.]

A1. Brocko (Brocko) Máté I. Θ Murár Mária. Laknak Nagy-Rákó 43. Földmüves. 1859. k.

B1. Brocko Mária. (*Nagy-Rákó, 1860. január 10.-)

B2. Brocko Máté II. (*Nagy-Rákó, 1863. március 2.- †Pribóc, Nagy-Rákó, 1865.)

B3. Brocko Anna. (*Nagy-Rákó, 1865. március 22.-)

B4. Brocko János (Jan). (*Nagy-Rákó, 1867. juár 14.-)

[54] Benic (szlovákul: Benice) Liptószentmiklós város része Szlovákiában a Zsolnai kerület Liptószentmiklósi járásában.

B5. Brocko Máté III. (*Nagy-Rákó, 1869. január 10.-)

B6. Brocko Dóra (Durka). (*Nagy-Rákó, 1872. november 22. -) Pál ikertestvére.

B7. Brocko Pál (Pawko). (*Nagy-Rákó, 1872. november 22.-) Dóra ikertestvére.

B8. Brocko Zsuzsanna. (*Nagy-Rákó, 1874. december 10.-)

B9. Brocko Pavlina. (*Nagy-Rákó, 1877. május 1.-†Pribóc, Nagy-Rákó, 1877. május 27.)

B10. Brocko Pál. (*Nagy-Rákó, 1878. december 26.-†Pribóc, Nagy-Rákó, 1881. január 18.)

B11. Brocko József. (*Nagy-Rákó, 1882. március 15.-)

B12. Brocko Judit. (*Nagy-Rákó, 1885. április 18.-)

Buocz apák

A1. Buocz János. Nemes. Θ Thomka Katalin, nemes (*Tarnó, 1775.-†Tarnó, 1856. január 5. Néhai Buocz János felesége.) Tarnó, 1793. k.

B1. Buocz Ferenc. (*Tarnó, 1794.-) Θ Drozdik Anna, özvegy (*Tarnó, 1798.) 1822. február 3. [Drozdik Anna szülei Drozdik Péter és Danidisz Anna]

B2. Buocz Simon. (*Tarnó, 1805.-) Θ Drozdik Zsuzsanna, özvegy Belanyi Károlyné (*Tarnó, 1805.-) Tarnó, 1828. április 21. [Drozdik Zsuzsanna szülei Drozdik Péter és Davidisz Anna. Tarnóiak.]

B3. Buocz Zsuzsanna. (*Tarnó, 1809.-) Θ Huszár Lőrinc (Tarnó, 1807.-) Tarnó, 1829. november 1. [Huszár Lőrinc szülei Huszár István és Lehoczky Erzsébet, tarnói birtokosok.]

A1. Buocz András I. Θ Schuttka Ilona. Tarnó, 1780. k.

B1. Buocz János. (*Tarnó, 1781.-) Θ Rogik Mária (*1788.) Tarnó, 1804. január 10. [Rogik Mária szülei Rogik János és Huntz Mária.]

C1. Szopoczy Ádám II. (*1787.) özvegy, Folkusfalva, 40 éves Θ Buocz Katalin (*1808.-) nemes, tarnói. 1827. február 25. [Szopoczy Ádám II. szülei Szopoczy Ádám és Lucsanszky Mária, Folkusfalva.]

B2. Buocz Zsuzsanna. (*Tarnó, 1786.-) Θ Jeszenszky András (*1780.-) nemes, ifjú, de Kis-Jeszen. 1805. október 6. [Jeszenszky András szülei Jeszenszky Jónas és Wissnyoszky Anna.)]

B3. Buocz Pál. (*Nagy-Rákó, 1784. február 27.-)

B4. Buocz Zsuzsanna. (*Nagy-Rákó, 1785. december 31.-)

B5. Buocz András II. (*Nagy-Rákó, 1787. november 8.-)

B6. Buocz József. (*Nagy-Rákó, 1790. március 6.-) 1. Θ Drozdik Anna (*Tarnó, 1794.-†1813. előtt.) Tarnó, 1809. november 19. [Drozdik Anna szülei Drozdik József és Lamos Zsuzsanna, tarnói nemesek.] 2. Θ Tomtsányi Katalin (*1795.), nemes, tarnói. 1813. november 1. [Tomtsányi Katalin szülei Tomtsányi Sándor és Gallo Anna, tarnóiak.]

B7. Buocz Sámuel. (*Nagy-Rákó, 1792. február 1.-†Tarnó, 1864. április 28.) Θ Kiszely Zsuzsanna (*Tarnó, 1791.) Tarnó, 1811. október 29. [Kiszely Zsuzsanna szülei Kiszely András és Walonitz Barbara, tarnóiak.]

B8. Buocz Katalin I. (*Nagy-Rákó, 1794. október 26.-)

B9. Buocz Katalin II. (*Nagy-Rákó, 1795.január 30.-)

B10. Buocz Sándor. (*Nagy-Rákó, 1796. március 28.-)

B11. Buocz Katalin III. (*Nagy-Rákó, 1797. augusztus 6.-)

B12. Buocz Katalin IV. (*Nagy-Rákó, 1799. november 25.-)

A1. Buocz Sámuel. Θ Miklian Magda.

B1. Buocz József. (*Tarnó, 1791.-†Tarnó, 1862. június 7.) Θ Drozdik Johanna (*Tarnó, 1798.-) Tarnó, 1817. december 28. [Drozdik Johanna szülei Drozdik István és Lehotzky Johanna. Tarnóiak.]

C1. Buocz Zsuzsanna. (*Tarnó, 1831.) Θ Drozdik József (*Tarnó, 1828.-) Tarnó, 1852. december 26. [Drozdik József szülei Drozdik János és Koniek Barbara. Tarnóiak.]

A1. Buocz János I. Θ Lamos Zsuzsanna. *Pribóc.1787. k.

B1. Buocz Sámuel. (*1788. július 10.-)

B2. Buocz János II. (*1789. október 13.-)

B3. Buocz Zsuzsanna. (*1794. március 2.-)

B4. Buocz Johanna. (*1800. június 15.-)

B5. Buocz József. (*1802. március 3.-)

A1. Buocz János I. Θ Feta Anna. Pribóc. 1794. k.

B1. Buocz János II. (*1795. január 18.-)

A1. Buocz János I. Θ Kiszely Katalin. Tarnó. 1789. k.

B1. Buocz Zsuzsanna. (*1790. április 4.-)

B2. Buocz Imre. (*1791. november 30.-) Nemes. Θ Belanyi Erzsébet (*Tarnó, 1796.) Tarnó, 1814. április 11. [Belanyi Erzsébet szülei Belányi Simon és Buocz Zsuzsanna. Tarnóiak.]

B3. Buocz János II. (*1794. május 18.-)

A1. Buocz László. Θ Paraszkay Anna. Pribóc. 1798. k.

B1. Buocz János. (*1799. május 28.-)

A1. Buocz Antal (Anton). Θ Paraszka Mária. Nemesek.

B1. Buocz Anna I. (*Tarno, 1799. június 30.-†1783.)

B2. Buocz Katalin. (*Tarno, 1799. június 30.-)

B3. Buocz Anna II. (*Tarno, 1785. május 8.-)

A1. Buocz József I. Θ Buocz Anna, Nagy-Rákói földbirtokosok, nemesek. Nagy-Rákó, 1815. k.

B1. Buocz József II. (*Nagy-Rákó, 1816.-) Θ Hicsko Katalin (* Nagy-Rákó, 1824.-) Nagy-Rákó, 1844. május 30. [Hicsko Katalin szülei Hicsko György és Maly Katalin]

B2. Buocz Károly. (*Nagy-Rákó, 1821.-) Θ Bada Johanna (*Nagy-Rákó, 1818.-) Nagy-Rákó, 1844. május 30. [Bada Johanna szülei Bada Dániel és Zatureczky Mária, Bodokfalui földbirtokosok.]

A1. Buocz Ferenc. Nemes. Θ Paraszka Erzsébet. Nagy-Rákó. 1800. k.

B1. Buocz Anna. (*Nagy-Rákó, 1801. július 20.-)

Prokssa családfák

Prokssa apák

A1. Prokssa Mihály I. Θ Balko Zsuzsanna. Laszkár, 1788. k.

B1. Prokssa Mihály II. (*Blatnica, Laszkár, 1790. április 15.-)

B2. Prokssa Anna. (*Blatnica, Laszkár, 1793. február 22.-)

B3. Prokssa János. (*Blatnica, Laszkár, 1797. február 12.-)

A1. Prokssa János I. Θ Kovács Mária. Laszkár, 1792. k.

B1. Prokssa János II. (*Blatnica, Laszkár, 1793. szeptember 15.-)

B2. Prokssa Anna. (*Blatnica, Laszkár, 1796.-†1820.) 1. Θ Rajeczky Mihály (*1790.-) 1819. július 11. [Rajeczky Mihály szülei Rajeczky János és Prokssa Anna. Blatnica.] Rajeczky Mihály. 2. Θ Djurisz Anna (*1796.) [Djurisz Anna szülei Djurisz György és Kiszel Anna.] Prokssa Anna a házassága után valószínűleg meghalt, mert férje egy év múlva újra nősült.

B3. Prokssa József I. (*Blatnica, Laszkár, 1798. április 2.-† Blatnica, Laszkár, 1805. június 26.)

B4. Prokssa András. (*Blatnica, Laszkár, 1800. március 18.-)

B5. Prokssa György. (*Blatnica, Laszkár, 1802. február 4.-)

B6. Prokssa Zsuzsanna. (*Blatnica, Laszkár, 1804. október 30.-)

B7. Prokssa József II. (*Blatnica, Laszkár, 1807. január 19.-†Laszkár, 1807. február 21.)

B8. Prokssa Mária. (*Blatnica, Laszkár, 1808. március 10.-)

B9. Prokssa Katalin. (*Blatnica, Laszkár, 1810. június 2.-)

B10. Prokssa Rozina. (*Blatnica, Laszkár, 1812. július 11.-)

B11. Prokssa Mátyás. (*Blatnica, Laszkár, 1814. december 24.-)

A1. Prokssa János. Θ Cserny Anna. Laszkár, 1793. k.

B1. Proksa Mária. (*Laszkár, 1794. április 14.-†Laszkár, 1795. július 22.)

B2. Prokssa Mátyás. (*Laszkár, 1796.-) Θ Kubjn Zsuzsanna (*Bodorfalva, 1799.-) Laszkár, 1818. október 25. [Kubjn Zsuzsanna szülei Kubjn András és Palusih Zsuzsanna.]

B3. Prokssa Zsuzsanna. (*Laszkár, 1797.-) Θ Szoltisz János (*1796.-) Laszkár, 1818. április 20. [Szoltisz János szülei Szoltisz János és Mesika Zsuzsanna]

Chorváth (Horvát) családfák.

Chorváth (Horvát) apák

A1. Chorváth György. Θ Hlavatsch Zsuzsanna. Blatnica. 1791. k.

B1. Chorváth Zsuzsanna. (*1792. november 18.-)

B2. Chorváth János. (*1803. szeptember 27.-)

A1. Chorvath Mátyás és Kosma Anna.

B1. Chorváth András I. Θ Szelko Mária. Blatnica. 1790. november 17. [Szelko Mária szülei Szelko András és Csillo Katalin.]

C1. Chorváth András I. (*Blatnica, 1792. április 2.-)

C2. Chorváth Zsuzsanna I. (*Blatnica, 1794. június 9.-† Blatnica, 1795. június 24.)

C3. Chorváth Mária I. (*Blatnica, 1796. április 25.-†Blatnica, 1796. június 10.)

C4. Chorváth Mária II. (*Blatnica 1799.-) Θ Kovács János II (*1798.-) 1821. október 1. [Kovács János II. szülei Kovács János I. és Lupták Anna.]

C5. Chorváth Zsuzsanna II. (*Blatnica, 1804. október-†Blatnica, 1808. június 30.)

A1. Chorváth János I. Θ Penyastek Katalin.

B1. Chorváth János II. Θ Lodnan Zsuzsanna. Blatnica. 1791. október 23. [Lodnan Zsuzsanna szülei Lodnan András és Voska Dorottya.]

C1. Chorváth Mátyás. (*Blatnica, 1792. augusztus 13.-) Θ Urban Zsuzsanna (*1799.-) Blatnica, 1822. szeptember 29. [Urban Zsuzsanna szülei Urban Márton és Cserven Mária.]

C2. Chorváth Zsuzsanna I. (*Blatnica, 1794. december 19.-†1808. előtt)

C3. Chorváth Anna. (*Blatnica, 1797. február 13.-) Θ Povazan János (*1798.-) [Povazan János szülei Povazan Mátyás és Lisska Katalin]

C4. Chorváth János III. (*Blatnica, 1799. szeptember 29.-)

C5. Chorváth György. (*Blatnica, 1802. április 19.-†Blatnica, 1806. október 15.)

C6. Chorváth József. (*Blatnica, 1805. március 2.-)

C7. Chorváth Zsuzsanna II. (*Blatnica, 1808. február 4.-)

Chorváth (Horvát) anyák

A1. Prokssa György I. Chorváth Mária. Laszkár. 1812. k.

B1. Prokssa György II. (*Blatnica, Laszkár, 1814. december 12.-)

B2. Prokssa Mária. (*Blatnica, Laszkár, 1817. március 6.-)

B3. Prokssa Anna. (*Blatnica, Laszkár, 1820. május 20.-)

B4. Prokssa Zsuzsanna. (*Blatnica, Laszkár, 1827. május 28.-)

B5. Prokssa András. (*Blatnica, Laszkár, 1830. március 9.-)

A1. Buocz János I. Θ Chorváth (Horvát) Zsuzsanna. Laszkár.[55] Blatnica. [56] 1814. k.

B1. Buocz János II. (*Laszkár, Blatnica, 1815. október 18.-)

B2. **Buocz Mária. (***Laszkár, Blatnica, 1818. május 17.-†Nagy-Rákó, 1848. október 7. A halál oka bélköszvény.) Θ **Murár János (***Nagy-Rákó, 1808.-) Blatnica, 1837. június 25.

B3. Buocz Mátyás. (*Laszkár, Blatnica, 1820. október 29.) Θ Polonecz Mária (*Kostyány, 1824.-) Nagy-Rákó. 1844. június 16. [Polonecz Mária szülei Polonecz János és Kovacsik Katalin. Kostyány.]

B4. Buocz Mihály I. (*Laszkár, Blatnica, 1828. március 29.-†1837. előtt.)

B5. Buocz Zsuzsanna. (*Laszkár, Blatnica, 1834. május 6.-)

B6. Buocz Mihály II. (*Laszkár, Blatnica, 1837. március 5.-)

B7. Buocz József. (*Laszkár, Blatnica, 1839. március 28.-)

A Murár családfa

A1. **Murár János I**. Θ **Prokscha (Prokssa) Zsuzsanna**. (-†1821. után.) Nagy-Rákó.

B1. Murár Zsuzsanna. (*Nagy-Rákó, 1806.) Θ Chorváth János I (*Bodorfalu[57], 1804. május 31.) Nagy-Rákó, 1826. november 19. [Chorváth János II. szülei Chorváth János I. és Hrivnak Zsuzsanna, Bodorfaluiak.]

B2. **Murár János II.** (*Nagy-Rákó, 1808.-) Θ **Buocz (Buocz) Mária**[58] (*Laszkár. Blatnica, 1818. május 17.- †Nagy-Rákó, 1848. október 7.) Blatnica, 1837. június 25. [Buocz Mária szülei **Buocz János.** Θ **Chorváth (Horvát) Zsuzsanna.**]

---

[55] Laszkár (szlovákul Laskár) község Szlovákiában, a Zsolnai kerületben, a Turócszentmártoni járásban. Bálintfalva (szlovákul Valentová) tartozik hozzá. Blanicában volt az anyakönyvezés.

[56] Blatnica község Szlovákiában a Zsolnai kerület Turócszentmártoni járásában.

[57] Bodorfalu. (Bodorova) Paraszkafalu, Turócz vármegye, mosóczzniói járás. Bodorfalva (szlovákul Bodorová) község Szlovákiában, a Zsolnai kerületben, a Stubnyafürdői járásban.

[58] Buocz de Nagy Rákó. Nemesi család.

C1. Murár Mária. (*Pribóc, Nagy-Rákó, Turóc vármegye, 1839. augusztus 6.-) Θ Brocko Pál. Pribóc, Nagy-Rákó, 1878.

C2. Murár János II (*Pribóc, Nagy-Rákó, Turóc vármegye, 1842. március 25.-)

C3. Murár Zsuzsanna. (*Pribóc, Nagy-Rákó, Turóc vármegye, 1845. január 7.-)

C4. **Murár Pál I.** cipészmester (*Pribóc-Nagy-Rákó,[59], Turóc vármegye, 1847. január 22. -†Balassagyarmat, 1901. június 24. A halál oka tüdővész. Murár Pál szülei né-haiak, ismeretlenek, Rakóczon laktak.)

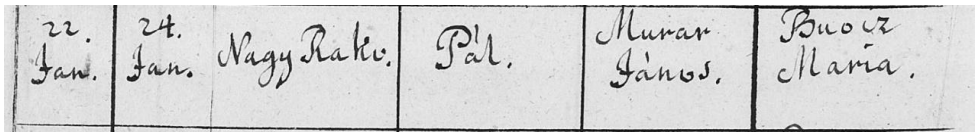

Murár Pál születési anyakönyve.

Θ **Sinkó (Simkó) Amália**[60] római katolikus, szolgáló, cipész, magánzónő (*Balassagyarmat, 1854. július 3. -†Balassagyarmat, 1921. november 10. A halál oka gutaütés. Sírja a Balassagyarmati temetőben.) Θ Balassagyarmat, 1874. november 1.

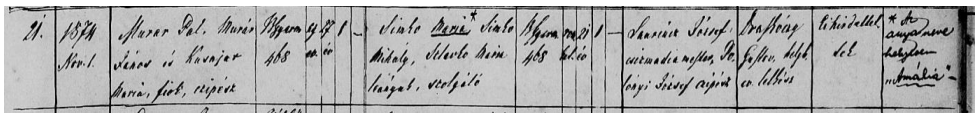

Murár Pál és Sinko Mária házassági anyakönyve. Balassagyarmat. Evangélikus Egyház.

[Sinkó Amália szülei: **Sinkó Mihály** katolikus (*Jolsva, 1817. -†Balassagyarmat, 1884. március 4.) Θ **Szlanko Mária (***Kesztölc,[61] 1826.-†Balassagyarmat, 1890. február 25.) Sinkó Mihály kocsis volt, konflist illetve fiákert vezetett. Balassagyarmat, 1850. július 21.

[59] Nagyrákó (szlovákul Rakovo) község Szlovákiában, a Zsolnai kerületben, a Turócszentmártoni járásban. A halotti anyakönyv szerint Murár Pál születési helye Rakócz, Turócz megye. Rákóc (szlovákul: Rakovec nad Ondavou) község Szlovákiában a Kassai kerület Nagymihályi járásában, Nagymihálytól 15 km-re északnyugatra, az Ondava bal partján. Turóc vármegye közigazgatási egység volt a Magyar Királyság északi részén, utolsó székhelye Turócszentmárton volt. Területe jelenleg Szlovákia része.

[60] Murár Lajos születési és házassági anyakönyvében is édesanyja Szikora Amália. A pontos adat Murár Lajos édesanyja Sinkó (Később Simkó) Amália.

[61] Kesztölc község Komárom-Esztergom megyében, az Esztergomi járásban.

Murár Pálné, Simkó Amália sírja a Balassagyarmati temetőben

D1. Murár János. (*Balassagyarmat, 1870.[62]-) ács. Θ Hrivnyák Veronika (*Kékkő[63], 1871.-) Római katolikus. Balassagyarmat, 1894. június 10. [Hrivnyák Veronika szülei Hrivnyák András Θ Mozer Júlia.]

D2. Murár Ilona. (*Balassagyarmat, 1876. október 25.-)

D3. Murár Sámuel. (*1879. március 29.-) 1919. április 7.-én testvérével, Murár Lajossal együtt beválasztották a balassagyarmati községi munkás-, katona- és földműves szegények tanácsába. Murár Sámuel börtönben volt 1920-ban.

D4. **Murár Lajos.** (*Balassagyarmat. 1883. október 24. -†Balassagyarmat, 1945. december 30. A halál oka agyvérzés. Felesége Benkó Kornélia)

Az első világháború előtt építész-vállalkozó, kisiparos, ács- és kőművesmester volt. 1914 októberében bevonult a 60. királyi gyalogezredhez. 1915. januárban az orosz frontra került, a 34. királyi gyalogezred kötelékében résztvett az uzsokiszorosi és egyéb harcokban, ahol 1915 májusában hadifogságba esett. Hadifogsága idején belépett az Oroszországi Kommunista Pártba. Építőmesterként dolgozott és harcolt a Nagy Októberi Szocialista Forradalom győzelméért. Hazatérvén, a Tanácsköztársaság idején a Nógrád megyei direktórium elnöke volt.

A Tanácsköztársaság megdöntése után letartóztatták, 1920. május 19.-én hat havi börtönre, továbbá három év hivatal- és jogvesztésre ítélték. A vád négyrendbeli sikkasztás. Direktóriumi elnöksége idején ugyanis 275 ezer koronát utalt ki a város és a községi tanácsok alkalmazottainak fizetésére és az épület-karbantartási munkálatok elvégzésére. A Horthy-korszakban rendőri felügyelet alatt állt.” Szabadulása után sokáig nem kapott építési megbízást. A politizálástól visszavonult. A háború végét már betegen érte meg.

---

[62] Murár János születési anyakönyvét nem találtam meg a balassagyarmati evangélikus születési anyakönyvekben, átnéztem az 1868-1876 éveket. Szüleinek házasságkötése 1874. november 1-én volt, Murár János 1870-1871. körül születhetett, mert 1894-ben, amikor házasodott 24 éves volt, tehát törvénytelen gyermek volt. Apja, Murár Pál I. elhaltát Ő jelentette be 1901. június 24.-én és a házassági anyakönyvében is az van bejegyezve 1894. június 10.-én, hogy szülei Murár Pál és Sinko Mária.

[63] Kékkő (szlovákul Modrý Kameň, németül Blauenstein) város Szlovákiában, a Besztercebányai kerület Nagykürtösi járásában.

Tevékenységének emlékét lakóházán, amelyet ő maga épített, emléktábla hirdette 1969-től 1991-ig. Ugyanezen idő alatt az István (később Szent István) utca viselte nevét, mivel itt volt a szülőháza. [64]

ϴ **Benkó Petronella, Kornélia** (*Nógrádsáp, 1889. július 29.-†Budapest, 1976. március 3. Sírja Balassagyarmaton) Felsősáp,1920.augusztus 21.

Benkó Kornélia, Murár Lajos és három leányuk, Valéria, Kornélia és Márta. 1928. k.

Murár Lajos. 1913. és felesége Benkó Kornélia. 1920.

A „Murár" ház. Itt élt 1945. előtt Murár Lajos családjával és Rédey Sándor II. 1945. után családjával 1965-ig.

[64] Életrajzi adatok forrásai: Kmetty Kálmán: Balassagyarmati utcanevek. Balassagyarmat, 1980. ,Reiter László: Hirdesse e márvány. Balassagyarmat, 1998.; Magyar Életrajzi Lexikon Murár Lajos; .Balassagyarmat története. 1896-1962. Balassagyarmat városi tanácsa. 1977; Zonda Tamás: Balassagyarmat jeles polgárai. 2018, a szerző kiadása.

A „Murár” ház. 2015-ben. Sipos III. Béláné, Rédey Katalin 50 éves érettségi találkozója idején.

Murár Lajos aláírása 1944. september 25-én egy a Balassagyarmat várossal kötött szerződésen.

Murár Lajos felesége Benkó Kornélia és unokájuk Rédey Juditka sírja a Balassagyarmati temetőben. 2015.

E1. Murár Márta. (*Balassagyarmat, 1921. május. 22.-†Balassagyarmat, 1994. február 3.) Θ Dr. Szabó József (*1912.-†Balassagyarmat, 1988. november 10.) Adony, 1947.

E2. **Murár Valéria. (***Balassagyarmat, 1922. december 17.-†Budapest, 1998. október 28. Farkasréti temető, majd 2017. Deák téri evangélikus urna-temető.)

Az elemi népiskolát és a polgári iskolát Balassagyarmaton végezte el, majd ezt követően irodai gyors- és gépírói szakvizsgát tett 1939. június 12-én. Θ **Dr. Rédey Sándor II** (*Szécsény, 1909. október 18.-†Budapest, 1975. május 27. Farkasréti temető.) Balassagyarmat, 1945. február 18.

Rédey Sándor II. 1945. júniusában ügyvédi irodát nyitott, felesége Murár Valéria ott dolgozott mint gépírónő.

E3. Murár Kornélia (Babus) (*Balassagyarmat, 1925. május. 12.-†Pécs, 2012. február 27. A sír Budapest, Deák-téri evangélikus urnatemető, férjével Papp Barnabással.) Szakképzettsége női szabó. Adminisztratív munkakörökben dolgozott, 1981. december 31-én vonult nyugdíjba. Θ Papp Barnabás (*Vámosfalva, 1922. június 11.-†Salgótarján, 1974. szeptember 27.) 1962. november 13.

D5. Murár Mária, Zsuzsanna. (*Balassagyarmat, 1886. július 7.-) 1906 október 30.-án áttért az evangélikus vallásra.

D6. Murár Margit I., Zsuzsanna (*Balassagyarmat, 1890. április 9.-†Balassagyarmat, 1892. január 29. A halál oka influenza.

D7. Murár Gizella. (*Balassagyarmat, 1893. július 1.-†Balassagyarmat, 1969. július 23. A halál oka szívizomelfajulás.) Római katolikus. Θ Szurovecz Pál II. Római katolikus. MÁV állomás felvigyázó (*Bátorfalu, ill Lukanénye[65], 1886. május 1.-†Balassagyarmat, 1971. január 28. A halál oka tüdőérelzárodás.) Balassagyarmat, 1916. október 22. [Szurovecz Pál II. szülei Szurovecz Pál I. zsellér. Θ Hajnár Anna (*Bátorfalu, 1854. február 2.-). Evangélikusok. Folytatás ld. a Hajnár család.

E1. Szurovecz Ilona. (*Balassagyarmat, 1919. február 25.- †Budapest, 2004. június 2. Balassagyarmaton van eltemetve.) Θ Lorbert Antal (*Felsőgalla, ma Tatabánya, 1914. április 12.- †Balassagyarmat, 1992. december 1.) Balassagyarmat, 1944. június.

E2. Szurovecz Gizella. (*Balassagyarmat, 1928. február 21.-) Θ Házy János.

E3. Szurovecz Jolán. Θ Nagy Lajos I.

F1. Nagy Lajos II. Szombathely.

D8. Murár Margit II. (*Balassagyarmat, 1895. július 24.-†Balassagyarmat, 1895. augusztus 14. A halál oka gyengeség.)

D9. Murár Amália. (*Balassagyarmat, 1899. szeptember 3.-†Balassagyarmat, 1950.) 1920. szeptember 5. áttért az evangélikus vallásra. Θ Szomor Pál II (*Szécsény, 1885. január 22.-†Balassagyarmat, 1973. október 26. 88 éves, özvegy, nyugdíjas szíjgyártó) Balassagyarmat, 1920. október 30. [Szomor Pál II. szülei a születési anyakönyv szerint szülei Szomor Pál I (*N. Szalatnya[66],

[65] Szurovecz Pál II. a halotti anyakönyv szerint Bátorfaluban (szlovákul: Bátorová), a születési anyakönyv szerint Neninceben (Lukanénye) szlovákiai községben született.

[66] Szalatnya (szlovákul Slatina) község Szlovákiában, a Nyitrai kerületben, a Lévai járásban.

1855) molnár Θ Szlávik Mária (*Borosznok[67], 1862. 20 éves.) Szécsény, 1882. szeptember 24. Szécsény,

E1. Szomor Ilona. (*Balassagyarmat, 1923.-†Balassagyarmat, 1995.) Θ Vaczó Lajos (*Balassagyarmat, 1913.-†Balassagyarmat, 2013.) Balassagyarmat, 1944. április 10. [Vaczó Lajos szülei Vaczó Sándor nyugdíjas máv tiszt Θ Kozma Erzsébet.]

B3. Murár György. (*1819.-) Θ Flak Zsuzsanna. Pribócz (*1824.-). Nagy-Rákó, 1841. június 27. [Flak Zsuzsanna szülei Flak János és Kovács Katalin Pribócziak.]

B4. Murár Mária. (*1821.-) Θ Schallath János. (*Pribócz, 1818.) Nagy-Rákó, 1841. június 27.

A Szurovecz család

A1. Szurovecz András és Szurovecz Mari.

B1. Szurovecz József I. (*Tiszolc, 1771. február 22.-) Szülei **Szurovecz** András és **Knasko Mária**. Egyházasbásból[68] származnak.

C1. Szurovecz József II. (*Ocsava, 1795. április 13.-) Θ **Duricza Mária (***Očová, Zvolen megye. Szlovákia.)

D1. Szurovecz Mátyás. (*Ocsova[69]). 1823. szeptember 14.-†1888. után.) zsellér, bátorfalvi. Θ Rados Zsuzsanna. (*Kőkeszi[70], 1825. június 11.-†Bátorfalu, 1883. december 4. A halál oka sorvadás. 60, a születési anyakönyv alapján 58 éves.) Katolikusok. 1844. november 17. [Rados Zsuzsanna szülei valószínüleg **Rados János III** (*Nagycsalomja, Veľká Čalomija, 1799. július 27.-) akinek a szülei **Rados János I**. Θ **Gyürki Terézia.**] Folytatás ld. a Rados család.

E1. Szurovecz István. (*Bátorfalu, 1845.-augusztus 27.-†Bátorfalu, 1873. augusztus17.)

E2. Szurovecz János. (*Bátorfalu, 1847. június 13.-)

E3. Szurovecz Zsuzsa. (*Bátorfalu, 1849. március 31.-)

E4. Szurovecz Mári. (*Bátorfalu, 1851. szeptember 28.-)

---

[67] Borosznok (szlovákul: Brusník) község Szlovákiában, a Besztercebányai kerületben, a Nagykürtösi járásban.

[68] Egyházasbástból más néven Újbást, szlovákul Nová Bašta, korábban Kostolná Bašta község Szlovákiában, a Besztercebányai kerület Rimaszombati járásában.

[69] Ocsova Nagyócsa 1899-ig Ocsova, szlovákul: Očová. község Szlovákiában, a Besztercebányai kerületben, a Zólyomi járásban.

[70] Kőkeszi (szlovákul: Kamenné Kosihy) község Szlovákiában, a Besztercebányai kerületben, a Nagykürtösi járásban. Rados János és Vagner Anna származási helyük Gyürki (szlovákul: Ďurkovce) község Szlovákiában, a Besztercebányai kerületben, a Nagykürtösi járásban.

E5. **Szurovecz Pál I. (***Bátorfalu, 1855. január 12.-†1888. után[71]) Bátorfalusi születésű, zsellér. császári és királyi szabadságolt katona. 25 éves. Θ **Hajnár Anna** (*Bátorfalu, 1854. február 2.-†1888. után.) Bátorfalusi születésű, 25 éves, Szabó Pál I. özvegye. Római katolikusok. Bátorfalu, 1880. január 18. [Hajnár Anna **szülei Hajnár Mihály I**. Θ **Sztankovics Anna** (*Bátorfalu, 1827. november 23.-†Bátorfalu, 1873. július 22. A halál oka kolera.) Sztankovics Anna szülei **Sztankovics József** (Jozephus) és **Kosék Anna**, Házasnényei származásúak.] Hajnár Anna első férje Szabó Pál I (*Illés[72], 1850.-†Bátorfalu, 1877. október 4.) Θ Hajnár Anna. Bátorfalu, 1873. május 11. Egy fiúk született, aki 2 éves korában meghalt. Szabó Pál II (*Bátorfalu, 1877. március 8.-†Bátorfalu, 1879. május 1. A halál oka forróláz.)]

F1. Szurovecz Mária. (*Bátorfalu, 1881. március 4.-)

F2. Szurovecz Anna (*Bátorfalu, 1883. augusztus 2.-†Bátorfalu, 1887. szeptember 5.)

F3. **Szurovecz Pál II.** (*Bátorfalu, 1886. május1.-†Balassagyarmat, 1971. január 28.) Θ **Murár Gizella** (*Balassagyarmat, 1893. július 1.-†Balassagyarmat, 1969. július 23.) Balassagyarmat. 1916. október 22.

A Hajnár család

A1. **Hajnár Mihály I**. Θ **Lőcse Zsuzsanna.** Zsellérek (*1801.-† Bátorfalu, 1843. január 25. Hirtelen halál.)

B1. Hajnár Zsuzsanna. (*Bátorfalu, 1817. január 19.-)

B2. Hajnár Erzsébet. (*Bátorfalu, 1821. július 30.-)

B3. **Hajnár Mihály II.** (*Bátorfalu, 1824. október 4.-) Θ **Sztankovics Anna**. Zsellérek (*Bátorfalu, 1827.-†Bátorfalu, 1873. július 22. A halál oka kolera.) Bátorfalu, 1846. november 22.

C1. Hajnár Mihály II. (*Bátorfalu, 1848. szeptember 27.-) ΘGyuris Zsuzsanna (*1855.-) Bátorfalu, 1875. január 31. [Gyuris Zsuzsanna szülei Gyuris János és Sztenko Anna]

D1. Hajnár Mihály III. (*Bátorfalu, 1876. október 6.-)

D2. Hajnár Mária. (*Bátorfalu, 1883. szeptember 14.-)

D3. Hajnár János. (*Bátorfalu, 1886. október 10.-)

---

[71] A bátorfalui katolikus halotti anyakönyvek csak 1888-ig állnak rendelkezésre.

[72] Illés (1891-ig Illia, szlovákul Ilija) község Szlovákiában, a Besztercebányai kerület Selmecbányai járásában.

C2. Hajnár Mária. (*Bátorfalu, 1851. augusztus 14.-)

C3. **Hajnár Anna.** (*Bátorfalu, 1854. február 2.-) Θ **Szurovecz Pál I (***Bátorfalu, 1855. január 12.-†1888. után)

C4. Hajnár Zsuzsanna. (Susanna) (*Bátorfalu, 1856. szeptember 28.-)

C5. Hajnár József. (*Bátorfalu, 1858. július 23.-)

C6. Hajnár János I. (*Bátorfalu, 1860. szeptember 17.-†1863. előtt.)

C7. Hajnár János II. (*Bátorfalu, 1863. június 30.-)

C8. Hajnár Rozália. (*Bátorfalu, 1865. augusztus 28.-)

C9. Hajnár István. *Bátorfalu, 1868. augusztus 20.-)

B4. Hajnár János. (*Bátorfalu, 1825. december 24.-)

B5. Hajnár Mária. (*Bátorfalu, 1830. március 12.-)

B6. Hajnár Barbara. (*Bátorfalu, 1831. november 19.-)

A Rados család

Rados Zsuzsanna (ld. korábban Szurovecz Mátyás felesége) tudjuk, hogy Kőkesziben, (szlovákul: Kamenné Kosihy) született 1825. június 11-én. Rados Zsuzsanna szülei **Rados János** Θ **Vagner Anna.** A születési anyakönyvek alapján Rados János 1799-ben születhetett és szülei Rados János I. Θ Gyürki Terézia.

A1. **Rados János I.** Θ **Gyürki Terézia**.

B1. Rados Barbara. (*Kőkeszi, 1781. április 12.-)-)

B2. Rados János II. (*Kőkeszi, 1783. december 2.-†1799. előtt)

B3. Rados Mária. (*Nagycsalomja, Veľká Čalomija, 1790. április 6.--)

B4. Rados István. (*Nagycsalomja, Veľká Čalomija, 1797. február 24.-)

B5. **Rados János III. (***Nagycsalomja, Veľká Čalomija, 1799. július 27.-)

A1. Rados István I. Θ Bolgár Erzsébet.

B1. Rados István II. (*Kőkeszi, 1794. május 11.-)

B2. Rados Mária. (*Kőkeszi, 1796. július 9.-)

B3. Rados Mihály. (*Kőkeszi, 1798. április 23.-)

B4. Rados János I. (*Kőkeszi, 1800. május 9.-†1804. előtt.)

B5. Rados Barbara. (*Kőkeszi, 1802. július 20.-)

B6. Rados János II. (*Kőkeszi, 1804. szeptember 16.-†1804. előtt)

B7. Rados Katalin. (*Kőkeszi, 1806. november 22.-)

B8. Rados János III. (*Kőkeszi, 1807. december 20.-)

A Benkó-Benkő családfa

A1. **Benkó István. (***Alsó Bodony[73], 1793.-†Alsósáp, 1846. november 21. A halál oka idegláz.) Θ **Uhliar Borbála** (*1796. k.-†1852. február 23. után.) Nógrádsápi lakosok.

B1. **Benkó János.** (*Acsa, 1828[74].-†Alsósáp, 1884. december 29. Származási helye Acsa. A halál oka sorvadás.) evangélikus molnár. 1. Θ Lányi Karolina (*1834.-†Felsősáp, 1856. december 22. Meghalt aszkorban, 22 éves korában.) Felsősáp, 1852. február 23. Két gyermekük született:

C1. Benkó Etelka, Johanna. (*Felső-Sáp, 1853. május 22.-)

C2. Benkó János, András. (*1854. október-21.-†Felsősáp, 1855. február 28.)

Benkó János második felesége 2. Θ **Macsiska (Maticska) Apollónia (***Szügy, 1835 -†Alsó-Sáp, 1885. február 2. Benkó János után özvegy, 50 éves) Evangélika. A házasságkötés valószínüleg 1856-ban történt.

C3. Benkó Ferenc, János. (*Alsósáp-Galgaguta, 1857. szeptember 26.-†Alsósáp, 1857. szeptember 26.)

C4. **Benkó Károly, János.** (*Alsósáp-Galgaguta, 1858. augusztus 27.-†Nógrádsáp, 1934. július 17. 76 éves, molnár, malomtulajdonos, egyházgondnok 1920-ban. Meghalt aggkori végelgyengülésben Eltemették a Balassagyarmati evangélikus temetőben). Θ **Tomka Terézia** (*Szirák, 1861. október 8. †Nógrádsáp, 1930. április 21. Meghalt szervi szívbajban.) Θ Vannyarc, 1881. május 1.

Benkó Károly neve szerepel a Nógrád–Hont vármegye története (1934) c. könyvben is. Benkó Károly és Tomka Terézia házasságából 1882 és 1903 között 12 gyermek született, nyolc leányt neveltek fel. [Tomka Terézia szülei néhai **Tomka Károly** kovács és néhai **Novák Anna]**. Folytatás ld. a sziráki evangélikus anyakönyvekben: a Novák család tagjai.

Benkó Károly 1930. k.

[73] Bodony, Alsó Bodony. Magyar falu Nógrád Vármegyében, Romhánynak szomszédságában. Romhányban csak a katolikus anyakönyvek vannak meg az 1702-1895 közötti időszakra.

[74] Az acsai evangélikus anyakönyvek 1721-1977. az őskeresőben elérhetőek. Az acsai evangélikus anyakönyvekben Benkó János keresztelési anyakönyvét nem találtam meg.

Benkó Károly halotti értesítője. Nógrádsáp. 1934. július 17. Benkó Károly hosszas szenvedés után életének 76. évében csendesen elhunyt. A megboldugoltat július 19-én délután 3 órakor fogják az evangélikus szertartás szerint Nógrádsápon beszentelni és ugyanaznap délután 6 órakor Balassagyarmaton a Forgács utca 1. sz. gyászházból a balassagyarmati evangélikus temetőben örök nyugalomra helyezni. Gyermekei és vejei: Benkó Jolán, Banó Ignácné, Benkó Nelly, Murár Lajosné, Benkó Berta, Szuchovszky Pálné, Benkó Anna, Léderer Lajosné, Benkó Margit, Podlipszki Lajosné, Benkó Erzsébet, Szuchovszki Bertalanné. Öccse Benkó Béla. Nővérei: Murányi Istvánné és özvegy Kiss Istvánné. (leánykori keresztnevük hiányzik.) Unokái: Szuchovszki Éva és Szuchovszki Tamás. (Szuchovszki Bertalan gyermekei) Murár Márta és Murár Vali (Murár Lajos gyermekei). Léderer Győző. Podlipszki Ervin és Podlipszki Márta. Bánó Tibor. Nem tudtuk beazonosítani a következő unokákat: Ilona, Karcsi, Tercsi, Margit, Annus, Aranka, Manci, Pali.

D1. Benkó Ilona, Örzsébet. (*Galgaguta, 1882. május 10.-†Galgaguta, 1931. január 25., a halál oka vesebaj.) Θ Skúczy István II. kovácsmester és presbiter (*Galgaguta, 1882. április 18.-†Galgaguta, 1961. szeptember 4. A halál oka érelmeszesedés, szervi szívbaj.) Galgaguta, 1905. október 22. [Skúczy István szülei Skúczy József (*Acsa, 1852.) kovácsmester. Θ Bartos Teréz (*1858.-†Galgaguta, 1931. július 11.) Galgaguta, 1879. május 8. Skúczy József szülei Skúczy István I. kovácsmester. Θ Ocsenás Mária. Bartos Teréz szülei Bartos Pál Θ Imró Erzsébet.]

E1. Skúcy Pál, József. (*1906.-†Galgaguta, 1929. március 10, a halál oka gümőkor.)

E2. Skúcy Ilona. Θ Nándori N. molnár, malma volt. Vác.

F1. Nándori Irén (*1932.-†Vác, 2011. április 27. Θ Dr. Kenéz Tibor.

E3. Skúczy Károly. Galgagután élt.

E4. Skúczy Margit (Manyi). (*Alsósáp, 1919. január 21.-) Bercelen élt. Θ ismertelen

F1. N. Zsuzsa. Zsuzsa Galgagután élt férjével és 2 gyermekével.

F2. N. Margit. Margit Bercelen élt a lányával.

E5. Skúczyi Teréz. Galgagután élt. Θ Pártos István.

D2. Benkó Jolán, Apollónia. (*Nógrádsáp, 1885. április 23.-†Nógrádsáp, 1945. november 2. a halál oka sérv.) Θ Bánó Ignác (*1875.-†Nógrádsáp, 1950. június 12. A halál oka végelgyengülés.) Malomgépész.

D3. **Benkó Kornélia**. (Nelly) (*Nógrádsáp, 1889. július 29.-†Budapest, 1976. március 3. Sírja Balassagyarmaton.) Θ **Murár Lajos** (*Balassagyarmat. 1883. október 24.-†Balassagyarmat. 1945. december 30.) építész, vállalkozó. ΘAlsó-Sáp, Galgaguta. 1920. augusztus 21.

Balról jobbra, Murár Kornélia (Babus), Benkó Margit (Mandi), Rédey Zsuzsa, Rédey Katalin, Murár Lajosné, született Benkó Kornélia, Murár Márta, Szuchovszky Aranka (Babi), hátul Mátyási Ernő, Benkó Margit férje, Murár Valéria és férje Rédey Sándor, Szabó József, Murár Márta férje. 1950. k.

E1. Murár Márta. (Balassagyarmat, 1921. május. 22.-†Balassagyarmat, 1994. február 3.) Θ Szabó József.

E2. **Murár Valéria.** (Balassagyarmat, 1922. december 17.-†Budapest, 1998. október 28. Farkasréti temető.) Θ **Dr. Rédey Sándor II** (*Szécsény, 1909. október 18.-†Budapest, 1975. május 27. Farkasréti temető.).

E3. Murár Kornélia (Babus). (Balassagyarmat, 1925. május 12.-†2012. február 27. Pécs) Θ Papp Barnabás (*Vámosfalva, 1922. június 11.-†Salgótarján, 1974. szeptember 27.) 1962. november 13.

A három Murár lány, Márta, Kornélia és Valéria. 1929. k.

D4. Benkó Berta, Ida. (*Alsó-Sáp, 1891. augusztus 8.-†Budapest,1974. augusztus 4. Kispesti új temető. Θ Szuchovszky Pál I (*Vác-kisújfalu,1883. július 18.-†Etyek, 1984.) gazdatiszt. Θ Felsősáp. 1913. május 6.

D5. Benkó Béla. (*Alsósáp, 1893.-† Alsósáp, 1894. június 24.)

D6. Benkó Anna. (Keri, Nusi) (*Alsósáp, 1895. augusztus 21.-†Budapest, 1988. október 28.) Θ Léderer Lajos I (*Újpest, 1885.-†Budapest, 1972. április 10.) Balassagyarmat, 1928. szeptember 30. Léderer Lajos, a MÁV-nál dolgozott. Balassagyarmaton éltek, majd Budára költöztek a Várba. Keri néni volt a családi központ, a találkozó hely. [Léderer Lajos szülei Léderer Győző, Henrik szobrász és Orbán Mária (*1846.-†Balassagyarmat, 1944. május 22.) evangélikus újpesti lakosok. Léderer Győzőné és Léderer Lajos valamint felesége Benkő Anna sírja Budapest, Deák téri evangélikus templom urnatemetőjében van.]

Benkó Anna és Léderer Lajos I. 1940. k.

E1. Léderer Győző. (*1930. november 29.-†Budapest, 2015. k.) tengerész. Θ Rubinstein Lea (Laura) (*Alőr, 1930.-) Budapest, 1956. május 26. Laura auschwitzi tulélőként 2006-ban megírta élettörténetét. (Hajasbaba) Férjével 1954 szeptemberében Constancában ismerkedett meg. 1956 és 1985 között idegenvezető az Ibusznál. 1991-ben elváltak. Két fiúk született. [Rubinstein Laura szülei Rubinstein Herman Θ Malek Ilona, Heléna, Máramarosról származtak.]

E2. Léderer Lajos II. (Móki) (*Balassagyarmat, 1935.-) antik bútorokkal foglalkozik, nem nősült meg, egyedül él. Debrecenben mint építész szakközépiskolában tanult.

Az Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltárában Léderer Győzőre és Lajosra (II) vonatkozó iratok feldolgozása. (A szövegeket az eredeti helyesírással adom közre).[75]

[75] A Léderer Győzőre vonatkozó kutatást 2015-ben készítettem el. (S. B.)

„Viktor” (eredeti nevét nem sikerült beazonosítani) fn. ügynök 1964. június 18-án adott jelentéséből: *„Verney Kornél rákosszentmihályi plébános 1964. május 22-én turista útlevéllel külföldre utazott. A Pázmáneumban szállt meg. Útitársa Léderer Lajos építész technikus volt, lakott Bp. Kertész u. 26. Léderer Lajos nagybátyja Kálmán József levelet küldött ki vele Bécsbe Detre Pál nevű építészhez. aki a Kardinál Nagl téren lakik. Léderer Lajos fel is kereste 1964. május 23-án és június 8-án. A levelet átadta és négy kötet könyvet hozott be, újakat a bécsi szoc. dem. kiadványokat a világpolitikaikat és gazdasági kérdésekről Kálmán József részére. Kálmánt várják ki Bécsbe és nagyon szeretne kimenni, hogy felvegye a kapcsolatot az osztrák szoc.demokratákkal illetve a disszidens szoc.demokratákkal. Léderer Lajos felkereste sógornőjét, bátyjának Léderer Győzőnek a feleségét, aki a Széles és Ts. cégnél kiszolgál a Grabenen. A Széles még egy éve pesti belvárosi kesztyűs volt. Jól menő üzlete van. Léderer Laura azért maradt kint, mert így állítólag megkapja a német jóvátételből a ráeső részt. Közben azonban küldi haza az árukat férjének Léderer Győzőnek, mindenkivel akit el tud kapni."*

Ács Ferenc r. ezredes osztályvezető küldi Perényi Gyula r. alezredes elvtárs, a BM. II/4 Osztály vezetőjének. Bp. 1960. augusztus 22. *„Mint vezető állású személyt osztályunk ellenőrizte Léderer Győzőt (Balassagyarmat 1930. anyja Benkő Anna) a Magyar Duna Tengerhajózási RT I. géptisztjét. Nevezett leváltását javasoltuk a kapott vélemény alapján. Dr. Csanádi György elvtárs miniszterhelyettes mentességét kéri, melynek másolatát mellékelten megküldjük. Nevezett leváltásával az V. kerületi Pártbizottság egyetért. Kérjük Osztályvezető elvtársat, hogy mérlegelve a terhelő adatokat és a mentesítési kérelemben foglaltakkal, ismételten foglaljanak állást Léderer Győző ügyében. Döntésüket kérem sürgősen közöljék osztályommal, mivel a Személyügyi Titkárságot tájékoztatnunk kell.”*

Dr. Csanádi György (Közlekedés és Postaügyi Minisztérium, a miniszter első helyettese) levele Molnár János elvtárs részére, Magyar Forradalmi Munkás Paraszt Kormány Személyügyi Titkársága. Bp. 1960. augusztus 10. Leírja az előzőekben megfogalmazott vádakat, ennek ellenére kérik azt, hogy Léderer Győzőnek a fontos és bizalmas munkakör betöltéséhez szükséges hozzájárulást küldjék meg. A MAHART vezérigazgatója és pártszervezete szerint Léderer Győző, aki 1951. óta dolgozik a MAHART-nál, munkás származású, igen jó szakember és eddigi beosztási helyein mindenhol szerették és megbecsülték. A BM majd egy évig vizsgálta Léderer Győző 1956-os cse-

lekményeit és a vizsgálat után útlevelét visszakapta, és azóta is rendszeresen utazik külföldre, munkáját mindig kifogástalanul látja el.

Molnár János elvtárs részére, Magyar Forradalmi Munkás Paraszt Kormány Személyügyi Titkársága. Bp. 1960. augusztus 16. Küldi Maros Józsefné P. B. titkár. *„Mellékelten küldjük Kossa István miniszter elvtársnak írott levelünket Léderer Győző Mahart ügyében. A levél tartalma: Léderer Győzőt az V. ker. PVB nem tartja alkalmasnak fontos és bizalmas állás betöltésére. Kérjük Kossa elvtársat, ha egyetért véleményünkkel, a szükséges intézkedéseket ilyen irányban tegye meg."*

„Tárgy Léderer Győző operatív nyilvántartásban való meghagyására. Léderer Győző tengerész budapesti lakos operatív nyilvántartásban szereplő anyagát felülvizsgáltam és az alábbiakat állapítottam meg: Nevezett az 1956-os ellenforradalom alatt beállt fegyveres nemzetőrnek, ahol azonban csak egy alkalommal teljesített szolgálatot. Tagja lett a munkahelyén az ellenforradalmi munkástanácsnak. Lakóhelyén ahol albérletbe lakott főbérlőjével összeütközésbe került. Ennek az összeütközésnek az alapja az volt, hogy nevezett szerette volna a lakás egészét vagy egy részét megszerezni és ehhez kedvezett az ellenforradalmi helyzet, mert a főbérlő az ÁVH-nál teljesített szolgálatot. Léderer Győző ezen kívül tett ellenséges kijelentéseket, a lakóházban kirakta a nemzeti színű zászlót és Ő vágta ki a zászlóból a címert, részt vett tüntetéseken. 1956. végén kiküldetése alkalmával 4 levelet vitt ki nyugatra megbízásból, amit fel is adott odakint. Ezt a tényt Ő maga is elismerte, azonban tagadta, hogy a levelek tartalmát vagy célját ismerte volna. 1959. április 16-án nevezett ellenforradalmi magatartása miatt rendőri figyelmeztetésben részesült. A fentiek alapján javasolom, hogy nevezett maradjon kutató nyilvántartásban."

D7. Benkó Margit, (Mandi). (*Alsósáp-Nógrádsáp, 1897. július 27.-†Pécs, 1982. március 11. Sírja a pécsi temetőben) Édesapja halála után ő vezette a malmot Sápon. Θ Mátyásy Ernő molnár. Túrkevére költöztek, ott vettek malmot. Gyerekük nem volt. Elváltak, élete utolsó éveiben húgánál, Erzsébetnél (Bözsinél) Pécsett élt.

D8. Benkó Teréz. (Csicsi néni) (*Alsó-Sáp, 1899. július 31.-†Balassagyarmat, 1992. január 19.) Θ Podlipszky Lajos (*Bercel, 1899. július 4.-†Balassagyarmat, 1965. július 11. Szülei Podlipszki József és Percze Zsuzsanna.) Felsősáp. 1923. Kántortanító és iskolaigazgató volt Bercelen, nyugdíjazása után Balassagyarmatra költöztek.

E1 Podlipszky Ervin. (Balassagyarmat, 1927. szept. 12.–Balassagyarmat, 2005. máj. 15.) Kultúraszervező, a Madách Imre Városi Könyvtár volt igazgatója, lokálpatrióta. Középiskoláit Balassagyarmaton, „szalézis" növendékként kezdte, tanítói oklevelet Jászberényben szerzett. 1948-ban Bercelen indult pályája, ahol tanítói állást kapott. 1952-től tizenkét éven át Nógrádmarcal községben az iskola igazgatását látta. 1966-tól művelődési felügyelőként irányította Balassagyarmat szellemi, művészeti életét. 1972-től 1988-ig a Madách Imre Városi Könyvtár igazgatói posztját töltötte be, a város szellemi életének központjává fejlesztette a bibliotékát. Ösztönözte a Honismereti Kör életre hívását, megtervezte a Csillagház működési rendjét, és az épületet alkalmassá tette kiállítások rendezésére. A Komjáthy Jenő Irodalmi és Művészeti Társaság megalakítása, az írással, képzőművészetekkel foglalkozó alkotók intézménybe fogadása, műhelyfoglalkozásaik, alkotótáboraik megszervezése, a Bőrünkön a betűk c. antológia megjelentetése is nevéhez fűződik. Munkásságát számos kitüntetés is fémjelzi.[76]

Podlipszky Ervin 1967. k.

E2. Podlipszky Márta. (*Balassagyarmat, 1930.-) Balassagyarmaton él.

D9. Benkó Gizella. (*Alsósáp, 1901. március-†Alsósáp, 1901. szeptember 14.)

D10. Benkó Erzsébet (Bözsi néni). (*Alsósáp, Nógrád megye, 1903. január 5.-†Pécs, 1985. november 5.) Θ Szuchovszky Bertalan (*Vác-kisújfalú, 1900. szeptember 5.-†Salgótarján, 1980. szeptember 10.) Balassagyarmat, 1927. március 15.

Szuchovszky Bertalan testnevelő tanár. Pécsett az Állami és Jogtudományi Kar testnevelés tanszékének a vezetője, tagja volt az országos Egyetemi- és Főiskolai Tanácsnak. 12 évig volt. a PEAC társelnöke. *„A legemlékezetesebb sportemlékek és sportsikerek azonban Nagyváradhoz fűzik, ahol három évig*

[76] A Balassagyarmati Honismereti Híradó repertóriuma 1979–2015. alapján Podlipszky Ervinnek számos tanulmánya jelent meg 1979 és 2004 között

tanított és közben a Nagyváradi AC labdarúgó szakosztályában edzőként és szaktanácsadóként működött….A csapatunk 1943-ban egyedülálló sikert ért el. Akkor nyert először vidéki csapat országos bajnokságot![77]" A Sportérdemérem arany fokozatával tüntették ki.

[Szuchovszky Bertalan szülei néhai Szuchovszky Béla I. (-†1926.) evangélikus kántor tanító Váckisújfalun és Nagy Anna (-†1932. k. Budapest). Szuchovszky Béla I. másik fia, Bertalan öccse, Szuchovszky Béla II. az utolsó tanító volt a családban. A tanítói hivatás a Szuchovszky családban apáról fiúra szállt, több generáción, 98 éven át.]

Szuchovszky Bertalan, felesége Benkó Erzsébet és leányuk Szuchovszky Éva. 1928.

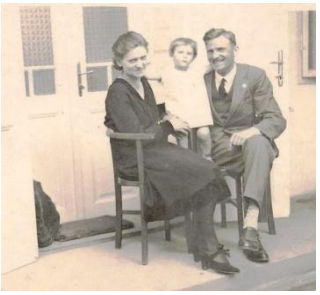

Szuchovszky Bertalan, felesége Benkó Erzsébet és leányuk Szuchovszky Éva. Kaposvár. 1931.

Szuchovszky Bertalan edző, (a kép jobb oldalán áll) Nagy Imre, Bracsok Pál, Arany Sándor, Daróczi Imre, Vass Imre, Finta Péter, Nánási István, Soós Sándor, Borók Imre, Rácz János. 1947. november 2.

[77] Dunántúli Napló. (22. évfolyam, 304. szám.) 1965. december 25. 3. Négy évtized.

E1. Szuchovszky Éva. (*Kaposvár, 1928. május 20.-) Θ dr. Antal Elemér (*1926. szeptember 5.-†Budapest, 2010. április 27.) Budapest. 1951.
Antal Elemér Balassagyarmaton érettségizett 1944-ben, felvették a debreceni orvosi egyetemre, de a háború miatt már nem indult el az oktatás. 1952-ben Budapesten kapott orvosi diplomát. Feleségével 1954-ben Várpalotára költözött, ahol az ottani kórház röntgenorvosa lett. 1961-ben Komlóra, majd 1973-ban Salgótarjánba került, A megyei kórház röntgenfőorvosaként ment nyugdíjba. Számos publikációja jelent meg. 1996-ban Budapestre költöztek, 78 éves koráig itt dolgozott a csepeli kórházban. [Antal Elemér szülei Antal Zoltán Θ Kontz Ida].
[Antal Zoltán[78] (Komárom 1900–Pécs 1988. február 29.) Költő, református lelkész és hitoktató. Balassagyarmatra választották meg parókus lelkésznek, s 1945-ig ott dolgozott. Antal Zoltánt 1947-ben letartóztatták, a Csehkiverés története c. könyve[79] és több megjelent verse miatt, de nem ítélték el, hanem Csokonyavisontára (Somogy megye) helyezték. Tagja különféle művészeti és műkedvelő társaságoknak, pl. a Dalegyletnek és a helyi zenekarnak is. Másik fia, Antal Zoltán 1930-ban született, református lelkész volt Baranya megyében.]

Antal Elemér (felül jobb szélen) és családja, felesége Szuchovszky Éva, (második sor jobb szélen) ölében két gyermekük Antal Zsuzsa és Antal Gábor. Antal Elemértől balra Szuchovszky Bertalan apa és fia Szuchovszky Tamás áll. Tamás előtt első felesége és annak leánya. Elől guggol Szuchovszky Bertalan kisebbik fia Szuchovszky Zoltán.

[78] Nógrád-honti arcképcsarnok a Madách Imre városi könyvtár helytörténeti gyűjteményéből. Összeállította: Vas Ágnes könyvtáros.

[79] A 122 oldalas könyv 1933-ban készült, (2012-ben reprintkiadásként is megjelent) részletesen leírja az 1919-es események történetét, korabeli dokumentumokkal, fotókkal, térképkivonattal, halottak, sebesültek névlistájával kiegészítve. A kötet végén az eseményekre emlékező ünnepi ódák találhatók.

E2. Szuchovszky Tamás. (*Kaposvár, 1932. január 23.-†Pécs, 2011. január 30.) Pécsett testnevelő tanár, két fia is Pécsett él.

E3. Szuchovszky Zoltán. (*Kléhsberg, Bajorország, 1945. július 15.-†Nagykanizsa, 2011.) Fonyódon, majd Budapesten élt, egy fia és egy lánya van, mindketten Budapesten élnek. Fia informatikus, két gyereke van, lánya (a férj Lippai József) angoltanár, szintén két gyerekkel,

C5. Benkó János, Mihály. (*Alsó Sáp, 1860. november 2.-)

C6. Benkó Béla. (*Alsó Sáp, 1865. február 5.-)

C7. Benkó Karolina, Paulina, Mária. (*Alsó Sáp, 1868. július 5.-) Θ Murányi István.

C8. Benkó Janka Ida. (*Alsó Sáp, 1870. szeptember 1.-) Θ Kiss István.

C9. Benkó Ilka, Mária. (*Alsó Sáp, 1875. augusztus 18.-)

B2. Benkó Vilma. (*1837-†Alsósáp, 1840. március 27.)

A Novák család

A1. **Novák László I (***1804.-†Szirák, 1842. március 24. Kovács, sziráki lakos. A halál oka tüdőgyuladás.) Θ **Hamaridesz Borbála. (Hamar, Hamari, Hamaridy) (***1803.-†Szirák, 1868. július 11. Meghalt vizibetegségben) 1828. k.

B1. Novák Borbála. (*Szirák, 1824.-†Szirák, 1900. június 13. a halál oka aggkor.) Θ Koruhely János I. (*Dólya[80], 1822.-†Szirák, 1869. február 6. Meghalt hátgerincsorvadásban,) Csizmadia, Szirák, 1850 november 28. [Koruhely János szülei Koruhely István, csizmadia és Klátyik Borbála dolnyáni lakosok.]

C1. Koruhely János II. (*Szirák, 1851. szeptember 10.-)

C2. Koruhely Lajos. (*Szirák, 1865.-†Szirák, 1873. augusztus 30. Meghalt kolerában)

B2. Novák László II. (*1829.-†Szirák, 1899. december 8. A halál oka idült veselob.) Θ Rozsnyai Júlianna. (*Heréd, 1832.-1837.-†Szirák, 1905. február 7. A halál oka bélrák) Szirák, 1855. február 20. [Rozsnyai Júlianna szülei: néhai Rozsnyai János, volt herédi földművelő Θ Aranyi Zsuzsanna]

C1. Novák Mária. (*Szirák, 1857. április 9.-).

[80] Dólyapuszta (Dolea), település Romániában, a Partiumban, Bihar megyében. Neve a falutáblán magyarul Dólya.

C2. Novák Juliska. (*Szirák, 1858.-†Szirák, 1858. október 11.)

C3. Novák László III. Kovács. (*Szirák, 1864. november 6.-) Θ Petrovics Etel (*1867.-) Szirák. 1889. február 14.

D1. Novák Ferencz, János. (*Szirák, 1889. december 25.-†Szirák, 1891 december 7. Meghalt torokgyíkban.)

D2. Novák Mária. (*Szirák, 1891. november 15.-†Szirák, 1891 november 28. A halál oka gyengeség.)

D3. Novák Margit, Ilona. (*Szirák, 1892. október 20.-)

D4. Novák Ilona, Ágnes. (*Szirák, 1893. október 26.-)

B3. **Novák Anna.** (*1831.-†Szirák, 1920. április 3. Meghalt végelgyengülésben.) Θ **Tomka Károly II (***Lapujtő, Karancslapujtő, 1824. november 3.**-**†Vanyarc, 1868. január 4. Meghalt tüdőlobban.) özvegy vanyarczi kovácsmester, nemes (nobilis) Szirák. 1855. április 29. (első felesége Tulipánt Anna.)

C1. Tomka Károly III. (*Dengeleg, 1856.-†Dengeleg, 1861. július 19. maszlagot evett, ami erősen mérgező növény.)

C2. Tomka Lajos. (*Vanyarc, 1865.-†Dengeleg, 1894. október 3. A halál oka aszkor.) Θ Rákoczy Erzsébet (*1874.-) Szirák, 1892. december 27. [Rákoczy Erzsébet szülei: nemes Rákoczy N. és Hujder Karolina]

C3. **Tomka Teréz. (***Dengeleg, 1861. október 8.†Nógrádsáp, 1930.) Θ **Benkó Károly** (*Nógrádsáp, Galgaguta, 1858. augusztus 27.-†Nógrádsáp, 1936. június 17.) Molnár. Vannyarc, 1881. május 1. [Benkó Károly szülei Benkó János és Macsicska Apollónia.]

B4. Novák Terézia. (*Sámsonháza[81], 1833. május 19.-)

B5. Novák Pál. (*Szirák, 1836. január 31.-†1843. február 27. A halál oka vörös himlő.)

B6. Novák János. (*Szirák, 1841.-†1843. február 27. A halál oka vörös himlő.)

[81] Sámsonháza (szlovákul: Šámšonház) község Nógrád megyében, a Salgótarjáni járásban.

A Tomka család

Származási helye Lapujtő[82], Karancslapujtő, a salgótarjáni evangélikus egyházközség fiókegyháza

A1. **Tomka Sámuel.** Θ **Ján Zsuzsanna**. Nemesek. Származási helyük Lipót[83]. Lakhelyük Lapujtő.

B1. **Tomka Károly I.** (*Lipót, 1786.-†Lapujtő, 1825. január 9. A halál oka tífusz.) Nemes, iskola rektor, igazgató, lapujtői tanító. Θ **Lőrintsik (Lőrincsik) Klára** (*1797.-†Lapujtő, 1851. november 3. a halál oka gutaütés.) lapujtői lakosok. Lapujtő, 1817. április 12. [Lőrintsik Klára szülei **Lőrintsik Sámuel (***1746. július 14.-†Lapujtő, 1811. november 16.) Θ **Komlós Mária** (*Lapujtő, 1774.-†Lapujtő, 1828. július 28. Özvegy)

C1. Tomka Sámuel I. (*Lapujtő, 1818. január 9.-†Lapujtő, 1818.)

C2. Tomka Sámuel II. (*Lapujtő, 1819. február 10.- †Lapujtő, 1825. január 9.) Iker.

C3. Tomka Nátánael. (*Lapujtő, 1819. február 10.-†Lapujtő, 1823. január 1.) Iker.

C4. Tomka Mária, Eszter. (*Lapujtő, 1821. augusztus 29.-†Lapujtő, 1821. szeptember 22.)

C5. Tomka János. (*Lapujtő, 1823. január 27.- †Lapujtő, 1823. április 29.)

C6. **Tomka Károly II. (***Lapujtő, Karancslapujtő, 1824. november 3.-†Vanyarc, 1868. január 4. Meghalt tüdőlobban.) özvegy vanyarczi kovácsmester, nemes (nobilis) Szirák. 1855. április 29. 1. Θ Tulipánt Anna. 2. Θ **Novák Anna** (*1831.-†Szirák, 1920. április 3. Meghalt végelgyengülésben) Szirák. 1855. április 29. Harmadik gyermekük Tomka Teréz)ld. Novák családnál)

C7. Tomka Pál. (*Lapujtő, 1833. október 15.-†Lapujtő, 1835. január 7.) Az anyakönyvi bejegyzés szerint anyja a születéskor özvegy, így *nem* Tomka Károly a gyermek apja.

A tanulmány II. részében a
Tomcsányi (tomcsányi)-Thomka (Tomka, tomkaházi,
folkusfalvi és bisztricskai),
a Folkusházy-Lacsny (folkusfalvi),
a Jároli és a
Marthon- (Zsido községbeli) családfákat ismertetjük.

[82] Lapujtő, Karancslapujtő község Nógrád megyében, a Salgótarjáni járásban.

[83] Lipót község Győr-Moson-Sopron megyében, a Mosonmagyaróvári járásban.

Könyvismertetés

Dr. Babós Lajos: *A kiköltözés*

Kiskunlacháza közel ezeréves történelmében mérföldkő a 18. század elején lezajlott áttelepülés, mikor a Duna partján lévő őshazából kiköltözött a falu a mostani helyére a folyó sorozatos áradásai és pusztításai miatt. A szerző ezt a több évtizedes kivándorlást írja le egy négy generációt átívelő család édes-keserves életén, történetén keresztül. Dr. Babós Lajos nem kis feladatra vállalkozott a latin szavakkal teletűzdelt, régies szóhasználattal és így nehezen olvasható korabeli dokumentumok átírásával, amelyek regényében immár olvasmányos bizonyságai a kor szellemének. Kiskunlacháza tárgyi és szellemi örökségeit felvonultató alkotás ebben az írásos formában is tovább őrzi a lacháziak múltbéli emlékeit. A fordulatokban gazdag és az írói fantáziával színesített 108 oldalas történelmi kisregény nemcsak a helytörténet iránt érdeklődők számára hasznos tényfeltáró mű, hanem a családtörténetet kedvelők részére is figyelemfelkeltő olvasmány, amely a BabósGen gondozásában jelent meg 2017 júliusában (ISBN 9789631288810).

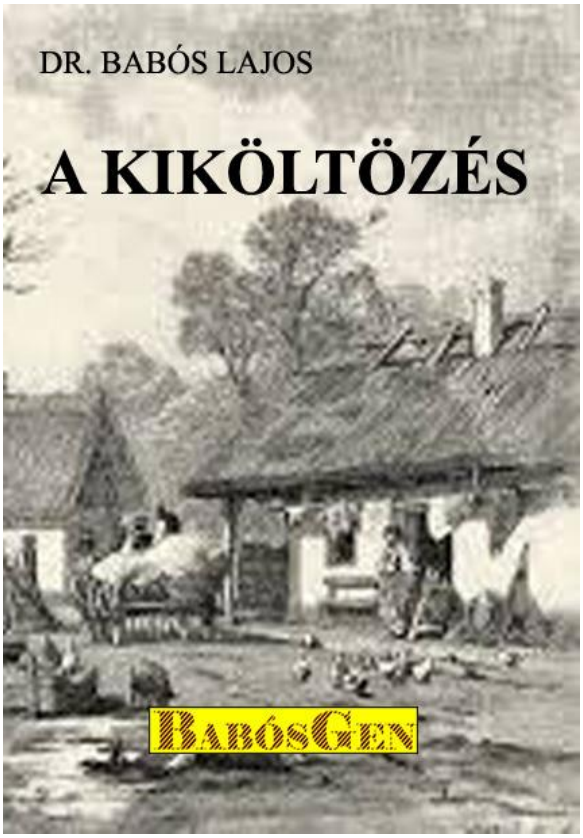

Szerzőink figyelmébe

A szerkesztőség családtörténeti tárgyú cikkeket, könyvismertetéseket, illetve az egyesület életével és szakmai rendezvényekkel kapcsolatos beszámolókat vár az egyesület tagságától és az érdeklődő olvasóközönségtől egyaránt.

Kérjük, hogy:

- a lehető legjobban ellenőrizzék állításaikat, szakirodalmi, levéltári hivatkozással, példával támasszák alá; arról írjanak, amit jól ismernek.
- a cikkeknek a hiánytalan, végleges, „nyomdakész" változatát adják le, leadás után nincs már mód a változtatásra!
- az átírásokhoz az eredeti irat olvasható minőségű (de nem több MB-os terjedelmű) fényképét a lektorok számára mellékeljék, még akkor is, ha nem lesznek a cikkbe beillesztve.
- a cikkbe beillesztésre kerülő képek lehetőleg legyenek jó felbontásúak, de egyenként ne haladják meg az 500 kB-ot.
- a cikkbe beillesztésre kerülő képek helyét és az esetleges képaláírást adják meg a szövegben, a képeket ne illesszék be a cikkbe, hanem küldjék mellékletben.
- ügyeljenek a helyes gépelésre, futtassanak helyesírás-ellenőrzést leadás előtt.
- ügyeljenek az iratátírás, forrásközlés pontosságára.
- az évszázadokat arab számmal, a dátumokat a következő formában tüntessék fel: „1632. július 23." („1632.07.23." és hasonló formátumok kerülendők!) Lábjegyzetben az „1632. júl. 23." is megfelelő.
- a felhasznált műveket és levéltári anyagot lábjegyzet formájában hivatkozzák, külön irodalomjegyzéket nem szükséges készíteni.
- idézeteknél mindig adják meg a forrást.
- a felhasznált szakirodalmat/iratokat egységesen a következő szabványos formában adják meg:

Könyv:

Kovács István: A könyv. Bp., 2000. 50-55.

További hivatkozások esetén: *Kovács I.:* i. m. 62-64.

Ugyanarra a műre történő egymást követő hivatkozások esetén: Uo. 75-77.

Folyóiratcikk:

(3 vagy több szerző: et al., annál kevesebb: név szerint):

Darvas A., Kiss I., Jónás Á.: A folyóiratcikk címe. In: Élet és Irodalom 1.(2005.) 10-13.

Elektronikus:

Mint folyóiratcikk, és a részletes hivatkozásban fel kell tüntetni az URL-t és lehetőleg a letöltés dátumát:

Darvas A.: A folyóiratcikk címe. Élet és Irodalom Online (2005. június 12.). http://www.es.hu/pd/display.asp?channel=PUBLICISZTIKA0637 (Letöltés dátuma: 2006. aug. 20.)

Levéltári irat:

Magyar Nemzeti Levéltár Országos Levéltára (továbbiakban: MNL OL) P 2018 Tomcsányi (Tomcsini) család vásárosnaményi levéltára, 1. cs. 1. tétel Tomcsányi család évrendezett iratai, 1603.

Magyar Nemzeti Levéltár Pest Megyei Levéltára (továbbiakban: MNL PML) IV. 3. c/2. Pest-Pilis-Solt vármegye nemesi közgyűlésének iratai, köz- és kisgyűlési iratok, nemességi iratok (acta nobilitaria) 1792. fasc. 2. nr. 1988.

A szerkesztőség fenntartja magának a jogot, hogy válogasson a beadott cikkek közül, későbbi számra halassza megjelentetésüket, a terjedelmesebb írásokat több részre bontva közölje le. A szakirodalmi összefoglalásokkal szemben előnyben részesülnek a primér források felhasználásával készült, egyéni kutatómunkán alapuló cikkek.

Nem megfelelő színvonalú, a családfa-kutatáshoz vagy az egyesület tevékenységéhez nem kapcsolódó, korábban máshol már megjelent írásokat a szerkesztőség nem fogad el közlésre.

A cikkeket MS Word formátumban a matrikula@macse.hu címre várjuk.

Köszönjük leendő szerzőink munkáját, fáradozását!

A szerkesztőség

SZAKMAI ELŐADÁS A MEGYEHÁZÁN

A Jászok Egyesülete rendezésében

Időpont: 2018. február 28. szerda 17 óra

Helyszín: Pest megyei Megyeháza

1052 Budapest, Városház u. 7., II. emelet 245. sz.

A családkutatás szépségei és nehézségei

Ari Ilona

a mezőtúri és a szolnoki családkutató klub vezetője

A Jászság kulturális örökségét ápoló egyesületi kiadványa-inkat

(könyvek, cédék) árusítjuk a helyszínen.

MACSE

H-1022 Budapest

Budafoki út 10/A. II/3/a.

E-mail: macse@macse.hu

Adószám: 18213056-1-41

KSH: 18213056-6499-529-01

Egyesületi tisztségviselők

Dr. Kollega Tarsoly István
elnök

Dr. Hatvany Béla Csaba
elnökhelyettes

Beszeda László
titkár

Kónya Zsuzsanna
titkár

Németh József
titkár

Papcsik Béla
titkár

Szigetiné Zékány Ilona
titkár

Gelei Judit
kincstárnok

Dr. Balás István
az ellenőrző bizottság tagja

Gonda István
az ellenőrző bizottság tagja

Laurinyecz Pál
az ellenőrző bizottság tagja

Látogassa meg webhelyünket:

http://www.macse.hu

A volt iskola épülete (ma Zombai utca 63. sz.)

Balogh Örse rajza az 1878-ban épült Zombai (volt: Megye) utcai Evangélikus Elemi Népiskoláról

(Orosházi Harangszó. XXII. évfolyam 1. szám. 2015. húsvét. 5.)